

Giới thiệu Kiếm Đạo Bất Bại Convert

Sống trên con đường kiếm đạo, một thể giới mạnh được yếu thua đã biến nhiều nhân sĩ trở thành những đầu giả, những trận thư hùng kinh thiên động địa diễn ra không ngớt khiến cho thể giới võ đạo dường như không còn cực hạn. Những bí kiếp võ học cổ xưa cùng trí tuệ hậu nhân đã mang đến cho những tu nhân khả năng phiến giang đảo hải, thông thiên độn địa.

"Phân chia cảnh giới võ học trong truyện bao gồm các cấp bậc từ thấp đến cao như : Ngưng Khí, Dưỡng Khí, Kiếm Mạch, Kiếm Cương, Phá Toái, Phá Không ... Mỗi cấp bậc lại được chia thành mười tầng, tầng cuối cùng chính là giai đoạn nối tiếp được gọi là đỉnh phong."

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Mở Đầu :: Tàn Phong

Trong một gian phòng u ám, người thiếu niên lười biếng nằm trên giường, miệng thì thầm:

"Không ngờ chủ nhân của thân thể này cũng tên Tàn Phong, tương mạo có phần giống ta, không lẽ là đặc biệt chuẩn bị cho ta"

Kiếp trước Tàn Phong là sinh viên hệ Vật Lý của một trường đại học danh tiếng, thông minh và có khả năng quan sát nhạy bén, bởi vì tai nạn ngoài ý muốn trong phòng thực nghiệm, tất cả máy móc nổ tung nên linh hồn hắn mới bị đưa đến thể giới này.

Nếu như là người thường đột nhiên bị chuyển đến một môi trường xa lạ, linh hồn tiến nhập vào một thân thể xa lạ, nhất định sẽ phát điên, nhưng Tàn Phong không có cảm giác gì, chỉ là có chút kinh ngạc mà thôi.

Nghĩ đến đây, Tàn Phong hoài nghi không biết có phải mình biến thái hay không, một chuyện lớn như vậy mà không có cảm giác gì, vậy thì còn cảm giác với cái gì nữa!

Kí ức tạm thời dung hợp, Tàn Phong đã tiêu hóa hết mười mấy năm kí ức của thân thể này, trong kí ức, hắn là đệ tử của đại gia tộc một phương nào đó, mười tuổi bái nhập Kiếm Tông, mười hai tuổi chính thức trở thành đệ tử ngoại môn, coi như khổ tận cam lai.

Điều duy nhất đáng lên án là hai năm từ mười tuổi đến mười hai tuổi, nguyên chủ nhân trừ việc tu luyện nội khí lên Ngưng Khí tầng thứ tư ra, những phương diện khác hầu như không có tiến bộ, một bộ Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp cơ sở cũng mới chỉ luyện đến chiêu thứ tư.

"Xem ra muốn ở lại thể giới này, việc đầu tiên là phải xóa bỏ biệt hiệu ngốc nghếch"

Tàn Phong rất bất mãn với việc cố chủ nhân của thân thể này bị gọi là kẻ ngốc, dù sao bây giờ họ cũng là một thể, một người không hề ngốc nghếch thế nào cũng không muốn đeo theo cái tên nhục nhã đó.

Hạ quyết tâm, Tàn Phong chớp mắt, hồi tưởng lại những việc xảy ra trước năm mười tuổi.

Kiếm Tông nằm ở Ngọc Phong Đế Quốc, cùng năm môn phái khác trong nước xưng thành "Lục Đại Tông Môn", trừ năm thế lực mạnh nhất, bát đại gia tộc nắm chắc mệnh mạch võ lâm của Ngọc Phong Đế Quốc, ngay cả vương đình cũng phải dựa vào, cố gắng không động chạm đến.

Tàn Phong là người của Tàn gia, một trong bát đại gia tộc.

Tàn gia phát triển từ hơn tám trăm năm trước, tích lũy tài sản khổng lồ, tục ngữ có câu, có nhiều tài phú mà không đủ thực lực bảo vệ thì chẳng khác gì một miếng thịt mỡ không được bố trí phòng ngự, ai cũng muốn đến cắn một miếng.

Trải qua vô vàn trắc trở và gian trá, Tàn gia gia chủ đương thời đúc rút kinh nghiệm xương máu, quyết định lợi dụng tài lực hùng hậu phát triển gia tộc thành võ lâm thế gia, sánh vai cùng các thế gia khác, cho nên mới có Tàn gia một trong bát đại gia tộc hôm nay.

Là đệ tử Tàn gia, đi đến đâu mắt cũng cao hơn đỉnh đầu, người ngoài lấp bắp còn chẳng kịp, nhưng Tàn Phong thì không nằm trong số đó, nguyên nhân là vì thiên phú tu luyện của hắn thực sự quá kém, khiến người ta vô cùng thất vọng.

May mà phụ thân hắn là Tàn gia đương đại gia chủ, mẫu thân hắn là trưởng lão nội môn của một trong lục tông Minh Nguyệt Kiếm Tông, người ngoài không ai dám công khai chế giễu hay coi thường hắn.

Mặc dù vậy, Tàn Phong vẫn bị bắt nạt như thường.

Kí ức sâu đậm nhất là con trai lớn và con trai thứ hai của đại bá cùng con trai tam thúc thường xuyên tìm hắn gây chuyện, thậm chí tìm chỗ không có người sỉ nhục hắn, ngay cả thị nữ Thu Cúc của hắn cũng bị những thị nữ khác coi thường, mỗi lần đều chạy đến tìm hắn khóc lóc, kể lể oan ức.

"Hừ, thù này nhất định phải trả"

Tàn Phong thần tình hung ác, siết chặt nắm tay.

Hắn giận như vậy không phải không có đạo lý, kiếp này hắn là hai Tàn Phong dung hợp thể, nên có kí ức tâm tình kiếp trước, cũng có kí ức tâm tình kiếp này, nói cách khác, hai Tàn Phong đều là hắn, tuy hai mà một, không hề phân biệt.

Bất luận là Tàn Phong nào bị sỉ nhục, đều khiến hắn nổi giận.

Ra sức không chế cảm xúc, Tàn Phong tiếp tục hồi tưởng.

Đệ tử Tàn gia từ mười tuổi bắt đầu tu luyện nội khí, trước mười hai tuổi đạt tới Ngưng Khí tầng thứ hai mới được Ngọc Phong Đế Quốc lục đại môn phái lựa chọn, trở thành đệ tử ký danh, nhưng muốn trở thành đệ tử ngoại môn, thấp nhất cũng phải đạt đến Ngưng Khí tầng thứ tư.

Có thể là vì áp lực sản sinh động lực, cũng có thể là vì không muốn làm phụ mẫu mất mặt, Tàn Phong trong vòng hai năm tu luyện đến Ngưng Khí tầng thứ hai, sau đó lại đạt tới Ngưng Khí tầng thứ tư, vượt qua cửa ải khó khăn, trở thành đệ tử ngoại môn Kiếm Tông.

Chỉ có điều, so với đệ tử Tàn gia, hắn vẫn còn kém hơn rất nhiều, con trai lớn đại bá Tàn Trung và con trai tam thúc Tàn Minh mười tuổi đã đạt đến Ngưng Khí tầng thứ tư, lợi hại nhất là con trai thứ hai đại bá Tàn Đường cùng con gái tứ thúc Tàn Huyền, hai người mười tuổi tiến nhập Ngưng Khí tầng thứ sáu, là những thiên tài hiếm của Tàn gia trong vòng mười năm qua.

- Vẫn còn một năm nữa là Tàn gia tộc hội tổ chức bốn năm một lần, mình không thể để mất mặt được.

Lăn người xuống giường, Tàn Phong tắm rửa qua loa, nhắc kiếm đi vào trong viện.

Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp tổng cộng có mười chiêu, sáu chiêu đầu không có tên, bốn chiêu sau phân thành "Tất Sát", "Tầm Kích", "Hàn Ngân Lưu Thủy", "Dạ Bích".

Nhắm mắt, Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp tâm pháp đồ họa từ trong tim chảy xuôi xuống dưới, tay trái Tàn Phong nghiêng nghiêng giữ cho Tinh Cương Bảo Kiếm được thẳng, từ chiêu thứ nhất bắt đầu tu luyện.

Cước bộ không còn xiêu vẹo như thường ngày, Tàn Phong bây giờ múa kiếm không có lấy một tia bẻ tắc, mà có cảm giác khoan khoái nhẹ nhàng như nước chảy.

Sát!

Một mảnh lá rụng bị chém, Tàn Phong không có bất kì cảm giác gì, tiếp tục vũ động.

Chiều thứ nhất, chiều thứ hai, chiều thứ ba, chiều thứ tư... chiều thứ tám.

Dần dần, chiêu kiếm của Tần Phong đã thoát ly ràng buộc, không chỉ tốc độ múa kiếm cực nhanh, động tác cực nhẹ, hơn nữa còn vô câu vô thúc, tiêu điều tự tại, một hơi vọt tới chiều thứ tám "Tầm Khích". Chốc lát, kiếm quang linh động như nước chảy, nhẹ nhàng xuyên qua những mảnh lá rụng ở những vị trí khác nhau.

Thủ kiếm đứng lặng, bản thân Tần Phong cũng có chút kinh ngạc.

Phải biết đối với người mới học mà nói, cho dù là võ kỹ cơ bản nhất cũng rất khó nắm bắt, đây không chỉ là vì thiên phú cao thấp, quan trọng hơn là năng lực thích ứng với sự vật mới. Cũng giống như học bơi, vừa mới bắt đầu còn sợ nước, học tập khó khăn vô cùng, đợi sau khi hoàn toàn thích ứng, là có thể làm những động tác khó, thậm chí tự nghĩ ra chiêu thức.

Nói tóm lại, từ thấp đến cao không khó, khó là từ không đến có.

Hít một hơi thật sâu, Tần Phong thả lỏng tâm linh, tiêu điều tự tại thi triển Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Chiều thứ nhất... Chiều thứ tám.

Chiều thứ nhất... Chiều thứ tám.

Liên tiếp thi triển mười lần Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp, cuối cùng cũng ngộ đến chiều thứ tám "Hàn Ngân Lư Thủy".

Chỉ thấy Tinh Cương Bảo Kiếm dưới sự chiếu rọi của ánh nắng ban mai, phản xạ kiếm quang trắng mờ, như lưu thủy hành vân, nước chảy khe suốt, liên miên không dứt.

Tương ứng với nó, nội khí trong cơ thể cũng từ từ gia tốc như nước chảy, hoàn thành một vòng rồi lại một vòng tuần hoàn nhỏ, cuối cùng quay lại trong đan điền, rồi lại từ đó chảy ra, vòng đi vòng lại.

Ong!

Đan điền hơi phồng lên, khiến Tần Phong phải giật mình tỉnh lại.

"Ngưng Khí tầng thứ tư trung kì? Dễ vậy sao"

Tần Phong tự biết sức mình, cũng biết muốn từ Ngưng Khí tầng thứ tư sơ kì tiến vào tầng thứ tư trung kì, chí ít cũng cần một tuần chứ không phải một canh giờ là làm được.

Sự tình khác thường tất có quái sự, Tần Phong biết chắc chắn là có nguyên nhân gì đó gây ra sự biến hóa này.

Chỉ có điều nghĩ tới nghĩ lui, Tần Phong đều không nghĩ ra trên người mình có biến hóa gì.

Vậy thì, chỉ có một cách giải thích duy nhất là linh hồn dung hợp, khiến hắn có một năng lực linh ngộ phi thường, có thể nhẹ nhàng luyện Hành Vân kiếm pháp đến chiêu thứ tám.

Còn chuyện nội khí tại sao lại tiến bộ cũng rất đơn giản, mọi người đều biết, nội công tâm pháp là tĩnh công, vũ kỹ là động công, hình thái hai bên không giống nhau nhưng lại có công hiệu trong việc rèn luyện nội khí, nhưng so sánh mà nói, nội công tâm pháp là hoàn toàn dùng để tu luyện nội khí, còn vũ kỹ dùng để đánh kích mục tiêu là chính, rèn luyện nội công là phụ.

Sau khi làm rõ ngọn nguồn mọi chuyện, nhịp tim Tần Phong không khỏi tăng lên.

Võ giả quan trọng nhất thiên phú có hai điểm, một là thiên phú dị bẩm, tố chất thân thể cực tốt, hai là khả năng lĩnh hội mạnh, học nhanh.

Điểm đầu tiên để vượt xa người thường trên phương diện tu luyện nội khí, như Tần Đường và Tần Huyền, điểm thứ hai giúp nhẹ nhàng nắm bắt võ kỹ, lấy yếu thắng mạnh, nếu đem ra so sánh, cái nào mạnh cái nào yếu vẫn phải xem bản thân võ giả phát huy.

- Đúng là trời cũng giúp ta, cứ duy trì tốc độ này, một năm sau đạt tới Ngưng Khí tầng thứ tám không còn là mộng tưởng nữa. Con đường tu luyện gian khổ dị thường, người có thiên phú dị bẩm có thể hai năm tấn thăng đến tầng thứ năm, nhưng hai năm tiếp theo không chắc đã tấn thăng đến tầng thứ tám, tầng thứ chín tầng thứ mười cần thời gian gấp đôi, mà đột phá từ Ngưng Khí đạt tới Dưỡng Khí khó càng thêm khó, lịch sử Tần gia chỉ có gia chủ đời thứ hai mới trở thành Võ giả Dưỡng Khí năm mười bốn tuổi.

Tự biết không cần nhiều thời gian để linh ngộ Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp chiêu thứ chín, Tần Phong dự định đi Kiếm Các kiếm vài bộ vũ kỹ thích hợp.

Ăn xong bữa trưa, Tần Phong vội vã đi Kiếm Các.

Bí tịch trong Kiếm Các thường là những mặt hàng đại chúng, tuyệt học chân chính chưa bao giờ được đặt ở đây, huống hồ với thân phận đệ tử ngoại môn như Tần Phong, chỉ có thể xem nhân cấp trung giai và hạ vũ kỹ bí tịch.

Ngước mắt nhìn lên, đủ loại võ học bí tịch khiến Tần Phong thấy chóng cả mặt.

"Phi Thiên Kiếm Pháp, Thanh Phong Kiếm Pháp, Tung Hoành kiếm pháp, Cô Phong Kiếm Pháp..., Bài Ngân Chương, Băng Ngân Chương, Vô Cực Tấn Thủ..., Phá Không Quyền, Kim Cương Quyền, Thất Tinh Đường Lang Quyền..."

Chỉ riêng kiếm pháp thôi đã có ba bốn mươi loại, chương pháp và quyền pháp mỗi loại có trên năm mươi, thổi pháp hai mươi tám loại, ít nhất là chỉ pháp, chỉ có tám môn.

Phi Thiên Kiếm Pháp yêu cầu phải có khinh công rất cao, một chiêu một thức nhẹ nhàng hoa lệ, Thanh Phong Kiếm Pháp hơi thâm ảo một chút, cần phải có năng lực linh ngộ nhất định, Tung Hoành Kiếm Pháp sát khí hào hùng, tàn nhẫn bá đạo, thích hợp với những đệ tử tính tình lạnh lùng tu luyện, còn Ngân Phong Kiếm Pháp vẫn xếp trên mấy chục loại kiếm pháp khác, chiêu này sắc bén hơn chiêu kia, khiến người ta không thể chống đỡ.

Được rồi, chọn Ngân Phong Kiếm Pháp.

Im lặng suy nghĩ một lúc, Tần Phong cuối cùng quyết định lựa chọn Ngân Phong Kiếm Pháp, dù sao khả năng linh ngộ của hắn cũng không tầm thường, tu luyện kiếm pháp bình thường thì không được thú vị lắm, cũng lãng phí thời gian, cho nên nếu như phải chọn, vẫn nên chọn thứ tốt nhất.

Còn về quyền pháp, và chỉ pháp, Tần Phong có yêu cầu của riêng mình.

Hắn thích quyền pháp, nên chọn một môn Kim Cương Quyền, chỉ pháp tương đối phức tạp khó luyện, e rằng sẽ ảnh hưởng đến việc tu luyện kiếm pháp, cho nên tạm thời từ bỏ, chú trọng quyền pháp.

Cầm hai cuốn bí tịch trong tay, Tần Phong đến chỗ trưởng lão thủ các đăng ký.

"Ồ! Ngân Phong Kiếm Pháp"

Trưởng lão thủ các nhũ mào, khuyên:

"Ta biết ai cũng muốn tu luyện võ kỹ tốt hơn, nhưng tốt nhất là đừng vượt quá khả năng, phải từng bước từng bước, Ngân Phong Kiếm Pháp này nhìn thì là nhân cấp trung giai bí tịch, nhưng độ khó thì cao hơn cả nhân cấp cao giai, rất nhiều đệ tử ngoại môn không nghe ta khuyên cáo, cuối cùng chẳng làm nên trò trống gì, lãng phí bao nhiêu thời gian"

Tần Phong biết đối phương có ý tốt, mở miệng nói:

"Trưởng lão, đệ tử biết Ngân Phong Kiếm Pháp rất khó luyện, nhưng đệ tử có niềm tin"

Trưởng lão thủ các lắc lắc đầu, các đệ tử ngoại môn trước đây ai cũng tràn ngập tự tin, đang tiếc chỉ có tự tin không thì không đủ, thôi kệ, ta cũng không có quyền bắt đối phương lựa không được lựa chọn, hi vọng hẳn biết khó mà lùi, đừng để tâm những chuyện vụn vặt.

Nghĩ tới đây, trưởng lão thủ các dạn dò nói:

"Quy định của Kiếm Các chắc ngươi cũng biết, không được bỏn mồn cho phép, không được tự ý truyền thụ vũ học, nếu không phệ bỏ võ công là chuyện nhỏ, nghiêm trọng hơn là bị chém đầu, ngoài ra, trong vòng bốn tháng phải đưa bí tịch phụ bản về đây"

"Trưởng lão yên tâm, đệ tử không lấy tính mạng của mình ra làm trò đùa đâu"

Nhận bí tịch, Tần Phong sai bước rời khỏi Kiếm Các.

Đệ tử ngoại môn Kiếm Tông trừ buổi sáng và buổi tối phải tập hợp ra, bốn ngày một lần còn phải lên lớp vũ kỹ, thời gian còn lại tự do sử dụng.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tần Phong mang theo Tinh Cương Bãi Kiếm, đi vào thâm sơn.

Thanh Phong Yên Sơn cao sáu ngàn tám trăm mét, sườn núi quanh năm bao phủ mây mù, mang theo tiên khí cách biệt trần gian. Trừ cấm địa tu luyện của một số trưởng lão và đệ tử trọng điểm ra, phần lớn không gian trong rừng đều có thể dùng để tu luyện võ học độc môn.

Mất hơn một canh giờ, Tần Phong mới tìm được một vách núi vắng vẻ.

Vách núi chiếm mười trượng, bốn mặt đều là khí trắng, thỉnh thoảng lại hóa thành thiên quân vạn mã, thỉnh thoảng lại hóa thành triều thủy cuộn cuộn, thỉnh thoảng lại co vào nở ra, biến ảo vô thường.

Thế kỷ 21 danh sơn thắng địa mặc dù cũng không tệ, nhưng vẫn thiếu chút tiên khí, chỉ có ở đây mới khiến người ta quên đi tất cả, toàn tâm toàn ý tu luyện võ học"

Tần Phong tâm sinh cảm khái, hẳn cho rằng, trở thành cao thủ chưa bao giờ là chuyện đơn giản, nhất định phải chịu được tịch mịch, cô đơn, còn những kẻ thường ngày kêu gào chỉ cần cho hẳn một môn tuyệt học là sẽ có thể thành công hầu như đều là nằm mơ giữa ban ngày.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Hít một hơi thật sâu, Tần Phong bắt đầu quá trình tu luyện khô khan và đơn điệu.

Vận khí, bước, vung kiếm, rung tay...

Chỉ mất một ngày, Diệp Trần đã sơ bộ thi triển Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp chiêu thứ mười "Dạ Bích", một kiếm vừa xuất, kiếm quang u ám như nước khiến người ta hoa mắt chóng mặt, không thể thích ứng, luận uy lực, trên cơ bản đạt đến trình độ nhân cực trung giai, tuyệt đối là sát chiêu mạnh nhất hiện tại của Tần Phong.

Buổi sáng đến, buổi tối trở lại, không hay không biết, hai ngày trôi qua.

Trên vách đá dốc ngược, bóng người một kiếm chỉ vào tảng đá khổng lồ trước mặt, kiếm quang tràn ngập như hoa trong gương trắng trong nước, u u ám ám

Xuy xuy xuy xuy...

Tảng đá như một miếng đậu phụ, bị những đường kiếm dài cắt thành những vết sâu gần một tấc.

"Cuối cùng cũng xong"

Nội khí hao kiệt khiến Tần Phong đầu bết mồ hôi, nhưng hắn cũng chẳng để ý, hài lòng nhìn những vết kiếm sâu trên tảng đá, mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp tầng thứ mười so với chín tầng trước khó hơn mấy lần, uy lực cũng lớn, Tần Phong mất bốn ngày mới công đức viên mãn, ngoài ra, bốn ngày khổ luyện này khiến nội khí trong người Tần Phong càng thêm tinh thuần, điều động cũng mau lẹ linh hoạt hơn trước.

Cách ngày, Tần Phong như thường lệ đến vách núi luyện công, nhưng không giống như trước kia, hôm nay Tần Phong chính thức tập luyện Ngân Phong Kiếm Pháp.

Ngân Phong Kiếm Pháp tổng cộng có mười ba chiêu, kiếm thế cực hiếm, giống như di thế độc lập cô phong, khiến người ta không khỏi rung mình, mọi sơ hở bí ẩn trên người như bị nhìn thấu.

Thi triển một lượt đường kiếm ghi chép trong bí tịch, trong đầu Diệp Trần bỗng nhiên có chút ấn tượng đại khái, loáng thoáng cảm nhận mọi loại tâm tình mà rất khó dùng ngôn ngữ để diễn đạt.

Tần Phong tin, chỉ cần luyện xong Ngân Phong Kiếm Pháp, đối phó với người có thực lực thấp hơn mình trên cơ bản là miếu sát, đối phó với người có thực lực cao hơn mình cũng có thể tìm ra kẽ hở, trừ phi đối phương kinh nghiệm vô cùng phong phú, dần dần đưa tâm tư trở lại nguyên trạng.

Bốn tháng thời gian nhanh chóng trôi qua.

Bên ngoài vách núi, biển mây vẫn cuộn cuộn không ngớt, trên vách núi, người thiếu niên tay cầm một thanh Tinh Cương Bão Kiếm xoay chuyển liên tục, kiếm quang lấp lánh.

Có lẽ là ảo giác, có lẽ là do hoàn cảnh, kiếm thế mà thiếu niên lộ ra có thể nói là tuyệt đỉnh, như một ngọn núi nhỏ cô ngạo khí chất, rõ ràng đứng ngay trước mặt bạn nhưng lại như đang ở rất xa, cảm giác xa vời khó nắm bắt ấy khiến người ta thổ huyết.

Liên hoàn mười hai kiếm đi qua, ánh mắt thiếu niên như điện, xuyên qua hư không, thân hình đột nhiên nhảy lên, như từ trên cao ngự gió lao xuống, chỉ

thấy kiếm quang lóe lên, tảng đá khổng lồ đối diện bị cắt một đường kiếm dài ba thước, sâu ba tấc đáng sợ, sạch sẽ linh hoạt, tàn nhẫn vô tình.

Thu kiếm vào vỏ, thiếu niên tự nói với mình:

"Chẳng trách trưởng lão thủ các bảo ta lựa chọn kiếm pháp khác, thì ra Ngân Phong Kiếm Pháp không đơn giản chỉ là nhân giai trung cấp võ kỹ, bên trong còn ẩn hàm ý tứ thâm ảo, sớm đã vượt qua phạm vi vốn có"

Thiếu niên này đương nhiên là Tần Phong, bốn tháng nay, hắn chỉ dựa vào khả năng lĩnh ngộ siêu cường của mình để hoàn thành tu luyện Ngân Phong Kiếm Pháp, nhưng gần đây hắn lại phát hiện Ngân Phong Kiếm Pháp không chỉ đơn giản như vậy, hình như còn thiếu một chút gì đó. Mà việc thiếu "cái gì đó" là chuyện đương nhiên bởi vì Ngân Phong Kiếm Pháp là bản thiếu, bí tịch thực sự có lẽ đã thất truyền, cho nên phẩm cấp mới rơi xuống trung cấp trung giai.

May mà người tu luyện nó là Tần Phong đổi lại người khác sợ rằng không đủ kiên nhẫn để tu luyện. Bởi vì kiên nhẫn, khổ tâm nghiên cứu cho nên hắn không chỉ ngộ ra ý cảnh của Ngân Phong Kiếm Pháp vốn dĩ không có ý cảnh mà vận khí chi pháp cũng cải thiện rất nhiều, tin rằng dùng không bao lâu sẽ có thể tu luyện ra Ngân Phong Kiếm Pháp của riêng bản thân mình.

Ngoài ra, bởi vì bốn tháng không màng thế sự chuyên tâm tu luyện, nội khí trong người Tần Phong đã vượt qua Ngưng Khí tầng thứ sáu sơ kỳ, tiến bộ với tốc độ thần tốc.

- Phải đi trả bí tịch thôi.

Nghĩ đến quy định của Kiếm Tông, Tần Phong không dám chậm trễ.

Trên đường trở về, tại Tần Phong khẽ động, hắn nghe thấy có những tiếng quát tháo từ xa vọng đến, cách đây chắc cũng phải một dặm, nhưng vẫn thấy rất rõ, giống như thanh âm được ngưng luyện, và bạo phát trong nháy mắt.

"Trung khí lợi hại quá, thân thể phải cường đại thế nào mới có thể phát ra được, nghe thanh âm hình như là nữ"

Không nén nổi hiếu kỳ, Tần Phong cẩn thận lại gần.

Vượt qua vài bụi cỏ gai, Tần Phong đến sau một tảng đá lớn.

Thò đầu ra ngó, thứ đầu tiên đập vào mắt hắn là một mảnh rừng nhỏ, bên cạnh mảnh rừng là một căn nhà gỗ, phía trước nhà gỗ có một đầm nhỏ, bên trên nổi vài tấm lá sen, rõ ràng cực kỳ có ý cảnh.

Mép rừng, một thiếu nữ lạnh lùng tuổi độ mười sáu, thân khoác trang phục trắng tuyết đang luyện quyền, miệng phát ra những tiếng quát khiến tâm hồn người khác phải run rẩy.

Dáng người nàng mỏng manh, như không chịu nổi một ngọn gió, nhưng mỗi quyền mỗi cước đánh ra lại bá khí đường hoàng, mang lại cảm giác sắc bén.

"Là Cổ Tịnh Sur Ty, nơi này là cấm địa"

Nhìn thấy đối phương, Tần Phong lập tức hiểu ra vấn đề.

Kiếm Tông trừ tông chủ và trưởng môn nội môn có đỉnh núi của riêng mình, những người khác muốn tu luyện võ học nhất định phải đi tìm một nơi thích hợp, chỉ là Thanh Phong Yên Sơn mặc dù lớn, nhưng địa điểm tuyệt vời để tu luyện lại có hạn, thông thường, trưởng lão ngoại môn và đệ tử trọng điểm sẽ giành được bảo địa phong thủy trước, những nơi này được gọi là cấm địa, người thường không được xông vào tranh giành với họ, nhẹ thì bị quở trách, nặng thì bị trừng phạt.

Trong mắt Tần Phong, Cổ Tịnh chính là một trong những đệ tử trọng điểm của Kiếm Tông, xếp hạng hai mươi, tu vi ở Dưỡng Khí trung kỳ, thiên phú cực tốt.

Cổ Tịnh không ngừng sử dụng bộ pháp, quyền cước kết hợp, đầu lưỡi chạm vào răng, bụng vận khí, liên tục thét ra thanh âm, tăng cường uy thế quyền pháp.

Liên tục mấy quyền đánh ra, Cổ Tịnh súc tích khí thế, chỉ thấy cả người nàng nhảy lên không trung, xuất thủ nhanh như điện, mạnh như hổ báo kích sát, một quyền đánh trúng cây đại thụ có thân to như thùng nước.

Bang bang bang!

Một cảnh tượng kinh nhân phát sinh, từ tay Cổ Tịnh phát ra kim quang chói mắt, sau đó ngưng thành thực chất, đánh gãy liền ba gốc cây lớn dễ như trở bàn tay, thanh thế mạnh mẽ, tàn bạo.

Là chân khí ngoại phóng! Diệp Trần nheo mắt.

Khi võ giả Ngưng Khí chuyển hóa nội khí thành chân khí, nghĩa là họ đã chính thức bước vào Ngưng Chân Cảnh, võ giả Dưỡng Khí ngoài chiến lực đại tăng, chân khí còn có thể rời khỏi thân thể, đã thương người khác từ xa.

"Vẫn chưa chịu ra"

Cổ Tịnh sớm đã nhận ra sự có mặt của Tần Phong, ánh mắt sắc như dao, dán chặt vào vị trí chỗ Tần Phong đang núp.

Tần Phong nuốt nuốt nước miếng, ngoan ngoãn đi ra ngoài.

"Ngươi là đệ tử ngoại môn"

"Vâng"

"Sao lại nhìn trộm ta luyện quyền"

"Thanh âm của tỷ truyền xa quá, đệ hiểu kì nên đến đây xem"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Cổ Tịnh cẩn thận quan sát Tần Phong, thái độ không hề sợ hãi của đối phương khiến nàng có chút hiếu kì, phải biết nếu như đối thành đệ tử ngoại môn khác, trước mặt nàng thường là lắp ba lắp bắp, nói không ra lời, còn hắn thì câu nào ra câu nấy, giống như người đối diện với hắn cũng chỉ là kẻ ngang hàng vậy, khiến người ta không khỏi khó chịu.

Không định gây chuyện với Tần Phong, Cổ Tịnh thân nhiên nói:

"Ngươi đi đi! Lần sau không được đến đây"

"Vâng"

Sau khi rời khỏi đó, Diệp Trần mới dám thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù thái độ của Cổ Tịnh bình tĩnh, nhưng loại khí thế mạnh mẽ bá đạo đó thực sự khiến người ta rùng mình, hần dám cá cho dù đụng phải đệ tử trọng điểm xếp hạng trên nòng thì cũng có áp lực như vậy. Xem ra bảng xếp hạng đệ tử trọng điểm năm nay lại biến động rồi.

Đột nhiên, Tần Phong bật cười.

Nếu như đổi thành trước đây, trước mặt Cổ Tịnh có lẽ ngay cả một câu hán cũng không thốt được nên lời thế nhưng hôm nay hần lại có thể bình tĩnh trả lời từng câu hỏi một, có lẽ lý do là vì linh hồn của hần đã cường đại hơn.

Nhưng điều khiến Tần Phong chú ý nhất vẫn là tính cách của Cổ Tịnh. Đúng là lạnh lùng quái gở, người thường khó có thể tiếp cận, cộng thêm võ công bá đạo dũng mãnh, không muốn người ta ẩn tượng cũng khó.

Vừa đi vừa suy nghĩ không bao lâu sau Tần Phong đã đến Kiếm Các.

Trưởng lão thủ các ngừng đầu, vừa nhìn đã nhận ra Tần Phong, ý vị thâm trường nói:

"Thế nào, Ngân Phong Kiếm Pháp vẫn chưa luyện thành đúng không! Bây giờ chọn kiếm pháp khác vẫn còn kịp đấy"

Tần Phong cười nhạt:

"Không cần, đệ tử đến trả bí tịch"

"Được rồi, đăng ký ở đây"

Kí tên xong, Tần Phong xoay người định rời đi.

Thấy vậy, trưởng lão thủ các ngạc nhiên hỏi:

"Còn hai tháng nữa mới đến kỳ thi luyện Mộc Nhân Xếp Hạng, tiểu tử ngươi không tiếp tục nỗ lực nữa sao"

Mộc Nhân Xếp Hạng là hạng mục thi luyện truyền thống của Kiếm Tông, nửa năm mở ra một lần, người tham gia thường là đệ tử ngoại môn, nếu như vượt qua được chứng tỏ năng lực thực chiến cao, không vượt qua còn phải tiếp tục nỗ lực. Nửa năm trước Tần Phong chỉ mất hai hơi đã thổ huyết, trở thành trò cười cho mọi người.

"Đệ tử nghĩ Ngân Phong Kiếm Pháp đủ để ứng phó thi luyện"

Tần Phong tự nhận hai tháng thời gian đủ để nâng nội khí trong người lên Ngưng Khí tầng thứ sáu hậu kỳ, đến lúc đó cho dù không vào được hạng mười thì thứ tự cũng không quá thấp, đương nhiên, hần chưa từng kinh qua thực chiến, thực lực bản thân đạt đến trình độ nào vẫn chưa rõ lắm.

Trưởng lão thủ các gật gù một cách vô thức, liền sau đó ngạc nhiên nói:

"Ngươi nói, ngươi luyện thành Ngân Phong Kiếm Pháp rồi sao, sao có thể như vậy được"

"Tạm thời cũng mới chỉ luyện được hình thái bên ngoài thôi ạ"

Nếu như đối phương biết mình không chỉ luyện thành Ngân Phong Kiếm Pháp mà còn ngộ ra ý cảnh tầng thứ vận khí chi pháp cao thâm trong đó không biết sẽ còn nghĩ gì!

Không muốn đề lộ quá nhiều, Tần Phong nhanh chóng cất bước bỏ đi.

Đội đối phương rồi đi rồi, trưởng lão thủ các vẫn không dám tin, Ngân Phong Kiếm Pháp là bản thiếu, điều này thì ông rõ hơn ai hết. Môn kiếm pháp này do tông chủ đời thứ ba của Kiếm Tông nghĩ ra, bản chính vô có thất truyền, chỉ còn lại một bản thiếu chép tay này thôi.

Cho dù như vậy, Ngân Phong Kiếm Pháp vẫn rất khó tu luyện, cơ sở của nó có thể đạt đến nhân cực đỉnh giai, không phải là thứ một đệ tử ngoại môn có thể lĩnh ngộ.

"Đệ tử ngoại môn bây giờ cuồng vọng quá"

Thủ tọa trưởng lão lắc lắc đầu, rõ ràng không tin những gì Tần Phong nói.

Quay trở lại tiểu viện, Tần Phong bị quyền pháp bá đạo của Cổ Tịnh kích thích, lập tức nảy ra ý tưởng tu luyện Kim Cương Quyền.

Chỉ có điều đánh liền mấy quyền mà cứ cảm thấy có gì đó không ổn.

"Nếu như đoán không lầm, Cổ Tịnh Sư Tỷ tu luyện là võ kỹ Nhân cấp đỉnh giai "Phục Ma Thần Quyền", uy mãnh vô biên, còn ta tu luyện Kim Cương Quyền mặc dù không bằng Phục Ma Thần Quyền nhưng cùng một loại cương mãnh quyền pháp, truyền từ đời này sang đời khác, chỉ là nhìn tỷ ấy đánh mới đúng là cương mãnh thực sự, còn ta lại thiếu đúng điểm đó, rốt cục đã xảy ra chuyện gì"

Đứng lặng giữa sân, Tần Phong nhíu mày suy nghĩ, trong đầu không ngừng nhớ lại cảnh tượng Cổ Tịnh luyện quyền, hết lần này đến lần khác.

Đúng, tiếng thét của Cổ Tịnh có thể truyền xa một dặm, trung khí căng tràn, là bởi vì thân thể cường đại, năng lực lĩnh ngộ của ta đúng là mạnh thật, nhưng phương diện thân thể thì vẫn còn yếu, nên không học được quyền pháp cương mãnh.

Nghĩ ra vấn đề then chốt, Tần Phong thở phào nhẹ nhõm, không sợ học không được, chỉ sợ tìm không ra căn nguyên.

Bây giờ điều đầu tiên Tần Phong phải làm là đứng tấn, chỉ có đứng tấn cước bộ mới ổn định, mới có thể đánh ra quyền pháp uy mãnh, nếu không va chạm với người ta, hạ bàn bất ổn, vậy thì không còn là trò đùa nữa.

Hai chân bước rộng bằng vai, vào tư thái nửa ngồi xổm, bởi vì tư thái giống như đang cưỡi ngựa hơn nữa tư thế này cần phải vững chắc, lưng thẳng như cây cột nên còn có tên mã bộ trang. Đứng tấn nhiều sẽ tốt cho thận và thắt lưng, cường gân bổ khí, điều tiết tinh thần, hơn nữa hạ bàn vững chắc, khả năng cân bằng cũng tốt, không dễ bị người khác đánh ngã mà còn có thể nâng cao khả năng phản ứng thân thể. Đứng tấn là một trong những bước cơ bản của luyện võ, cái gọi là "Luyện quyền không luyện công, đến già công đã trảng" ý chỉ chỉ học những bộ chiêu thức quyền phổ, chứ không có thực tế tiến hành tôi luyện trọng lực và sức chịu đựng của cơ bắp toàn thân, cuối cùng sẽ chỉ là khoa chân múa tay.

Đùi trên và đùi dưới khuyu một góc chín mươi độ, Tần Phong mắt nhìn thẳng, theo từng hơi thở pháp phòng, vừa tấn vừa đánh quyền với quy luật ngày một nhanh.

Soạt soạt soạt soạt...

Quyền như đạn pháo, kinh phong vu vu liên miên không dứt, chỉ một lúc đã hơn ba trăm quyền.

Khoảng chừng một khắc sau, Tần Phong căn cứ kí ức trong đầu, ý thủ bụng dưới một khắc.

Sau đó đến tới lại làm một lần, nhưng tốc độ xuất quyền từ từ nâng lên, tranh thủ mỗi lần đều có đột phá, không được gián đoạn.

Nửa tháng sau, Tần Phong không luyện tập đứng tấn trùng quyền nữa, chỉ luyện đứng tấn, mỗi lần đứng im một chỗ nửa canh giờ.

Đợi đến khi không còn cảm thấy khó nữa, Tần Phong hai tay nắm chặt, cổ tay gấp lại làm chiều song phong quán nhĩ, lòng bàn tay hướng về phía trước, quyền nhãn hướng vào tai, ra sức vận lại phía sau, đồng thời, đứng tấn, thấp lưng thẳng ngực, giữ như vậy một canh giờ, ý thủ bụng dưới một khắc.

Đứng một tháng sau, thân thể Tần Phong phát sinh biến hóa cự đại, lực lớn ngăn cân nhưng đi bộ như bay, nội khí di chuyển không ngừng trong thân thể, tinh lực dồi dào, rõ ràng nhất là lượng cơm tăng lên, mỗi bữa có thể ăn được ba chén lớn, một con gà quay, giấc ngủ rất say, đến hậu kỳ, nội khí dư thừa, có thể tùy ý mà đi, giống như có lực khí dùng không hết.

Những thứ này đều không quan trọng, bây giờ Tần Phong thực sự làm được "tâm thủ tương ứng, muốn sao được vậy", nếu phải giao thủ với người khác lúc nào cũng duy trì được trạng thái đỉnh cao.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Mở Đầu :: Tần Phong

Hôm đó, Tần Phong sau khi tấn xong, nhú mày nói:

- Tổ chất thân thể đúng là nâng cao, sức lực bản thân thì vẫn chưa ổn, sức mạnh của Cổ Tĩnh Sư Tỷ chỉ ít cũng phải hơn ta vài lần, Phục Ma Thần Quyền thi triển ra sức mạnh vô địch, thể đại lực trầm.

Nhìn bốn phía quanh sân, hai mắt Tần Phong sáng rực, hắn vừa nhìn thấy một tảng đá lớn nặng gần trăm cân.

Cử tạ nâng cao lực cánh tay, nhưng lại dễ khiến cơ bắp bị hỏng, động tác không được linh hoạt, nhưng nâng đá bước đi lại không giống vậy, theo sự biến đổi của trọng tâm, áp lực di chuyển, dễ dàng luyện cho từng khối cơ bắp trên toàn cơ thể, rõ ràng rất có hiệu quả cho việc tôi luyện sức chịu đựng.

Nghĩ là làm, Tần Phong chạy đến góc sân, hay tay phát lực, nhẹ nhàng nâng tảng đá, xoay người chạy ra ngoài sân.

Thanh Phong Yên Sơn có mười mấy tòa trác phong, tổng diện tích chiếm vài chục dặm, trừ nửa trên sườn núi xếp đầy những tòa kiến trúc, những nơi còn lại hoang vu không một bóng người, đương nhiên, dưới chân núi có một lượng lớn đệ tử Kiểm Tông trấn thủ, người ngoài không dễ gì vào được.

Trên đường núi, một bóng người vác đá chạy như bay nếu ai để ý có thể dễ dàng phát hiện, trên người hắn không hề có nội khí ba động, nói cách khác, hắn căn bản không dùng nội khí phụ trợ, hoàn toàn dựa vào sức mạnh thân thể rèn luyện.

"Nhìn kia, đó có phải Tần Phong không?"

"Đúng vậy! Tên tiểu tử này có phải bị điên không, sao không tu luyện võ kỹ từ tế"

Kiểm Tông có mười ngàn đệ tử ngoại môn, tám ngàn đệ tử nội môn, phần lớn mọi người đều không an tâm ngồi lại trong sân, mà thích như Tần Phong, chạy ra một góc vắng vẻ tu luyện võ học độc môn, cũng có một số người tìm bạn đồng đạo cùng nhau tu luyện, bình thường còn có thể cùng nhau luận bàn.

Tần Phong không buồn chớp mắt, chẳng thêm để tâm đến những lời nghị luận xung quanh.

Nhưng có những rắc rối muốn tránh cũng không tránh được.

Một bóng người đột nhiên nhảy ra, chặn ngang đường Tần Phong, là một thiếu niên lực lưỡng khoảng chừng mười bốn mười tuổi.

Tần Phong dừng bước chân:

"Dương Cương, có gì chỉ giáo không"

Thiếu niên lực lưỡng tên gọi Dương Cương, cùng là đệ tử ngoại môn như Tần Phong, chỉ là tu vi cao hơn hẳn nhiều, sớm đã đạt tới Ngưng Khí Cảnh tầng thứ bảy sơ kỳ cảnh giới, sở trường tu luyện công phu, sức mạnh cực đại, hai người trước đây từng phát sinh mâu thuẫn, nói cụ thể là Tần Phong bị hắn dạy cho một bài học, nằm trên giường gần nửa tháng.

Dương Cương bĩu bĩu môi, cười:

"Người tu luyện thế này không được đâu, giống như lần trước, ta dùng bốn phần lực là có thể đánh người thành bộ dáng con chó chết"

Tần Phong cười lạnh, đối phương không tìm đến thì thôi, hắn tự mình tìm đến, mình đương nhiên không thể bỏ qua, nửa năm trước, hắn vô ý cãi lại một câu liền bị đánh cho một quyền, gãy hai cái xương sườn, may mà Tần gia không thiếu tiền, có rất nhiều linh dược trị liệu, nên mới nửa tháng đã có thể hồi phục.

"Vậy sao? Vậy người nói phải thế nào"

Tần Phong bỏ tảng đá xuống.

"Nếu nói kỹ năng luyện giả thì hãy để ta dạy người"

Dương Cương lao lên, mấy bước đã xuất hiện trước mặt Tần Phong, bàn tay lớn hơn nhiều so với bàn tay người thường như một tấm sắt lớn, chém thẳng xuống, tiếng phá gió vô cùng hùng hậu.

Nhìn một quyền tràn ngập đạo lực của đối phương, Tần Phong không tránh không né, tay trái giơ lên, một chiêu Kim Cương Thác Tháp được vận lên đỉnh điểm, lựa chọn lấy cứng chọi cứng.

Bang!

Một âm thanh như tiếng mộc thạch va chạm vang lên, Tần Phong vẫn không chút sút mẻ, hạ bàn Dương Cương không ổn định, thân thể lắc cổ gằng lăm mới không gục xuống.

"Sao lại có thể, nội khí của hắn rõ ràng không bằng ta, sao có thể chặn được một quyền của ta, đúng là gặp quỷ"

Dương Cương lập tức cảm thấy có điều không ổn, bất chấp sơ hở trên người, tay phải hóa quyền, bổ ngang.

Thế nhưng Tần Phong đã sớm phát hiện ra điều đó, trước khi đối phương kịp phát đòn công kích thứ hai, tay phải của hắn đã mang theo khí thế bá đạo, đánh thẳng vào ngực Dương Cương.

"Kim Cương Quyền chiêu thứ năm: Kim Cương Đảo Xử"

Rắc một tiếng, Dương Cương miệng thở huyết, hai chân rời đất bay ngược ra sau, lăn mấy vòng rồi mới dừng lại, toàn thân ử rũ.

Lần này thì tất cả mọi người đều kinh ngạc, một người uy mãnh nổi tiếng như Vương Cương lại thua trong lúc chính diện giao phong với Tần Phong, hơn nữa còn rất thê thảm, chẳng khác gì một con tử cầu.

Chỉ có Tần Phong biết đã xảy ra chuyện gì, sức mạnh và nội khí của Dương Cương cao hơn hẳn, nhưng lúc thực chiến, nhược điểm võ kỹ không tinh trong chốc lát đã lộ ra, một đòn chém thẳng vừa rồi, uy lực đúng là mạnh thật nhưng Tần Phong không miễn cưỡng chống đỡ mà lựa chọn áp hạ, tiêu hao một phần sức mạnh của đối phương trước, sau đó toàn lực phản kích, khiến đối phương hạ bản bất ổn, còn lấy cứng chọi cứng là hiện tượng giả do tốc độ quá nhanh tạo nên, chứ không phải là thật.

"Xem ra phương pháp tu luyện của ngươi mới là không đúng, xin phép cáo từ"

Nhắc tảng đá lên, Tần Phong tiếp tục chạy bộ.

Đội Tần Phong rời đi rồi, mọi người mới dám nói lớn giọng.

"Thật không dám tin, Diệp Trần lại thắng, hẳn dùng Kim Cương Quyền sao"

"Kim Cương Quyền và Khai Bì Chương đều là nhân cấp trung giai võ kỹ, về lý mà nói là tương đương nhau, hơn nữa tu vi Vương Cương cao hơn Diệp Trần, rốt cục đã xảy ra chuyện gì"

"Nguyên nhân rất đơn giản"

Người thiếu niên với bộ dạng bình thường sau một hồi trầm tư suy nghĩ, nói:

"Kim Cương Quyền của Tần Phong đã đạt tới cảnh giới cực cao, trong cương có nhu"

Có người hoài nghi hỏi, sao ngươi lại biết.

Người thiếu niên cười nhạt, khẽ nói:

"Trưởng lão giảng dạy từng nói qua, trong cương có nhu mới là con đường võ kỹ cương mãnh nên đi, một quyền đánh ngã Dương Cương của Tần Phong nhìn có vẻ dừng mãnh nhưng kì thực chỉ là kĩ xảo bắn ngược, đương nhiên, ta cũng phải phân tích kĩ lưỡng mới phát hiện điều này.

Sơn đạo gấp ghe, lở lĩm khó đi.

Mồ hôi ướt lưng, Tần Phong sau khi chạy mười vòng quanh núi, đi tới một bờ sông rộng.

Ừm!

Ném tảng đá xuống đất, Tần Phong bới bỏ áo khoác nhảy ùm xuống sông.

Luyện quyền dưới đáy sông khó hơn trên mặt đất gấp trăm lần, thủy áp khổng lồ từ bốn phía ép đến, khiến người ta không khỏi hoảng sợ.

Khí trầm đần độn, Tần Phong vững vàng đứng thẳng trên lòng sông đầy đá và bùn, tùy ý múa quyền, mạch ngầm tuôn trào, sức lực chỉ bằng ba phần bình thường.

Nhưng rất hợp ý Tần Phong, nếu không hẳn đâu cần xuống sông luyện quyền.

Nước sông đục ngầu, cuộn cuộn xoay tròn, giống như bên trong đang giấu một con thủy quái, làm mưa làm gió chuẩn bị từ dưới nước chui lên.

Trong hoàn cảnh ác liệt đó, Tần Phong có thể cảm nhận xương cốt và cơ bắp toàn thân đều đang ra sức vận động, chống lại dòng nước đục ngầu, hơn nữa dần dần tổ hợp thành chính kinh, nâng cao hiệu suất.

Không biết đã qua bao nhiêu thời gian, Tần Phong không nhin thêm được nữa, đành phải từ dưới nước ngoi lên.

Vù vù vù vù...

Tần Phong há miệng ra thở, cười nói:

"Luyện quyền dưới đáy sông đúng là làm ít công nhiều, không biết có bao nhiêu người biết phương pháp này..."

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Ở Thanh Phong Cư Trấn cách Thanh Phong Yên Sơn chưa đến mười dặm

Tầng hai Lai Phúc đại tửu lầu!

Tần Phong bụng sớm đã réo vang, bất chấp hình tượng ngầu nghiêng bàn tiệc rượu đầy ấp trước mặt.

Vốn dĩ cứ cách mấy ngày Tần Phong lại đến Thanh Phong Cư Trấn ăn một bữa, dù sao hắn chỉ là đệ tử ngoại môn Kiếm Tông, cơm ăn thường là từng nồi từng nồi lớn, không thể nói ngon hay không ngon, chỉ có thể duy trì đầy đủ dinh dưỡng, còn Thanh Phong Cư Trấn mặc dù không rộng, nhưng thức ăn trân quý thì có.

Huống hồ Tần Phong cũng thích nghe chuyện giang hồ nhân sĩ, để sau này còn chuẩn bị cho việc hành tẩu giang hồ.

Trên tầng hai, ngoài Tần Phong ra, còn có một số giang hồ nhân sĩ khác, mang đao mang kiếm, tinh khí tràn đầy.

"Các người đã nghe gì chưa? Khoái đao Ngôn Sơn bại dưới tay một thiếu niên đao khách"

"Ta cũng nghe nói, thiếu niên đao khách đó hình như tên Lâm Kỳ gì đó, là nhị đệ tử Đao Tông, khoái đao sắc bén vạn phần, chỉ trong mười chiêu đã đánh bại Ngôn Sơn"

"Đùa à! Ngôn Sơn tu vi đã đạt đến Kiếm Mạch sơ kỳ, công lực thâm hậu, sao có thể bại dưới tay hắn được"

"Lão tam, người nông cạn quá đấy, chuyện này sớm đã truyền tụng khắp nơi, sao có thể là giả được, nhưng Lâm Kỳ đó với Dương Khí hậu kỳ tu vi mà đánh bại Kiếm Mạch sơ kỳ Ngôn Sơn, đúng là đáng sợ, không biết cùng với đại đệ tử Kiếm Tông so sánh thì như thế nào"

Tần Phong giật mình, nhớ lại sự tích Ngôn Sơn và Lâm Kỳ.

Ngôn Sơn, không môn không phái, tuổi ngoài ba mươi, khoái đao đao pháp nghe nói là tự nghĩ ra, có thể chia một giọt nước thành năm phần trong nháy mắt, từng đòn thương độc mã giết chết hết bốn mươi tên mã tặc kiêu dũng thiện chiến, cách một trượng chém đứt một cây cầu độc mộc, được phong làm đệ nhất khoái đao.

Lâm Kỳ, Đao Tông nhị đệ tử, chín tuổi Ngưng Khí, mười ba tuổi tấn cấp Ngưng Khí, mười lăm tuổi đạt đến Dưỡng Khí trung kỳ, mười bảy tuổi Dưỡng Khí hậu kỳ đỉnh phong, năng lực thực chiến chỉ thua Bắc Tuyết Sơn Trang đại đệ tử Đao Tông công tử, may mắn có thiên phú tuyệt đỉnh trên phương diện đao pháp.

Hai người này đối với Tần Phong mà nói đều là những sự tồn tại quá cao, nhưng Tần Phong không nghĩ Lâm Kỳ có thực lực đánh bại đại sư tỷ, thỉnh thoảng hắn có nghe trưởng lão giảng dạy nói, thiên phú võ kỹ của đại sư tỷ đã không còn thua kém các trưởng lão nội môn nữa, bất luận là võ kỹ gì, vào tay nàng đều luyện đến lô hỏa thuần thanh, là thiên tài hiếm có của Kiếm Tông.

"Không biết mình phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể bước vào tầng thứ đó"

Tần Phong không hề hoài nghi tiềm lực của mình, yếu thế duy nhất của hắn là khởi đầu muộn mà thôi.

Đột nhiên, một giang hồ nhân sĩ nói:

"Các ngươi nói, lớp thanh niên Kiếm Tông ai có tiềm lực mạnh, tương lai có thể chống lại đệ tử mũi nhọn của tứ đại tông môn"

"Chắc chắn là Vân Lưu Tông đại đệ tử "Bách Hương Ngọc Kiếm" và cao thủ số một Đao Tông công tử rồi, về phần những người khác! Ta có phần xem trọng người xếp hạng tư Kinh Tuyệt hơn, lạnh lùng vô tình, kinh nghiệm thực chiến phong phú"

"Kinh Tuyệt không tệ, nhưng ta nghĩ người xếp hàng bốn Hiểu Phong rất lợi hại, thường lấy mạnh thắng yếu, cơ trí đa dạng"

Giang hồ nhân sĩ người đã tung ra chủ đề hắc hắc cười

"Các ngươi nói đều là những đệ tử trọng điểm nằm trong top năm, nếu như là trước đây thì ta cũng nghĩ như vậy, nhưng lần này không thể, ta đánh giá cao đệ tử xếp hạng hai mươi hai Cổ Tịnh"

"Tại sao lại nói vậy"

Những người khác lộ vẻ hiếu kỳ, Tần Phong cũng tập trung tinh thần, hắn không ngờ lại có người nhắc đến Cổ Tịnh Sư Tỷ.

"Bốn ngày trước ta đã gặp nàng ta một lần, lúc đó nàng đang cùng giang hồ đại đạo Thôi Thiết Phòng Thủ quyết đấu..."

Người này vẫn chưa nói xong, mọi người đã rào rào nghị luận,

"Thôi Thiết Phòng Thủ Lý Thông, người này đâu phải loại bình thường, gian trá xảo hoạt, độc ác vô cùng, bị truy bắt nửa năm mà vẫn bình an vô sự, nghe nói độc môn tuyệt học Thôi Thiết Phòng Thủ của hắn truyền từ Đà La Đế Quốc, tên thật là Thôi Kim Đoạn Thiết, người nói Cổ Tịnh kia làm gì nổi hắn"

"Sai, trong tình huống lấy cứng chọi cứng, Cổ Tịnh luôn áp đảo Lý Thông, khiến đối phương hai tay gãy vụn, thổ huyết mà chết"

"Cái gì, Lý Thông là Dưỡng Khí hậu kỳ đỉnh phong tu vi, vậy mà bị người ta đánh chết?"

"Có gì ngạc nhiên chứ, nếu như các ngươi nhìn thấy cảnh tượng lúc đó, các ngươi sẽ biết quyền pháp của Cổ Tịnh cương mãnh đến thế nào, so với nàng, Lý Thông bất luận khí thế hay打法 đều tỏ ra vô lực"

Tần Phong cười nhạt, Cổ Tinh lợi hại hẳn biết, thường thì cương mãnh võ kỹ có ba cấp cao cảnh giới, cảnh giới thứ nhất là trong cương có nhu, cảnh giới thứ hai là cương nhu tịnh tế, cảnh giới cao nhất là cương nhu nhất thể, Cổ Tinh đã luyện Phục Ma Thân Quyền đến cảnh giới thứ hai cương nhu tịnh tế, còn mình thời gian tu luyện Kim Cương Quyền quá ngắn, nhưng cũng đạt đến cảnh giới thứ hai cương nhu tịnh tế, đối chiến với Dương Cương chỉ là dùng bảy tám phần thực lực.

Đương nhiên, ba cảnh giới này không phải dễ dàng đạt được, người thiên phú không cao phải mất mấy năm thậm chí mấy chục năm mới đạt tới cảnh giới thứ nhất, so với Dương Cương trước đây, thậm chí ngay cả Khai Bi Chương cũng không học xong, đừng nói trong cương có nhu.

Chớp mắt nửa tháng nữa đã lại qua đi, từ giờ đến thí luyện Mộc Nhân Xếp Hạng chỉ còn chưa đến một tuần.

Thời gian này, Tần Phong mỗi ngày từ sáng đến tối đều luyện đứng tấn, thời gian còn lại toàn bộ dùng để rèn luyện sức mạnh thân thể và tu luyện võ học.

Bây giờ hẳn đã có thể một tay chống ba trăm cân đá, hai tay phát lực, tảng đá nặng ngàn cân cũng được nâng lên đỉnh đầu một cách dễ dàng.

Trừ tiến bộ nhảy vọt trên phương diện thân thể, Tần Phong phát hiện, sức lực đầy đủ, thi triển kiếm pháp càng thêm thuận buồm xuôi gió, tốc độ và lực không chế bạo tăng, tùy ý vung một kiếm là có thể chém mảnh lá rụng thành bảy tám miếng, đâm xuyên qua thân đại thụ, để lại trên đá những vết kiếm sâu bốn tấc.

"Đến lúc tôi luyện năng lực thực chiến rồi"

Tần Phong tự cảm thấy đã đạt đến cực hạn, tiếp tục rèn luyện thêm cũng không thể cao hơn được nữa, chỉ bằng đi tăng gia kinh nghiệm thực chiến, tôi luyện kỹ xảo cao thâm đối địch, như vậy mới có thể phát huy một trăm phần trăm ưu thế bản thân.

Nhưng thực chiến không hề dễ luyện, hẳn bây giờ chỉ là một đệ tử ngoại môn, không thể xuống núi hành tẩu giang hồ, cũng không thể nói đến việc sinh tử chém giết; những đệ tử nội môn dường như chỉ cao hơn một cảnh giới, quyết đấu chính thức cho dù tu vi của người có tương đương với hẳn, sau hai ba chiêu rồi cũng sẽ bại, đây chính là sự khác biệt giữa có kinh nghiệm và không có kinh nghiệm.

May mà không nhất định phải giao chiến với người khác mới có thể đạt được hiệu quả thực chiến, thế giới này có yêu thú, yêu thú có thể chủ động hoặc bị động tu luyện, khi yêu khí trong cơ thể nồng đậm tới một mức độ nhất định, sẽ phát sinh dị biến, tiến hóa đẳng cấp.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Vô số năm nay, cổ nhân chia yêu thú thành các cấp, yêu thú cấp một cấp hai đối ứng Võ giả Ngưng Khí, yêu thú cấp ba cấp bốn đối ứng Võ giả Dưỡng Khí, yêu thú cấp sáu đối ứng Kiếm Mạch võ giả, yêu thú cấp sáu trở lên trên cơ bản rất hiếm gặp, chỉ có một số rừng sâu núi thẳm mới có khả năng xuất hiện.

Giao chiến với yêu thú không hề thua kém giao chiến với người, tương phản, khí thế của yêu thú lúc nào cũng mạnh hơn con người, một con mãnh thú đã từng vô chết vô số động vật và người xuất hiện trước mặt bạn, chỉ một ánh mắt đã khiến bạn sợ đến da đầu tê đi, mười phần thực lực chỉ có thể phát huy được năm phần.

Cho nên Tần Phong chuẩn bị tìm đến một sơn mạch yên tĩnh để tôi luyện, ở đây thường xuyên có yêu thú cấp thấp qua lại.

Tĩnh Cương Bảo Kiếm đeo bên hông trái, Tần Phong sửa sang quần áo bước ra sân.

Trên đường xuống núi, nhìn đệ tử ngoại môn và đệ tử nội môn đi đi lại lại, Tần Phong trong lòng có chút cảm thán: Bất luận là ai, muốn được sống tốt hơn một chút thì nhất định phải có gốc rễ, Tần gia của hắn tài sản ngàn vạn, về lý mà nói hắn không nghèo, đáng tiếc tình hình không được như vậy, lấy ví dụ, nhân số Tần gia hơn ngàn người, sáu bảy trăm người trong đó là thương nhân, giúp gia tộc quản lý việc kinh doanh, bốn năm trăm người còn lại toàn tâm toàn ý luyện võ, căn bản không biết kiếm tiền, nhưng muốn bảo vệ được tài sản của mình, nhất định phải có võ lực cường đại, những võ lực này lại cần có tiền để nuôi dưỡng, một năm tích lũy là con số giạt mình, cho nên dù phụ thân của hắn là Tần gia gia chủ, tài sản trên người cũng chỉ có vài chục vạn lượng bạc, và con trai của ông, tức hắn, một tháng chỉ có hai trăm lượng bạc. Nếu như có việc gì khác cần chi tiêu, hắn vẫn có thể báo cáo tạm ứng.

Một tháng hai trăm lượng có thể làm được gì, cũng chỉ là ăn ngon một chút, mặc đẹp một chút, chẳng khác gì những nơi khác. Dùng được liệu đất đỏ để rèn luyện thân thể trong một thời gian dài là thứ hắn căn bản không thể hưởng thụ, chỉ có đệ tử trọng điểm của gia tộc hoặc đệ tử trọng điểm của môn phái mới có vốn liếng để nhận bồi dưỡng.

Xuống núi, tìm được phương hướng, Tần Phong càng sải bước nhanh hơn.

Đúng giờ ngo, Tần Phong đến được vòng ngoài sơn mạch yên tĩnh, bắt đầu có một số yêu thú cấp một xuất hiện. Loại hung địa này, võ giả Ngung Khí bình thường ai dám vào, cho nên Tần Phong cũng trở nên cẩn trọng hơn, bàn tay lúc nào cũng đặt trên chuôi kiếm, chỉ cần có nguy hiểm là lập tức xuất kích.

Cả quãng đường, Tần Phong không gặp yêu thú quá cao cấp, thỉnh thoảng có gặp một con yêu thú cấp hai trình độ cao thì cũng chỉ là một con Xích Luyện Bích Cầm, hơn nữa còn bị trọng thương, nếu như nó vẫn đang bay trên trời, Tần Phong cũng không ngại tỷ thí với nó.

Đi một đoạn đường, chém giết mấy con yêu thú, Tần Phong đột nhiên dừng bước chân, truyền nội khí vào hai tai.

"Có tiếng đánh nhau"

Điểm khác nhau lớn nhất giữa võ giả và người thường chính là vận dụng nội khí, người thường ngũ giác dù mạnh cũng có giới hạn, nhưng võ giả có thể lợi dụng nội khí nâng cao ngũ giác, lúc này Tần Phong đang dùng nội lực để nghe động tĩnh cách đó một dặm, hơn nữa còn phải phân biệt được nguồn gốc.

Theo thanh âm, Tần Phong yên lặng đuổi theo.

Phía trước có một khoảng rừng rậm, loáng thoáng có thể nhìn thấy bóng người ẩn hiện, ngoài ra, còn có một bóng đen cực lớn cùng những tiếng rống kinh tâm động phách.

Tiếp cận địa điểm chiến đấu thêm ba mươi bước, Tần Phong nhảy lên một cái cây to, với tầm nhìn này, hắn có thể nhìn rõ những gì đang diễn ra phía trước.

Trên một khoảng đất trống rộng chừng sáu trượng vuông, bốn năm thiếu niên tay cầm binh khí đang bao vây một con yêu thú. Con yêu thú dài hơn hai trượng, hình tựa mãnh hổ, lông đen bóng, cái lưỡi dài đỏ như máu nhô ra những giọt chất lỏng màu tím, miệng đầy răng nhọn, móng dài bốn thước, cong lên nhọn hoắt.

Là yêu thú cấp hai Răng Cưa Độc Thú, thực lực tương đương một võ giả Ngung Khí tầng thứ mười, thân thể mang theo kịch độc, người trúng độc da dẻ thối rữa, cần phải có thuốc giải độc tương ứng mới có thể cứu chữa được, nếu không độc khí công tâm, Võ giả Dưỡng Khí cũng khó cứu.

Quan sát một lúc, Tần Phong để ý thấy trên ống tay áo những người này đều có kí hiệu vòng vàng, tên một môn phái bất nhập lưu liền xuất hiện trong đầu.

Kim Quang Kiếm Môn, môn phái gần Kiếm Tông nhất, môn chủ Lý Dục là cao thủ Kiếm Mạch trung kì, am hiểu kĩ môn binh khí đoạt mệnh kim hoàn, trước đây từng là đệ tử ngoại môn Kiếm Tông, sau này một mình lang bạt giang hồ, nghe nói đi qua Ngọc Phong Đế Quốc và một vào quốc gia khác, sau này trở về sáng lập Kim Quang Kiếm Môn, môn nhân đệ tử sáu trăm người.

Năm người bao vây Răng Cưa Độc Thú thực lực đều không cao, nhưng phối hợp tương đối ăn ý, có lẽ đã được mài dũa trong một thời gian dài, rất có kinh nghiệm hợp tác.

Mấy đường kiếm quang đánh lên người Răng Cưa Độc Thủ, người xuất chiêu là một thiếu nữ áo đỏ, dùng một thanh kiếm mỏng, tu vi có lẽ ở Ngưng Khí tầng thứ năm, bên cạnh còn có hai huynh đệ song sinh dùng đao, khôi ngô cao lớn, thỉnh thoảng lại hét lớn áp chế yêu thú, lợi dụng sức mạnh thân thể làm cho đối phương không thể tiến lên.

Ba người mặc dù đều rất cố gắng nhưng chủ lực không phải họ, mà là hai người khác.

Một thanh niên cường tráng thân khoác hắc y, vũ khí là đại sát khí Thanh Long Bảo Kích, binh khí dài khoảng hai mét này nhìn thì có vẻ nặng, mỗi lần Răng Cưa Độc Thủ chuẩn bị uy hiếp mọi người, nó lại bị hất đẩy ngược trở lại, sau đó tranh thủ cơ hội rạch lên người đối phương một đường máu dài.

Người khiến Tần Phong quan tâm nhất thanh niên áo lam, hãn khoảng mười bảy mười tám tuổi, bên hông cắm một cây tiêu, không dùng vũ khí nhưng công kích lực của hắn vẫn là mạnh nhất, một quyền tùy ý đánh ra đều mang theo quyền phong màu đen lạnh buốt, làm cho Răng Cưa Độc Thủ phải liên tục lùi lại phía sau.

Nếu như Tần Phong đoán không nhầm, thanh niên áo lam rõ ràng là võ giả Ngưng Khí cửu tầng, đã dung nhập nội khí vào trong quyền phong, đã thương địch thủ từ xa, đương nhiên, uy lực sẽ kém hơn chân lực ngoại phóng, nếu không Răng Cưa Độc Thủ sớm đã bị đánh chết rồi.

Yêu thú từ đầu đến giờ sức lực dồi dào, chỉ là cuối cùng cũng có lúc kiệt sức.

Lúc này, Răng Cưa Độc Thủ mình đầy vết thương đã không chịu đựng thêm được nữa, khí độc mà nó phun ra bị thanh niên áo lam dùng chưởng phong đánh bật ra sau, quay người toan bỏ chạy.

"Chạy đi đâu"

Thanh niên áo lam ánh mắt như điện, thân lao theo chưởng, đánh một đòn chí mạng lên lưng Răng Cưa Độc Thủ.

Rống!

Răng Cưa Độc Thủ kêu lên một tiếng, thân thể khổng lồ ngã xuống như một cái bao tải rách, ngũ tạng nát bấy.

"Lưu sư huynh lợi hại quá"

Kiểm mòng tra bao, thiếu nữ áo đỏ lau lau mồ hôi, quay người nhìn thanh niên áo lam sùng bái.

Thanh niên áo lam ôn hòa nói:

"Ta có gì lợi hại đâu, mấy năm nữa mọi người sẽ đuổi kịp ta thôi"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Thiếu niên hắc y cầm Thanh Long Bảo Kích lên tiếng nói:

"Đệ bây giờ là Ngưng tàng thứ bảy đình phong, mấy tháng sau là có thể đuổi kịp huynh rồi"

"Cũng đúng"

Thanh niên áo lam lơ đãng.

Thiếu nữ áo đỏ bĩu môi, hình như không thích phong cách tự đại của thiếu niên áo đen.

Hai huynh đệ song sinh đứng vây quanh thi thể Răng Cưa Độc Thú, cười mở cười nói:

"Lần này, bên trong thân thể Răng Cưa Độc Thú ngưng kết một viên độc đan"

"Độc đan"

Thanh niên áo lam và thiếu niên áo đen bỗng nhiên biến sắc.

Hai huynh đệ song sinh diện mạo có phần nhả nhặn gật gật đầu,

"Đúng là độc đan, xem ra mới ngưng kết mấy tháng, chỉ lớn bằng hạt hồ đào"

Một con yêu thú cấp hai chỉ đáng giá một ngàn lạng bạc, năm người chia nhau chỉ có hai trăm lạng, nhưng trong người yêu thú có nội đan thì lại khác, cho dù là nội đan mới ngưng kết, bán ra thị trường cũng được một ngàn lạng bạc, nội đan lớn bằng hạt hồ đào có thể bán hai ngàn lạng, mà độc đan chính là một loại nội đan, vừa có thể làm thuốc, vừa có thể dùng để tu luyện độc công.

Thiếu nữ áo đỏ định dùng tay sờ viên độc đan màu đen nhưng đã bị thanh niên áo lam ngăn lại,

"Điều sư muội, không được sờ, độc đan này hội tụ độc tố toàn thân Răng Cưa Độc Thú, ngay cả sắt thép cũng bị ăn mòn, cực kì nguy hiểm"

"Lợi hại vậy sao"

Thiếu nữ áo đỏ le le lưỡi.

Thanh niên áo lam lấy từ ngực áo ra một chiếc hộp ngọc, nói:

"Dùng hộp gỗ hay hộp sắt đều không được, chỉ có hộp ngọc mới có thể ngăn cách độc khí"

Nói xong, tay trái vận khí, cách không cầm viên độc đan màu đen lớn bằng hạt hồ đào, cẩn thận bỏ nó vào hộp ngọc.

Bên kia, huynh đệ song sinh đã thu thập hết nguyên liệu trên người Răng Cưa Độc Thú, cuối cùng bỏ hết vào một cái túi da chỉ vàng.

Đợi xong xuôi mọi chuyện, ca ca song sinh mới nhũn mày, nói:

"Lưu sư huynh, chúng ta mất cả buổi mới câu được một con Răng Cưa Độc Thú, trong sơn động kia phải có hơn ba con, một con trong đó đặc biệt lớn"

Thiếu nữ áo đỏ kiến nghị nói:

"Hay là quay về nhờ sư huynh sư tỷ giúp đỡ"

"Nhưng nếu bị người khác giành mất thì sao"

Thiếu niên áo đen tròn mắt

"Sao có thể, sơn mạch yên tĩnh nói thế nào cũng chỉ một ngàn trượng vuông, địa hình phức tạp quý dị, quanh năm không có lấy một bóng người"

Thanh niên áo lam lắc lắc đầu

"Các ngươi có phát hiện ra không? Góc độc tâm thảo kia sắp chín rồi"

"Là ý gì"

Thiếu nữ áo đỏ nhất thời không hiểu.

Thiếu niên áo đen sững người, sắc mặt khó coi nói:

"Chỉ cần độc tâm thảo chín, đám Răng Cưa Độc Thú sẽ ra nuốt chửng nó"

Thanh niên áo lam hạ quyết tâm, trầm giọng nói:

"Răng Cưa Độc Thú bình thường còn có thể đối phó, con Răng Cưa Độc Thú lớn nhất kia không phải là thứ chúng ta có thể đối phó, cho nên từ bỏ đi! Nếu không sẽ rất nguy hiểm cho tính mạng"

Nghe vậy, mọi người đều im lặng, như thanh niên áo lam nói, một góc độc tâm thảo không đáng để họ liều mạng.

"Cộng thêm ta thì thế nào"

Một giọng nói trong sáng truyền đến.

"Ai"

Thiếu niên áo đen mắt lộ sát khí, nắm chặt Thanh Long Bảo Kích.

Tần Phong đi ra từng bước một, nói:

"Không phải căng thẳng, ta chỉ là vừa đi qua thôi"

Thiếu niên áo đen cười lạnh nói:

"Vừa đi qua? Những gì chúng ta nói người đều nghe hết rồi còn gì"

"Đừng manh động"

Thanh niên áo lam ra hiệu cho thiếu niên áo đen, sau đó tiến lên trước một bước, đứng chắn trước mặt ba người, hỏi:

"Các hạ là ai, hình như chúng ta chưa từng gặp mặt"

Tần Phong chấp tay nói:

"Tại hạ Tần Phong, đệ tử ngoại môn Kiếm Tông, nghe thấy có tiếng đánh nhau nên đến đây xem, không có ý mạo phạm"

"Thì ra là vậy"

Thanh niên áo lam không hề tỏ ra nghi ngờ, Răng Cưa Độc Thú hung hãn dị thường, tiếng đánh nhau có truyền đi xa cũng là chuyện bình thường, huống hồ đối phương lại là đệ tử Kiếm Tông, không nên trở mặt.

Thiếu niên áo đen cẩn thận quan sát Tần Phong, ngữ khí có chút châm chọc nói:

"Người chỉ là Ngưng Khí tầng thứ sáu, có thể giúp được chúng ta sao"

Tần Phong liếc thiếu niên áo đen rồi quay sang nói với thanh niên áo lam:

"Đoán không sai, so với một con Răng Cưa Độc Thú lớn thực lực tương đương võ giả Dưỡng Khí sơ kì thì đúng là khó đối phó, nhưng ta có cách làm chúng mất đi một phần khả năng hành động"

"Cách gì"

Thiếu nữ áo đỏ lộ vẻ hiếu kì.

Tần Phong biết nếu không thể hiện thì sẽ không làm họ phục, giờ tay rút Tinh Cương Bảo Kiếm, mấy người đối diện thấy hắn rút kiếm, lập tức nắm chặt binh khí, đề phòng hắn đột nhiên đánh lên.

Đi đến trước một thân cây lớn, Tần Phong hít một hơi thật sâu, một kiếm bất ngờ đâm ra.

Phốc phốc!

Thân cây đủ hai người vòng tay ôm như một miếng đậu phụ, bị đâm xuyên qua dễ dàng.

Thanh niên áo lam mặt đầy vẻ chấn động, thấp giọng nói:

"Kiếm quang ngưng tại một điểm, thật là kiếm kỹ cao minh"

Võ giả Ngưng Khí sử dụng kiếm quang không phải là chuyện gì hiếm thấy, nhưng tụ toàn bộ kiếm quang tại mũi kiếm thì khó chẳng khác gì lên trời, với tu vi của thanh niên áo lam cũng không làm được điểm này, bây giờ thấy Tần Phong có thể làm được, không khỏi bội phục vạn phần, thầm nghĩ, không hổ danh là đệ tử Kiếm Tông.

Tần Phong quay người nói:

"Răng Cưa Độc Thú hành động nhanh nhẹn, phòng ngự không thấp, nhưng chỉ cần phế bỏ một chân của nó, mọi sự đều thành"

Thiếu niên áo đen hiểu thấu, tâm tính tranh cường rất lớn liền cười lạnh nói:

"Nói thì dễ, Răng Cưa Độc Thú không phải đại thụ, đứng im một chỗ để người đánh"

Tần Phong không phản bác, Tinh Cương Bảo Kiếm lẳng không vung trăm mấy lần.

Soạt!

Kiểm tra vỏ.

Trong lúc thiếu niên áo đen còn đang châm chích, Tần Phong đã cắt mấy phiến lá cây trên không thành ba bốn mảnh, vết cắt ngay hàng thẳng lối.

Lập tức, tất cả mọi người hít ngược một hơi lạnh khí, không cần dùng mắt để nhìn mà vẫn làm được, trình độ này trưởng lão ngoại môn Kim Quang Kiếm Môn cũng không làm được.

Thanh niên áo lam hít một hơi thật sâu, mỉm cười nói:

"Tại hạ đệ tử nội môn Kim Quang Kiếm Môn Lưu Phong, vị này là Dương Hải, hai vị này là huynh đệ Đường Văn Đường Võ, còn vị này là Diêu Yên Diêu sư muội"

Lưu Phong chỉ bốn người lần lượt giới thiệu, rõ ràng là đã chấp nhận Tần Phong.

Tần Phong chấp chấp tay nói:

"May mắn được gặp các vị"

Diêu Yên cười khanh khách, nói:

"Đệ tử Kiếm Tông đều mạnh vậy sao"

Dương Hải thấp giọng nói:

"Làm sao có thể"

Trong rừng có một sườn đất, độ cao chưa đến mười trượng nhưng độ dài lại hơn một dặm.

"Tần huynh đệ, đi thêm một trăm bước nữa là nhìn thấy sơn động, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bên ngoài sẽ có hai con Răng Cưa Độc Thú canh gác, bên trong là một con lớn"

Mấy người đều dùng khinh công, di chuyển nhẹ nhàng, chẳng khác gì một đám u linh.

Tần Phong gật gật đầu, nói khẽ:

"Lưu huynh, mọi người chắc có cách dụ một con ra chứ"

Lưu Phong cười nói:

"Răng Cưa Độc Thú thích ăn độc thảo, ở đây ta có năm gốc bọ cạp độc thảo chín, mặc dù không bằng độc tâm thảo, nhưng vẫn có hiệu quả"

Lúc này bọn hắn cũng dùng bộ cặp độc thảo để dụ một con Răng Cưa Độc Thú, nếu không đâu dám tùy tiện hành sự.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Một lúc sau, bọn Tần Phong đã nhìn thấy hai con Răng Cưa Độc Thú đen xì nằm cách nhau mười mét, nhất thời ngừng thở.

Dưới sự chú ý của họ, Lưu Phong lấy ra từ trong ngực áo một chiếc hộp ngọc dài, mở ra, bên trong là năm gốc thực vật màu tím, có chính là, mùi hơi tanh, chính là bộ cặp độc thảo.

Cầm bộ cặp độc thảo lên tay, Lưu Phong giải thích nói:

"Mùi vị của bộ cặp độc thảo truyền đi rất nhanh, chỉ cần có một con Răng Cưa Độc Thú ngửi được, chúng ta sẽ lập tức kéo dài khoảng cách, nếu không, bị con còn lại bao vây thì không ổn"

Qua hai hơi thở, con Răng Cưa Độc Thú gần họ nhất ngẩng đầu.

"Nó đến đây"

Diêu Yên lộ vẻ hưng phấn.

Giống như đang chơi trò chơi, Răng Cưa Độc Thú đi mười bước, mọi người lùi mười bước, Răng Cưa Độc Thú đi ba mươi bước, mọi người lùi ba mươi bước.

Nhìn xác con Răng Cưa Độc Thú trên mặt đất, Lưu Phong hút một hơi thật sâu, chỉ còn lại con Răng Cưa Độc Thú cuối cùng, hi vọng mọi chuyện đều thuận lợi.

Tần Phong lạnh nhạt nói:

"Sẽ thuận lợi"

Lúc này trong lúc chiến đấu, Diêu Yên không giúp được gì, là kiếm của Tần Phong quá nhanh, lúc này nàng mặt đầy vẻ khao khát,

"Kiếm pháp của người luyện thể nào vậy? Có thể dạy ta không"

Lưu Phong nhíu mày, Diêu sư muội quá lỗ mãng, vội vàng nói:

"Diêu sư muội, đừng đùa giỡn nữa, kiếm pháp đâu có thể dễ dàng truyền thụ"

Huyền Thiên Đại Lục nề nếp cực nghiêm, cho dù sư phụ dạy đồ đệ cũng không truyền thụ hết, huống hồ hai bên không hề quen biết.

Ai ngờ Tần Phong nói:

"Cũng không có gì để dạy, nhưng nàng có thể mỗi ngày luyện tập kiếm pháp cơ bản một trăm lần, một tháng là thấy được hiệu quả"

"Thật sao"

Diêu Yên không tin.

Tần Phong cười cười, cũng không giải thích.

Con Răng Cưa Độc Thú trong sơn động lớn đến đáng sợ, chỉ riêng đầu nó thôi đã bằng một vại nước, hai con mắt như hai cái chuông đồng nổi vằn những chùm mạch máu, thô bạo hung tàn.

"Mọi người cùng xông lên"

Lưu Phong lao lên đầu tiên, bỏ bốn chưởng vào Răng Cưa Độc Thú.

Liền sau đó là đao quang ánh tuyết, kiếm quang dày đặc, nhận quang vận vẹo, như triều thủy công xuất, con Răng Cưa Độc Thú vốn đã bị Lưu Đào đánh lùi liên tiếp, đã lùi nay càng lùi thêm, phần nộ vô cùng, há miệng phun ra một đám khói độc lấp lánh lửa màu tím.

Lưu Phong giật mình, lập tức vận nội khí toàn thân, giữa hai tay thấp thoáng xuất hiện một đường hồ quang màu đen, tất cả khói độc màu tím phun ra chạm vào hồ quang lập tức nổ tung, khiến hắn phải liên tiếp lùi lại phía sau, cánh tay tê rần, những người khác đâu ai dám đứng yên một chỗ, chạt vật tháo chạy.

Đúng lúc này, Tần Phong động, thân thể lướt ra, Tinh Bảo Cương Kiếm xuyên vào cái miệng vẫn còn chưa kịp khép vào của Răng Cưa Độc Thú, nhảy lên cao, cắt như cắt đậu phụ.

Răng Cưa Độc Thú gãy dựa mấy cái không cam lòng, đầu nghiêng sang một bên, khí tuyệt mệnh tàn.

"Chết rồi"

Lưu Phong thấy Tần Phong không hành sự theo kế hoạch, tưởng hắn quên, ai ngờ một kiếm đã đánh ngã Răng Cưa Độc Thú.

Vậy sạch dịch thể trên kiếm, Tần Phong từ từ thu kiếm, nói:

"Răng Cưa Độc Thú phun xong khí độc sẽ phải dừng lại trong chớp mắt, bên trên miệng có một lỗ thịt lớn bằng cái cốc, đó chính là nhược điểm lớn nhất của nó, thông thẳng đến tủy não"

Đệ đệ song sinh Đường Vô bội phục nói:

"Lợi hại, giết xong hai con Răng Cưa Độc Thú là đã tìm ra nhược điểm chí mạng"

Tần Phong nói:

"Tìm nhược điểm chí mạng là điều kiếm thủ phải nắm bắt".

"Ha ha, bất luận thế nào chúng ta đã giải quyết xong Răng Cưa Độc Thú"

Diêu Yên cười nói.

Son động không sâu, chỉ khoảng bảy tám trượng.

Nhóm lên một đồng lửa, Luru Phong hút một hơi lãnh khí,

"Không phải là độc tâm thảo, mà là nhện vương thảo"

"Cái gì, nhện vương thảo, Luru sư huynh, huynh có nhìn nhầm không"

Đường Văn ở phía sau kêu lên thảng thốt.

Luru Phong xác nhận:

"Độc tâm thảo màu tím, hình như hoa lan, còn nhện vương thảo màu đen, phần lá nơi đỉnh ngọn nhìn giống như nhện độc, tuyệt đối không thể nhìn nhầm"

Nghe vậy, Tàn Phong từ nãy đến giờ vẫn giữ vẻ bình tĩnh cũng không khỏi thở gấp, độc tâm thảo mặc dù trân quý, nhưng cũng chỉ đáng hai ba ngàn lạng, rất có ích với những người tu luyện độc công, có thể coi là dược thảo quý hiếm. Nhưng nếu so sánh, thì phải dùng từ hiếm thấy để hình dung nhện vương thảo, không chỉ làm thuốc, phụ trợ độc kích tu luyện, đáng quý hơn, trong võ lâm chỉ có một môn âm độc võ kỹ tên là "Thiên Chu Vạn Độc Thủ", nhất định cần nhện vương thảo phụ trợ tu luyện mới có thể đạt đến cảnh giới đại thành, nếu như bị những người tu luyện Thiên Chu Vạn Độc Thủ biết trong tay họ có nhện vương thảo, đừng nói một vạn lạng bạc, cho dù nhiều hơn nữa họ cũng không do dự, đương nhiên, khả năng giết người cướp vật cũng rất cao.

Diêu Yên lúc này nói :

"Luru sư huynh, ở đây tối quá, muội nhìn không rõ"

"Cũng đúng, chúng ta ra ngoài"

Luru Phong cẩn thận đào nhện vương thảo, sau đó đi ra ngoài son động.

Trong môi trường sáng sủa, diện mạo nhện vương thảo lần đầu tiên bạo lộ rõ ràng trước mắt mọi người.

Cỏ cao bảy tấc, có bảy lá, toàn thân đen mực, thỉnh thoảng có thể thấy lưu quang lập lờ, trên ngọn nhện vương thảo quả vật hình dạng giống như một con nhện đen gục ở đó, nhìn qua, không thể phân biệt được là vật sống hay là vật chết, làm người ra sờn hết cả hai óc.

"Đây chính là nhện vương thảo, đúng là đáng sợ thật"

Huỳnh đệ Đường Văn Đường Võ chép miệng.

Luru Phong hồi tưởng nói:

"Năm ta bái nhập Kim Quang Kiếm Môn, có may mắn nhìn thấy đại trưởng lão lấy được một gốc nhện vương thảo, giống y như gốc nhện vương thảo này, không ngờ hôm nay bản thân lại có một gốc.

Dương Hải nhìn nhện vương thảo, liếm liếm môi

"Một gốc nhện vương thảo chỉ ít cũng phải bán được một vạn lạng bạc, sáu người chia đều mỗi người một ngàn sáu trăm sáu mươi sáu lạng, ta nửa năm cũng không kiếm được nhiều như vậy"

Bị Dương Hải nói, Lư Phong mới nhớ ra chuyện phải chia đều, nhìn Tần Phong nói:

"Tần huynh đệ, chúng ta đều có môn phái của riêng mình, liên hệ không tiện, mà Răng Cưa Độc Thú và nhện vương thảo phải mất một thời gian nữa mới có thể bán ra, chỉ bằng chúng ta trực tiếp chia bạc cho người, người thấy thế nào?"

Tần Phong không có hứng thú với nhện vương thảo, đồng ý luôn.

"Vậy được, hai con Răng Cưa Độc Thú bình thường đáng giá hai ngàn lạng bạc, một con tinh anh Răng Cưa Độc Thú đáng giá một ngàn năm trăm lạng, ngoài ra một gốc nhện vương thảo đáng giá một vạn lạng bạc, tổng cộng một vạn ba ngàn năm trăm lạng, sáu người chia đều mỗi người hai ngàn một trăm năm mươi lạng, cũng chính là hai trăm mười lăm lạng vàng, đây là một tấm kim phiếu mệnh giá một trăm lạng và một tấm mệnh giá mười lạng, đưa cho người trước, Dương sư đệ, Đường sư đệ, và cả Điều sư muội, mọi người lấy hết bạc trên người, đưa cho Tần huynh đệ"

Mấy người gom góp, cuối cùng vẫn thiếu năm mươi lạng vàng, đành phải dùng nguyên liệu trên người một con Răng Cưa Độc Thú thay thế.

Nhận kim phiếu và nguyên liệu, lỗ tai Tần Phong khẽ động, trầm giọng nói:

"Có người"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Cất chiếc hộp ngọc đựng nhện vương thảo vào ngực áo, Lư Phong nhìn ra xa cao giọng nói:

"Tại hạ đệ tử Kim Quang Môn Lư Phong, người đến kính xin hiện thân"

"Ha ha, Kim Quang Kiếm Môn, là tiểu môn phái bất nhập lưu đó hả"

Bụi cỏ kêu lên xào xạc, từ trong rừng, bước ra một đám đại hán, tên cầm đầu tướng mạo xấu xí, xương đầu đã bị người ta cắt non nửa, chỉ còn lại hai phần ba, vô cùng đáng sợ.

"Chó má"

Dương Hải giận dữ.

Người đàn ông xấu xí liếc ngang, hung quang bốn phía, sát khí lạnh lạnh.

Lư Phong biết chúng không phải kẻ thiện lương, đám người này tám mươi phần trăm là một nhóm thổ phi kết bè kết đảng, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi, nói:

"Không biết có gì chỉ giáo"

"Ha ha, gần đây tình hình kinh tế có chút eo hẹp, nếu như các ngươi nguyện hiểu kính thì tốt biết mấy"

Lưu Phong nhíu mày

"Bọn ta trên người không có nhiều bạc, nhưng có thể chia nguyên liệu yêu thú cho các ngươi, có lẽ cũng đáng vài ngàn lạng bạc"

Hắn không nhìn thấu nội khí tu vi đối phương, nếu như không có gì bất ngờ, chỉ ít cũng đến Ngưng Khí Cảnh tầng thứ mười, nếu như phát sinh chiến đấu, trừ hắn ra, mấy sư đệ sư muội khác lành ít dữ nhiều, cho dù là Tần Phong cũng vậy.

Người đàn ông xấu xí chữi ầm lên:

"Các ngươi nghĩ bọn ta là ăn xin à, mấy ngàn lạng bạc mà muốn qua mắt chúng ta, bây giờ cho các ngươi một sự lựa chọn, để lại nhện vương thảo rồi đi, đúng rồi, tiểu cô nương kia ở lại, vừa hay giúp ta hạ hỏa"

Lời này vừa nói ra, cả đám đại hán lập tức bật cười.

Diêu Yên sắc mặt tái xanh, cắn chặt môi dưới.

Lưu Phong sầm nét mặt, kiềm chế lửa giận, nói:

"Các hạ nói đùa sao"

"Ai đùa với ngươi, ta đếm đến mười, nếu như các ngươi không ngoan ngoãn hành sự, đừng trách ta ra tay độc ác"

Người đàn ông xấu xí giờ tay nắm chặt chuôi đao sau lưng.

Dương Hải mặt đỏ bừng bừng,

"Muốn đánh thì đánh, phí lời làm gì"

Người đàn ông xấu xí cười khẩy, nói:

"Không phải ta xem thường các ngươi, nếu như đánh thật, các ngươi cũng không chạy được, đương nhiên, bây giờ vẫn còn cơ hội, một, hai..."

Lưu Phong thu nụ cười, lạnh giọng nói:

"Các hạ thực sự muốn làm khó dễ chúng ta"

"Năm, sáu, bảy..."

Người đàn ông xấu xí không trả lời, nhìn mọi người như nhìn một đồng xác chết.

Tần Phong và Lưu Phong nhìn nhau, hiểu ra ý tứ trong mắt đối phương.

"Chín! Giết hết chúng cho ta"

Vừa dứt lời, người đàn ông xấu xí lập tức rút đại đao, lẳng không nhảy lên phát động công kích.

Mọi người cứ nghĩ hắn đếm đến mười mới xuất thủ, kì thực đây là thủ đoạn của bọn hắn, như thế sẽ khiến đối phương nổi giận, khiến đối phương không kịp trở tay, người đàn ông xấu xí tên thật là Ma Phương, từ thành phố khác lưu vong tới giang hồ ác đồ, từng làm hộ vệ cho một gia tộc nhỏ họ Vương, sau đó thêm thường nhân sắc tiểu thư Vương gia, một là không làm, đã làm là làm cho xong, tranh thủ lúc trời tối, nhục sát đối phương, thủ đoạn tàn nhẫn vô cùng.

Bọn Lưu Phong Dương Hải đều bị hù dọa, chỉ có Tần Phong sớm đã chuẩn bị, không phải kinh nghiệm giang hồ của hân phong phú, mà hân căn bản không có kinh nghiệm giang hồ, chỉ vì linh hồn lực cường đại, có thể phát hiện ra mưu kế bên trong từng cử động nhỏ của Ma Ngũ.

Nội khí thôi động đến cực điểm, Tần Phong thân thể hơi nghiêng, hai tay nắm chặt chuỗi kiếm, dùng Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp chiêu thứ chín "Hàn Ngân Lưu Thủy".

Ma Phương sững người, vốn cứ tưởng lấy hữu tâm đối vô tâm, ai ngờ lại là hữu tâm gặp hữu tâm, cuối cùng thành hân trở tay không kịp.

Như điện quang hỏa thạch, Ma Phương đao phong hơi nghiêng, ma sát với Tinh Cương Bảo Kiếm của Tần Phong.

"Keng! Phốc phốc"

Hỏa tinh văng khắp nơi, thất lưng Ma Phương bị lưỡi kiếm cắt một đường, từng tia máu tươi trào ra, chỉ là một chút ngoại thương.

Mọi người không dám tin vào mắt mình, một võ giả Ngưng Khí tầng thứ sáu chỉ cần một kiếm đã đã thương một võ giả Ngưng Khí tầng thứ mười, đúng là gặp quý.

Hắn không biết bản thân Tần Phong cũng đang thầm kêu đáng tiếc, nếu như lúc này phản ứng của Ma Phương chậm hơn một chút, một kiếm của hân tuyệt đối tạo ra trọng thương, lùi thêm chút nữa, nếu như đối phương công kích lực kém hơn một chút, đao phong không thể đánh bật được công kích lực của hân, vết kiếm cũng có thể sâu một tấc, đây chính là lực sát thương của Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp luyện tới cảnh giới lô hỏa thuần thanh, không phải cứ võ kỹ phẩm cấp cao mới có thể đã thương người khác.

"Võ giả Ngưng Khí tầng thứ mười quả nhiên không thể coi thường."

Một kiếm không có hiệu quả, Tần Phong tung tiếp kiếm thứ hai, Thập Tự Khoái Kiếm Kiếm Pháp chiêu thứ mười "Dạ Bích".

Trong chốc lát, kiếm quang u ám như nước tràn ngập, giống như không khí không còn là không khí nữa, mà là một đầm nước tối đen, sâu khó đoán.

"Đáng chết, cảnh giới kiếm pháp của tên tiểu tử này cao như vậy sao"

Da đầu Ma Phương tê rần, mắt lộ vẻ liều lĩnh, đại đao mang thế phá không, nhanh như chớp chém xuống trung tâm kiếm quang như nước hòng phá hủy kiếm thế đối phương, nếu không cục diện sẽ trở nên bất lợi cho hân.

Vù!

Một đòn đầy bạo lực giáng xuống, Ma Phương thất sắc, hai chân đập mạnh xuống đất, vội vàng lùi về phía sau.

Tần Phong tựa hồ đã đoán ra cục diện, bước bộ nhanh như tên bắn, kiếm thế trong tay chợt biến, bay ngược trở lại tạo thành một hình vòng cung xinh đẹp, chính là Ngân Phong Kiếm Pháp hiểm ác.

Ma Phuong mất hiện hung quang, tay trái tràn ngập nội khí chụp vào kiếm phong, quát:

"Tiểu quỷ đáng chết, đi chết cho ta"

Ầm!

Võ giả Ngưng Khí tầng thứ mười không phải dễ giết, vòi rồng khí mãnh liệt cuốn theo tất cả nhẹ nhàng nhấc bổng thân thể Tần Phong.

Ai ngờ Tần Phong như mất đi trọng lượng, bay bổng trên mặt đất, khí thể đột nhiên thay đổi, một lần nữa tiến đến như cao sơn sụp đổ, kiếm quang xinh đẹp nhẹ nhàng xuyên qua.

Xùy!

Mũi kiếm đâm qua cổ Ma Phuong, xuyên ra sau gáy, gọn gàng linh hoạt.

Một người sắp trở thành võ giả Dưỡng Khí vậy mà bị Tần Phong một kiếm giết chết, nhẹ nhàng giống như uống trà ăn cơm, cũng khiến Tần Phong hiểu sơ bộ lực chiến đấu của mình đạt đến trình độ nào, quan trọng nhất là lực sát thương của Ngân Phong Kiếm Pháp cường đại cỡ nào.

Vút kiếm vẩy hết vết máu bên trên, Tần Phong nỗ lực loại bỏ tạp niệm sau khi giết người, quay đầu nhìn quanh, phát hiện những người khác cũng đã lao vào đánh nhau, bảy tám người đàn ông hung hãn đang vây lấy năm người Lưu Phong phát xuất công kích, tiếng binh khí va chạm giống như âm thanh rang đậu, nổi thành một mảng.

"Cút cho ta"

Lưu Phong tu vi cao nhất, hai tay bỏ ra liên hoàn, chớp mắt đã đánh bật mấy người.

Nhưng có một người chỉ lùi hai bước, phần áo trên ngực rách toạc chứ không hề bị thương.

Lưu Phong đồng tử co lại:

"Hoàn Luyện Công Phu"

Người này mặt vuông miệng rộng, thân cao hai mét, lưng hùm vai gấu, cơ ngực nhô lên như hai ngọn núi nhỏ, rắn như thép, thỉnh thoảng còn ánh lên sắc xanh đen, không hề giống nhân thể.

"Hắc hắc, ta công phu ta tu luyện là Thiết Bó Cực Sam, cộng thêm mỗi ngày xoa bóp bằng rượu thuốc, sớm đã luyện thành mình đồng da sắt, chỉ cần nội khí bất tán, người đánh bao nhiêu lần cũng không sao, đến đây"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

"Muốn chết"

Người nói là Dương Hải, Thanh Long Bão Kích trên tay quét ngang một vòng, đánh lui những kẻ đang vây công hắn, sau đó thân thể lại xoay một vòng, một chiêu hồi mã thương đâm thẳng về phía đối phương.

Lần này người đàn ông cao lớn không dám chậm trễ, phải biết Thiết Bô Cực Sam luyện thể nào cũng không thể khiến thân thể biến thành sắt thép, vũ khí bình thường hắn không sợ, nhưng bị một thứ sắc nhọn đâm vào thì vẫn chết như thường, huống hồ một chiêu này của Dương Hải sắc bén bá đạo, dù là thiết giáp cũng thủng.

Hai tay tạo thành hình chữ thập, người đàn ông cao lớn nắm lấy thân Thanh Long Bão Kích, không để cho nó tiến thêm một tấc.

Bất được cơ hội, Lưu Phong bay người đáp xuống trước mặt đối phương, một quyền nhẹ nhàng ấn lên.

Phốc!

Như thiết chùy nện da, khoe miệng người đàn ông cao lớn trào ra một tia máu, ngực bị ấn ra một vết bầm tay mờ mờ, tím bầm một mảng.

Đúng lúc này, hai người đàn ông hung ác khác thừa cơ lao đến chỗ Lưu Phong.

Lưu Phong thầm kêu không xong, lúc này mặc dù một quyền đã thương người đàn ông cao lớn, nhưng hai tay cũng bị lực phản tác làm cho tê rần, nhất thời không nhấc lên được.

Dương Hải cũng không còn lực, người đàn ông hung ác vừa rồi bị hắn đánh lui bây giờ quay lại phản kích điên cuồng, khiến hắn có cảm giác không sao ngăn cản nổi.

Diêu Yên và hai huynh đệ song sinh thì vẫn chống đỡ được, dù sao họ cũng là cục diện một chọi một.

Thấy Lưu Phong sắp bị kích sát, một đường kiếm quang chói mắt đột nhiên bắn đến, vụn vụn trên không hai lần, hai người đàn ông hung ác cổ tức máu, ngã thẳng xuống đất.

Một kiếm đắc thủ, Tần Phong không hề dừng lại, một chiêu "Tầm Kích" đâm trúng tim một người đàn ông hung ác, giúp Dương Hải loại bỏ áp lực.

"Đa tạ"

Lưu Phong vừa từ cõi chết trở về sắc mặt vẫn còn chút tái, cảm kích nói.

Tần Phong gật gù đầu,

"Giết chết bọn chúng rồi nói"

Kì thực sau khi giết Ma Phương, vận mệnh của chúng sớm đã được xác định, chỉ là thời gian sớm hay muộn thôi.

Chỉ một lúc, trừ người đàn ông tu luyện Thiết Bô Cực Sam, những kẻ còn lại đều đã chết hết, bên Tần Phong trừ hắn và Lưu Phong, những người còn lại hoặc ít hoặc nhiều đều bị mang chút thương.

"Chạy đi đâu"

Dương Hải phát hiện người đàn ông cao lớn định chạy, Thanh Long Bão Kích dài hai mét mang theo âm thanh xé gió bén nhọn bắn ra.

Xoạt!

Người đàn ông cao lớn thân kinh bách trận, kinh nghiệm phong phú, thân thể hơi nghiêng, một lần nữa may mắn tránh được Thanh Long Bảo Kích.

Nhưng thoát được hòa thượng trốn không qua miếu thờ, Tần Phong thân đi theo kiếm, một kiếm phá vỡ Thiết Bổ Cực Sam của đối phương, đâm xuyên tim hắn.

Nguy cơ giải trừ, bọn Lưu Phong thờ phào nhẹ nhõm đồng thời trong lòng không khỏi sợ hãi, chỉ với sức một người mà giết chết cả người đàn ông xấu xí Ngưng Khí tầng thứ mười và người đàn ông cao lớn mình đồng da sắt, chiến đấu lực kiểu này thực sự quá đáng sợ. Kim Quang Kiếm Môn đệ tử ngoại môn số một cũng không thể làm được, thậm chí ngay cả người được tấn thăng làm đệ tử nội môn cũng chưa chắc làm được. Hơn nữa cho dù làm được, cũng chưa chắc có thể rút lui an toàn, đầu giống Tần Phong, thâm tàng bất lộ.

"Tần huynh đệ, Lưu Phong ta chưa từng bội phục ai bao giờ, hôm nay coi như ta phục ngươi"

Lưu Phong thành thật nói.

Tần Phong không phủ nhận luôn, cười nhạt một tiếng.

Đám đại hán mang lại cho họ khoảng hơn ba ngàn lạng nữa, chia đều mỗi người hơn năm trăm, coi như thu nhập ngoài ý muốn.

"Các vị, xin phép cáo từ"

Nhận đủ ngân lượng, Tần Phong không muốn hợp tác thêm nữa mà chuẩn bị đàn thương độc mã xông vào sơn mạch yên tĩnh, tôi luyện kinh nghiệm chiến đấu.

Lưu Phong nói:

"Cũng được, bọn ta đang chuẩn bị về, một mình ngươi cẩn thận chút"

Lúc sắp chia tay, Diêu Yên không kìm được nói:

"Tần Phong, nhớ tới chỗ bọn ta chơi nhé"

Tần Phong gật gật đầu:

"Có cơ hội sẽ đến"

Rất nhanh, đã không còn thấy bóng dáng mấy người, Tần Phong trầm nghĩ: Mới đi ra ngoài chưa được bao lâu mà đã kiếm được hai ngàn tám trăm lạng bạc, đủ để mua một số nguyên liệu dồi dào thân thể, còn linh dược có lợi cho việc luyện khí, những thứ đó ít nhất cũng phải hơn vạn lạng, căn bản không mua nổi.

Dứt bỏ những thứ đó ra khỏi đầu, điều khiến Tần Phong ngạc nhiên nhất là lần đầu tiên giết người tại sao không thấy có quá nhiều cảm giác, không lẽ cũng là do linh hồn lực.

Lắc lắc đầu, Tần Phong thực sự không thể lý giải.

Sơn mạch yên tĩnh rộng một ngàn dặm vuông, yêu thú vô số, theo Tần Phong biết, một trăm dặm vòng ngoài trên cơ bản chỉ có yêu thú cấp một hai, tỷ suất đụng phải yêu thú cấp ba rất ít, con Răng Cưa Độc Thú lớn như vậy mà cũng không phải yêu thú cấp ba, chỉ có thể coi là sắp thành yêu thú cấp ba.

Giữa hai trăm đến năm trăm dặm chính là hiểm địa, yêu thú cấp ba đến cấp năm có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, với thực lực hiện tại của hắn, gặp phải chỉ có duy nhất một con đường chết.

Sau sáu trăm dặm, là cấm địa thực sự, mấy chục năm trước từng có đại thế lực phái cao thủ vào thăm dò, tìm kiếm một số thảo dược quý hiếm, không may gặp phải một con yêu thú cấp bảy Diện Ngưu, hơn một trăm người chỉ có một người chạy thoát, nhưng cũng chỉ sống được mấy ngày, nguyên nhân là yêu khí trong người quá thịnh, phát cuồng mà chết, từ đó, không còn ai dám vào nữa.

Mười dặm đường, Tần Phong chém giết bốn con yêu thú, một trong số đó là yêu thú cấp hai Cuồng Bạo Mãnh Ngưu, bị Tần Phong kéo hai sừng, dùng nắm đấm giết chết.

Thu thập xong nguyên liệu yêu thú, Tần Phong không vào sâu hơn nữa mà lựa chọn đi ngang, hắn không muốn đụng phải yêu thú cấp ba trở lên.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Ngày thứ hai, khiêng theo một túi da lớn, Tần Phong lên đường trở về, hướng thẳng Thanh Phong Cư Trấn.

Dược Hiên là cửa hàng duy nhất ở Thanh Phong Cư Trấn mua bán dược liệu, diện tích không quá lớn, cửa hàng cũng không quá xa hoa, nhưng luận tài lực, tuyệt đối là số một.

Dù sao thế giới này quần thể có tiền nhất chính là võ giả, mà hơn một nửa ngân lượng trên người võ giả đều dùng cho dược liệu phụ trợ tu luyện hoặc đan dược, tiền tiêu như rác không biết nhú mảy, đối với họ mà nói, bạc hết rồi có thể kiếm thêm, tu vi tăng lên là cơ hội hiếm có.

Cất bước tiến vào Dược Hiên, Tần Phong nhíu mày.

Trong cửa hàng người ra vào hối hả, phần lớn đều là võ sĩ thân khoác kình y, còn có thiếu gia phú quý, có hai người Tần Phong nhìn không thấu, có lẽ là võ giả cấp bậc Dưỡng Khí.

Đến bên quầy, Tần Phong đặt túi da đựng nguyên liệu yêu thú lên trên.

"Chường quầy, bán nguyên liệu yêu thú"

Chường quầy là một vị lão giả có tuổi, thân khoác hắc bào viền vàng, khí chất trầm ổn, ông đi tới mở túi da, vừa đếm nguyên liệu, vừa tính giá:

"Nguyên liệu Răng Cưa Độc Thú trị giá năm trăm hai mươi lạng, nguyên liệu Sói Trại Đuôi tám mươi lăm lạng, nguyên liệu Cuồng Bạo Ngưu ba trăm tám mươi lạng....., tổng cộng là một ngàn sáu trăm năm mươi lạng"

Tần Phong nói:

"Đổi hết thành kim phiếu cho ta"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Mở Đầu :: Tần Phong

Kim phiếu này cũng giống như kim phiếu mà Tần Phong biết, có thể mang nó đến tiền trang tư nhân đổi thành vàng, hoặc là cũng có thể trực tiếp mua bán, con số nhỏ nhất là năm lạng, lớn nhất là một vạn lạng, phí bảo quản là ba phần trăm tổng số, cũng chính là nói bạn cất một trăm lạng, chỉ có thể lấy ra chín mươi bảy lạng.

Về phần tiền trang phát hành kim phiếu và ngân phiếu thì không cần phải lo nó sẽ đóng cửa, có câu nói đùa là, dù Ngọc Phong Đế Quốc diệt vong, tiền trang tư nhân Thông Thân vẫn sừng sững đứng yên, đây chính là tính ổn định của kim phiếu, dù sao với tư cách là tiền trang siêu cấp kéo dài suốt mấy chục quốc gia, nếu như dễ dàng đóng cửa như vậy thì bảo người ta yên tâm sao được, sau lưng không biết có bao nhiêu thế lực âm thầm bảo vệ nó, thế lực quốc gia cũng là một trong số đó.

Căn dặn tiểu nhị cất kỹ nguyên liệu ma thú, chuông quỳ mở tủ bảo hiểm, lấy ra mấy tấm kim phiếu lấp lánh ánh vàng, xếp ngay ngắn lên quỳ.

"Đây, tổng cộng một trăm sáu mươi lăm lạng vàng, khách nhân đếm đi"

Tần Phong liếc sơ, gật gù đầu thu nhận, sau đó rời ánh mắt, chuyển tầm nhìn sang quỳ thương phẩm bên cạnh.

Làm nghề chuông quỳ này giỏi nhất là quan sát sắc mặt khách hàng, lão già mỉm cười nói:

"Vị thiếu hiệp này, có cần giúp đỡ gì không"

Tần Phong nói:

"Ta cần một số đan dược hoặc dược liệu rèn luyện thân thể, có thể giới thiệu cho chút không"

"Không cần phiền phức như vậy, ta lấy cho ngươi một tờ luyện thể thanh đan, bên trên đánh dấu hiệu quả và giá cả, rất dễ nhìn"

"Vâng được"

Chỉ một lúc, chuông quỳ tiếp tục công việc của mình, còn Tần Phong trên tay có thêm một tờ giấy dày ghi kín những chữ.

Hồ Giao luyện cốt hoàn, huyết vân hồ và giác năng tinh huyết luyện chế, mỗi quả năm ngàn lạng bạc.

Ngưu Ma Đại Lực đan, Cuồng Bạo Ngưu tinh huyết và bồi nguyên thảo luyện chế, mỗi quả ba ngàn năm trăm lạng bạc.

Phi Yên hoàn..., mỗi quả hai ngàn lạng bạc.

Một lúc lâu sau, Tần Phong lắc lắc đầu, luyện thể đan dược thực sự quá đắt, một chút xiu mà mất hai ba ngàn lạng bạc, toàn bộ tài sản trên người hắn chỉ có thể mua một quả Hồ Giao luyện cốt hoàn, mà dược hiệu của Hồ Giao luyện cốt hoàn chỉ có ba ngày, không thể dùng trong trường kỳ rèn luyện được.

Nghĩ đến đây, Tần Phong có chút ngưỡng mộ những người may mắn, từ nhỏ đã được tiếp nhận bồi dưỡng cấp cao, linh đan diệu dược dùng như ăn kẹo, mấy năm sau, ngân lượng tiêu hao e rằng có thể xếp đầy một căn phòng, tiền bộ không nhanh mới lạ.

Đương nhiên, ngoại lực dù sao vẫn là ngoại lực, dựa vào nó chỉ có thể trở thành một cao thủ bình thường, nhưng muốn đạt đến một loại cao độ nào đó tương đối khó.

Liếc xuống danh sách, hai mắt Tần Phong sáng rực, có rồi.

"Luyện thể cao, dùng tam dương thảo, mỡ bò, nước thiết mộc,... tám loại nguyên liệu luyện chế mà thành, một bình một trăm lạng bạc"

Chính nó, thở ra một hơi khí tức, Tần Phong ngẩng đầu, nói với tiểu nhị vừa đi qua, lên tiếng nói:

"Cho ta ba mươi bình luyện thể cao"

"Được, ngài chờ một lát"

Ba mươi bình luyện đưng đầy một hộp gỗ, Tần Phong trả xong tiền mang theo nó đi ra khỏi Dược Hiên.

Vù vù vù vù...

Trong tiểu viện vuông vức, một đường thân ảnh đang lặng lẽ luyện quyền, quyền lực cương mãnh mang theo kinh phong thổi tung bụi đất trên mặt đất.

"Hự"

Một bộ quyền đánh xong, nhân ảnh đột nhiên phát lực, liên hoàn hai quyền đánh lên cây cọc gỗ thô cứng, rắc một tiếng, chiếc cọc gỗ chịu không nổi quyền lực, gãy đôi ở giữa, nửa trên bay xa bảy tám mét, vỡ vụn trên không trung.

"Quyền lực cuối cùng cương nhu nhất thể"

Cách Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh vẫn còn một ngày cuối cùng, Tần Phong không hề có ý thư giãn, toàn tâm toàn ý tôi luyện kỹ xảo Kim Cương Quyền, linh hồn lực cường đại khiến hắn cảm nhận rõ ràng mỗi một tác thân thể đang phát lực, tùy ý dung hợp sức mạnh ở các bộ vị làm một thể, sản sinh lực bạo phát ở cấp độ sâu hơn. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến hắn tu luyện Kim Cương Quyền đến cảnh giới cao nhất.

"Có lẽ người sáng tạo ra Kim Cương Quyền chưa chắc đã tu luyện nó đến cảnh giới cao nhất, điểm này mình chiếm ưu thế, nhưng đối phương lại hơn mình ở khả năng sáng tạo võ học"

Cười khổ với suy nghĩ nhàm chán của mình, Tần Phong lắc lắc đầu, đi về phía bàn đá cách đó không xa.

Trên mặt bàn tròn đặt một bình gốm màu trắng, miệng bình dùng hồng mộc phong bế, chính là một bình luyện thể cao một trăm lượng bạc.

Ba!

Tần Phong đẩy nút lọ, đốc miệng bình xuống, rất nhanh, dịch thể màu vàng lỏng chảy xuống lòng bàn tay, một mùi thơm dịu dịu lan ra.

Cởi bỏ y phục, Tần Phong dùng hai tay chà xát luyện thể cao lên người.

"Dễ chịu quá"

Qua vài hơi thở, Tần Phong chỉ cảm thấy khí tức nóng rực từ bề mặt da từ từ thẩm thấu, ngấm vào cơ bắp, huyết dịch và xương cốt bên trong, giống như có hàng trăm con kiến chui vào trong đó, có chút ngứa ngứa, lại còn một chút đau đau nữa.

Cúi đầu nhìn, chỉ thấy bề mặt thân thể cường tráng cơ bắp xoắn xuyết, bóng lộn phát quang, giống như một con báo săn đứng mãnh, cơ thể hình giọt nước rất có lực bạo phát, thật khó tưởng tượng là thân hình của một thiếu niên mười bốn tuổi, đương nhiên, so với thân thể mảnh mai của Cổ Tịnh, Tần Phong vẫn chỉ bằng một nửa.

Rèn luyện thêm một lúc nữa, Tần Phong mặc y phục, mang theo Tinh Cương Bảo Kiếm, ra khỏi sân tiến về phía quảng trường công cáo khu vực Kiếm Tông.

Quảng trường công cáo là nơi Kiếm Tông tuyên bố một số đại sự, ngày mai sự kiện Mộc Nhân Hợp Cảnh có lẽ cũng tuyên bố ở đây, dù sao còn rất nhiều người mới vẫn còn ở trong trạng thái mơ mơ hồ hồ, không biết một số sự kiện đáng chú ý, như Diệp Trần trước đây.

Kì thực Tần Phong không cần cố ý đi, những thứ cần biết hắn đều biết hết rồi, trên cơ bản không có gì thay đổi, nhưng hắn của bây giờ đã không còn như xưa nữa, không thể sống một cách bị động, tất cả đều phải chủ động nắm bắt, tranh thủ làm rõ mọi chuyện, đôi khi chi tiết cũng quyết định thành bại.

Huống hồ, trước Mộc Nhân Hợp Cảnh một ngày, quảng trường công cáo chắc chắn sẽ tụ tập rất nhiều người, vừa hay có thể quan sát thực lực của họ.

Cả đường cười ngửa xem hoa, Tần Phong phát hiện mình đến Kiếm Tông được hơn hai năm mà chẳng có lấy một người bạn thân, đúng là quá thất bại.

Cười khổ một tiếng, Tần Phong có chút ngưỡng mộ những đệ tử ngoại môn kết bè kết đảng xung quanh, nhìn họ cười cười nói nói, hình như rất vui vẻ.

Đến quảng trường công cáo, phóng mắt nhìn, một khoảnh đất rộng một trăm trượng, vuông vức làm bằng đá cẩm thạch xuất hiện trong tầm mắt, trước quảng trường, sừng sững một bức tường lớn, bên trên có dán một tờ giấy trắng khổng lồ, đề mấy chữ "Cuộc thi Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh".

Đi theo dòng người vào quảng trường, bên tai Tần Phong tràn ngập các loại âm thanh.

"Năm ngoái người đứng đầu cuộc thi Thí luyện Mộc Nhân Cảnh là Ngô Hạo, năm nay không biết là ai"

"Ta nghĩ tám chín mươi phần trăm sẽ lại là Ngô Hạo, ai biết nửa năm qua thực lực của hắn tiến triển đến mức nào chứ"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

"Có lý, nhưng ta thích đệ tử ngoại môn thiên tài số một Trường Minh hơn.

"Trường Minh! Là thiên tài hiếm có mười ba tuổi, tu vi đạt đến Ngưng Khí tầng thứ mười á"

"Không phải sao, nghe nói hắn mười hai tuổi gia nhập Kiếm Tông đã có thực lực Ngưng Khí tầng thứ bảy, bây giờ mới qua một năm, đã từ Ngưng Khí tầng thứ bảy nhảy lên luyện khí cảnh tầng thứ mười, tốc độ tu luyện không thể tưởng tượng."

Một người cười lạnh nói:

"Trương Hạo Nhiên thiên tài thể nào cũng chỉ mới tiến nhập Luyện Khí Cảnh tầng thứ mười, các ngươi đừng quên, Ngô Tông Minh nửa năm trước đã là Ngưng Khí tầng thứ mười, bây giờ cách Đường Khí e rằng chỉ còn nửa bước nữa"

"Hắc hắc, nói một cách dễ nghe là cách nửa bước chân, nói một cách khó nghe là vượt ải thất bại, nếu không sớm đã đạt đến Đường Khí rồi."

Người nói mặt vuông môi mỏng, mang theo một tia cay nghiệt.

"Người dám sỉ nhục Ngô Hạo"

Đệ tử ngoại môn bên võ Ngô Hạo mặt đầy phẫn nộ.

Đệ tử mặt vuông không hề tỏ ra yếu thế,

"Ta biết ngươi là bạn Ngô Hạo, nhưng ta không phải, ta chỉ là có sao nói vậy, nhưng đến đâu đều có đạo lý"

"Hừ, tốt nhất là có đạo lý"

Đột nhiên, một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền tới, liền sau đó, khí thế ác liệt tự động sinh ra, giống như một cơn gió lốc.

Mọi người quay lại nhìn, cách đó mười mấy bước, một thiếu niên lưng đeo trường kiếm, thân khoác lam y chăm chú đứng nhìn người đang chế giễu hắn.

Là ngoại môn đệ nhất đệ tử Ngô Hạo.

Tần Phong thích thú đứng sang một bên, nhủ thầm có cái để xem rồi.

Đệ tử vừa mới nói Ngô Hạo thành không đáng một xu bị khí thế của đối phương làm cho giật mình, lắp bắp nói:

"Ta... không phải ta nói... sự thật sao"

Ngô Hạo cười mỉa mai,

"Ngươi biết ta ghét nhất là loại người nào không? Chính là loại người nhất gan chỉ biết nói xấu sau lưng người khác, bây giờ cho ngươi một cơ hội chuộc tội, nếu như đỡ được một chương của ta, chuyện này coi như cho qua, dám hay không?"

Một chương! Đệ tử mặt vuông ánh mắt lấp láy, tu vi của hắn ở Ngưng Khí tầng thứ tám, kém Ngô Hạo hai tầng, nhưng đỡ một chương có lẽ không phải chuyện lớn, cũng lắm là bị thương nhẹ, nếu không dám nhận lời, có khác gì tự nhận mình là kẻ nhất gan, sau này sau đám ngáng đầu trước mặt mọi người.

"Được, một chương thì một chương, có gì phải sợ"

Nói xong, thân hình của hắn hơi cong lên, tay phải rũ xuống, y phục trên người không có gió mà vẫn tự động bay, rõ ràng đang hội tụ nội khí bảo vệ cánh tay.

"Đây không phải thủ thức Bách Dạ Xoa Chương sao?"

Có người nhận ra, buột miệng nói ra miệng.

Đệ tử mặt vuông đắc ý cười, Bách Dạ Xoa Chương là võ kỹ Nhân cấp cao giai, vốn dĩ với thân phận hắn không thể có được môn võ kỹ này, nhưng bá phụ hắn là trưởng lão ngoại môn Kiếm Tông, chuẩn bị cho hắn một cuốn võ kỹ Nhân cấp cao giai dễ như trở bàn tay.

Bằng Bách Dạ Xoa Chương, hắn có tự tin đỡ được một chương của Ngô Hạo, nói không chừng còn có thể giành thế thượng phong nữa, đến lúc đó tên tuổi của hắn sẽ nổi như cồn.

Ngô Hạo sắc mặt bất biến, thân nhiên nói:

"Chuẩn bị xong chưa?"

Đệ tử mặt vuông ngược mắt,

"Lúc nào cũng sẵn sàng"

Lúc này, tất cả mọi người đều nín thở, chăm chú nhìn hai người, một là ngoại môn đệ nhất đệ tử, một là Ngưng Khí tầng thứ tám đệ tử ngoại môn, hai bên mặc dù chỉ giao thủ một chiêu, nhưng từ đó có thể nhìn ra một phần thực lực của họ, cho dù không nhìn ra thì cũng coi như mở rộng tầm mắt.

Trên bãi đất trống, Ngô Hạo cũng không có ý nâng khí, từ từ bước lại chỗ đệ tử mặt vuông.

Mười bước, chín bước, tám bước,... năm nước!

Điều khiến người ta kinh ngạc là người phát động công kích trước không phải Ngô Hạo mà là đệ tử mặt vuông, hai chân hắn hơi bật lên, một bước trùng xuất, cánh tay phải đang rũ xuống về vào không khí một đường vòng cung quý dị, từ đó đánh lên Ngô Hạo.

Phốc!

Tiếng không khí bị nghiền nát vang lên, mép tay phải của đệ tử mặt vuông thấp thoáng có bóng quang mang ẩn hiện, đó là hiện tượng nội khí nhanh đến đột phá thân thể.

"Trở về"

Từ miệng Ngô Hạo phát ra một tiếng quát khê, một chưởng dán vào tay phải đệ tử mặt vuông.

Phanh!

Đệ tử mặt vuông còn đang khí thế hùng hổ, chân đột nhiên rời đất, gọn gàng linh hoạt bị đánh lùi về chỗ cũ, sau đó chặt vật lui liền mười bước, thiếu chút nữa ngã ngựa.

Khục! Nhỏ ra một ngụm máu tươi, đệ tử mặt vuông chỉ Ngô Hạo

"Ngươi, ngươi"

Chỉ nói được một chữ, người đã lặn ra ngắt xiu.

Lập tức, những tiếng ồn ào vang lên bốn phía quảng trường.

Mọi người đều biết đệ tử mặt vuông rất có khả năng không đỡ được một chiêu của Ngô Hạo, nhưng không ngờ lại là ở cự ly đó, hơn nữa nhìn Ngô Hạo không giống như dùng võ kỹ gì, đơn thuần chỉ là tiếp chiêu, ngoại môn đệ nhất đệ tử quả nhiên không phải hạng xoàng.

Cái nhìn của Tần Phong không giống như mọi người, nói một cách nghiêm túc, Ngưng Khí tầng thứ tám và Ngưng Khí tầng thứ mười không khác nhau là mấy, huống hồ đệ tử mặt vuông lại sử dụng nhân cấp cao giai võ kỹ Bách Dạ Xoa chưởng pháp, công kích lực thiếu chút nữa đạt đến Ngưng Khí tầng thứ mười, cho dù không đánh được Ngô Hạo thì cũng không đến mức trực tiếp ngắt xiu.

Nguyên nhân thực sự là cái khác, nếu như Tần Phong đoán không nhầm, đẳng cấp công pháp mà Ngô Hạo tu luyện cao hơn đệ tử mặt vuông, bất luận là chất lượng nội khí hay tổng lượng nội khí, cả hai đều không cùng cấp bậc, ngoài ra, Ngô Hạo rõ ràng tu luyện công pháp đến tầng tương đối cao, nội khí khổng chế và vận dụng tốt hơn đệ tử mặt vuông rất nhiều.

Nghĩ đến đây, Diệp Trần không khỏi cười khò.

Thế giới mà hần sống tên là Huyền Thiên Đại Lục, diện tích đại lục trải dài vô biên, không ai biết rốt cục nó rộng bao nhiêu, cũng không ai biết trên Huyền Thiên Đại Lục có bao nhiêu người bao nhiêu yêu thú sinh sống, chỉ có một điểm có thể xác nhận đó chính là đại lục coi tông môn và võ giả là chủ đạo thế giới, quốc gia mặc dù quan trọng, nhưng vẫn còn thua một bậc.

Trên đại lục này, đối với võ giả mà nói có hai thứ quan trọng, một là võ kỹ, hai là công pháp.

So với võ kỹ, công pháp quan trọng hơn mấy lần.

Một cuốn nhân cấp sơ giai công pháp giá trị không hề thua kém nhân giai trung cấp võ kỹ, thậm chí còn hơn.

Nếu như nói võ kỹ là để người ta phát huy hai lần đến ba lần chiến đấu lực thì công pháp là một gốc rễ một người, gốc rễ cường đại, tiên thiên sẽ chiếm ưu thế tuyệt đại.

Dưới tình huống thông thường, công pháp mà võ giả tu luyện cao hơn một bậc, tổng lượng nội khí sẽ nâng lên ba phần, cũng chính là nói, hai võ giả nếu như tu vi tương đương, một người tu luyện nhân cấp sơ giai công pháp, một người tu luyện công pháp nhân cấp trung giai, vậy tổng lượng nội khí người sau sẽ nhiều hơn người trước ba phần, nếu như người sau tu luyện là công pháp nhân cấp cao giai, vậy thì sẽ là một lần bảy phần, công pháp nhân cấp đỉnh giai là hai lần một phần, chênh lệch giữa hai bên như một cái hào rộng, không thể vượt qua dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Mở Đầu :: Tàn Phong

Trừ vấn đề tổng lượng nội khí, công pháp đẳng cấp cao hơn một bậc, chất lượng nội khí cũng nâng lên rất nhiều, làm phép so sánh, lấy nội khí sinh ra từ tu luyện sơ giai công pháp so sánh với một thanh gỗ thì nội khí sinh ra từ tu luyện cao giai công pháp sẽ là một tảng đá, thậm chí một miếng kim loại, gỗ đâu thể đấu với đá hay kim loại, rõ ràng không phải ở một tầng thứ trở lên.

Ngô Hạo thân là ngoại môn đệ nhất đệ tử, tu luyện công pháp chỉ ít là nhân cấp trung giai, còn Tàn Phong công pháp là nhân cấp sơ giai, đối phương đâu có tu luyện giống hần, đều là Ngưng Khí tầng thứ sáu, nội khí tổng lượng nhiều hơn hần ba phần, chưa kể, tu vi đối phương còn cao hơn hần.

Cũng may luận chất lượng nội khí, Tàn Phong tin rằng mình không thua Ngô Hạo quá nhiều, một tháng hần đã luyện Ngân Long Khí Quyết đến cảnh giới đăng phong tạo cực, so với cảnh giới giới thiệu trên bí tịch còn cao hơn một cấp, đại khái tương đương công pháp nhân cấp trung giai phổ thông nhất.

Một chiêu đánh bại đệ tử mặt vuông, Ngô Hạo không hề lộ vẻ đắc ý, đối với hần mà nói, đệ tử mặt vuông chỉ là một tên hề, đánh bại hần cũng không thể hưng phấn, mà giáo huấn hần là để cho người khác biết, cho dù hần vượt ải thất bại thì cũng không phải nhân vật mà ai cũng có thể mang ra so sánh.

Ba ba ba ba!

Một thiếu niên tuổi tứ hơi có vẻ non nớt vỗ tay đi tới

"Quá đặc sắc, không hổ là ngoại môn đệ nhất đệ tử, Ngô Hạo, người đủ tư cách làm đối thủ của ta.

Ngô Hạo nghiêng đầu, neho mắt nhìn:

"Trưởng Minh"

Trường Minh thân hình và tướng mạo đều lộ vẻ non nớt, khí chất thì tương đối già dặn, hần cười nhạt nói:

"Người tu luyện là công pháp nhân cấp cao giai Bồi Nguyên Thần Công, không biết tu luyện đến tầng nào rồi"

"Không cao, vừa mới bước vào tầng thứ năm đỉnh phong"

Tần Phong nghe mà giật mình, chẳng trách một chương bình thường của Ngô Hạo có thể đánh ngất đệ tử mặt vuông, thì ra hần tu luyện Bồi Nguyên Thần Công, với tư cách công pháp nhân cấp cao giai, Bồi Nguyên Thần Công ở những phương diện khác không phải quá xuất sắc, nhưng có một điểm đặc biệt là nội khí luyện ra thâm hậu dị thường, so với công pháp cùng bậc cấp cao hơn một bậc, ngoài ra, Bồi Nguyên Thần Công phân thành sáu tầng, có thể đạt đến tầng thứ năm đỉnh phong đã là tương đối xuất sắc.

Ai ngờ Trường Minh chỉ cười tự ngao:

"Đối với người thường mà nói, người đứng là thiên tài, nhưng ngày này giờ này, người đã không còn là đối thủ của ta"

Ngô Hạo cười lạnh nói:

"Những kẻ kiêu ngạo chưa bao giờ có kết cục tốt đẹp"

"Vậy sao? Nói ra thì sợ đã kích người, ta tu luyện là công pháp nhân cấp cao giai Lăng Thủy Thần Công, nhưng đã đạt đến cảnh giới cao nhất tầng thứ sáu, đây chính là sự khác biệt giữa chúng ta"

Lời vừa nói ra, cả quảng trường nhao nhao nghị luận.

"Quá huênh hoang, công pháp là cảnh giới nâng tầng cao nhất, Trường Minh mới có Lăng Vân Công chưa được bốn tháng, vậy mà đã đạt đến tầng thứ năm, điều này sao có thể"

"Không sai, công pháp nhân cấp cao giai thường là phân thành năm tầng, người thường muốn đạt đến tầng thứ nhất, chỉ ít phải cần ba bốn ngày, tầng thứ hai cần mười ngày, tầng thứ ba cần một tháng, tầng thứ tư cần bốn tháng, tầng thứ năm cần một năm trở lên, ta nhớ trước đây có đệ tử nội môn chuyển tu công pháp nhân cấp đỉnh giai, công pháp nhân cấp cao giai trước kia vẫn chưa viên mãn mà trực tiếp từ bỏ"

"Xem ra trên phương diện thiên phú, Trường Minh lợi hại hơn"

Mỗi người có một phản ứng kinh ngạc khác nhau, Tần Phong thì cảm thấy đó là chuyện đương nhiên, thiên tài sở dĩ được gọi là thiên tài bởi vì không thể dùng lý thuyết bình thường để phán đoán họ, nếu không đâu được gọi là thiên tài. Ngô Hạo cũng không tệ, hần chỉ còn cách tầng thứ năm của Bồi Nguyên Thần Công một bước nữa, hoặc là thêm nửa năm nữa, hần sẽ đột phá đến tầng thứ sáu.

Ngô Hạo đứng là cũng phải kinh ngạc, nửa năm trước, sau khi giành được ngôi vị số một Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh, hần đạt được công pháp nhân cấp cao giai Bồi Nguyên Thần Công, vốn tưởng nửa năm thời gian tu luyện đến tầng thứ năm đỉnh phong đã là rất lợi hại, phải biết người thường muốn từ tầng thứ nhất tu luyện đến tầng thứ năm phải mất khoảng năm tháng thời gian, đến tầng thứ năm đỉnh phong phải mất thêm năm tháng nữa, ai ngờ Trường Minh còn thiên tài hơn hần, hơn bốn tháng đã đạt đến cảnh giới cao nhất tầng thứ sáu.

Hít một hơi thật sâu, Ngô Hạo bình tĩnh nói:

"Nhiều lời vô ích, thực lực không phải là điều duy nhất sao"

Trường Minh nhếch miệng cười,

"Không sai, cho nên trận đấu Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh lần này, ta sẽ giành ngôi vị thứ nhất"

Nói xong, hắn quay người bỏ đi, để lại cho một người một bóng hình.

Nhìn Trường Minh rời đi, mọi người vừa bội phục vừa ghen tị, cùng là người, tại sao đối phương có thể tu luyện đến Ngưng Khí tầng thứ mười ở năm mười bốn tuổi, Lăng Thủy Thần Công đạt đến cảnh giới cao nhất tầng thứ sáu.

Thiên tài và người thường khác nhau lớn thế sao!

Tần Phong lắc lắc đầu, quay người đi về phía cáo bài.

Chữ trên giấy to như nắm đấm, nét nào nét ấy sắc như dao khắc chứng tỏ phải do một vị trưởng lão thư pháp cực tốt viết.

Nhìn kĩ, trên tờ giấy trắng ngoài một số hạng mục đáng lưu ý, còn viết rõ phần thưởng thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh thành công, là một viên tăng khí đan chỉ có ở Kiểm Tông, có thể tiết kiệm một tháng khổ công, nếu như vừa đúng lúc vượt ải, tỷ suất thành công sẽ gia tăng không ít. Đương nhiên, tiền đề là vượt qua ải Ngưng Khí, chứ không phải từ Ngưng Khí đột phá đến Dưỡng Khí.

"Trước mắt, thứ mình cần nhất chính là thời gian, tăng khí đan này có thể tiết kiệm một tháng khổ công, rất có tác dụng với mình"

Tần Phong mỉm cười, tiếp tục nhìn xuống.

"Thập cường Thí luyện Mộc Nhân Cảnh có thể tự do lựa chọn một bộ võ kĩ nhân cấp trung giai, lực cường được thưởng ba miếng thanh phong ngọc lộ hoàn, tam cường có thể tự do lựa chọn một công pháp bộ nhân cấp cao giai, người đứng đầu đặc biệt được thưởng một miếng tăng nguyên đan"

Tần Phong nheo nheo mắt, võ kĩ nhân cấp cao giai hắn không quan tâm, nhưng thanh phong ngọc lộ hoàn là luyện khí linh đan diệu dược, có người đã từng miêu tả, dùng thanh phong ngọc lộ hoàn trong vòng mười ngày, võ giả sẽ cảm thấy tinh thần sáng khoái, tạp niệm không còn, tốc độ tu luyện một ngày một ngàn dặm, lĩnh ngộ võ kĩ cũng dễ hơn nhiều, rất nhiều đệ tử nội môn đều khát khao giành được nó, vì giá trị vượt quá một vạn lượng bạc trắng nên chỉ mơ chứ không dám cầu, nhược điểm duy nhất là không thể thường xuyên sử dụng, nghe nói hiệu quả lần sau kém hơn lần trước, đến cuối cùng hầu như không còn hiệu quả.

Về phần công pháp nhân cấp cao giai càng là trọng yếu nhất, có nó, Tần Phong có thể dự cảm được tốc độ tu luyện của mình gia tăng với biên độ rộng, tổng lượng nội khí và chất lượng nội khí cũng chạm đến cao độ mới, nói cách khác, chỉ cần có một bộ công pháp nhân cấp cao giai, thực lực tổng hợp của Tần Phong muốn tăng lên gấp đôi không phải là vấn đề lớn.

Dùng ánh mắt chỗ phần thưởng dành cho người đứng đầu, Tần Phong cười khổ.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Không nghi ngờ gì, tăng nguyên đan giá trị lớn nhất, có thể khiến võ giả Ngưng Khí trực tiếp nâng lên một tầng thứ, dùng để đột phá lên Dưỡng Khí cũng có hiệu quả nhất định, nhưng Tần Phong không có một tia chắc chắn, phải biết Ma Phương mặc dù cũng là võ giả Ngưng Khí tầng thứ mười, nhưng luận thiên phú không bằng Ngô Hạo và Trường Minh, hai người này là thiên chi kiêu tử, tu luyện công pháp và võ kĩ vượt xa người khác, năng lực lĩnh ngộ cũng là số một, muốn giành vị trí số một trước mặt họ là quá khó, trừ phi từ Ngưng Khí tầng thứ sáu nâng lên Ngưng Khí tầng thứ tám, như vậy mới có một chút cơ hội chiến thắng.

Chậm chậm phun ra một ngụm trọc khí, Tần Phong quyết định, không hi vọng xa vời vị trí thứ nhất và thứ hai, nhưng nhất định phải giành vị trí thứ ba,

nếu như để lỡ cơ hội này, ngay cả hán cũng không thể tha thứ cho mình.

Đêm tối tan hết, luồng ánh sáng đầu tiên của bình minh từ Phương Đông phóng đến.

Trong sân, Tần Phong vừa đánh xong một bộ quyền, đang bồi luyện thể cao, thân hình thẳng như kiếm.

"Lần này xong Mộc Nhân Cảnh vẫn còn nửa năm nữa là Tần gia tộc hội, có thể nổi tiếng hay không phải xem thành tích ngày hôm nay"

Trong lòng Tần Phong rất rõ, con trai thứ hai đại bá Tần Đường và con gái tứ thúc Tần Huyền đều là thiên tài hiếm có của Tần gia, mười tuổi đã đạt đến Ngưng Khí tầng thứ sáu, bây giờ đã bốn năm trôi qua, rất có khả năng là Ngưng Khí tầng thứ mười đình phong, thậm chí đã đạt đến tầng thứ Dưỡng Khí.

Một võ giả Dưỡng Khí không phải nói đánh bại là đánh bại, e rằng khả năng lĩnh ngộ kinh nhân của Tần Phong cũng không thể lấp đầy khoảng cách giữa hai bên.

Trong lúc Tần Phong còn chưa ra ngoài, một nửa Kiếm Tông đã trở nên huyền ảo, Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh đối với phần lớn mọi người mà nói là một ngày quan trọng, đến lúc đó có một số trưởng lão ngoại môn, đệ tử nội môn đến xem, thỉnh thoảng cũng có một hai vị trưởng lão nội môn giả làm.

Mộc Nhân Hợp Cảnh nằm đối diện quảng trường công cáo, thường ngày luôn ở trong trạng thái đóng kín, từ bên ngoài nhìn vào không thấy bất cứ dấu vết gì.

Đội Tần Phong đến quảng trường công cáo, nơi này đã có một biển người, ba ngàn đệ tử ngoại môn đến hơn một nửa, đều đứng trên quảng trường, đệ tử nội môn và trưởng lão ngoại môn cũng có không ít, từ cao đến thấp, ngồi trên cao đài sau lưng quảng trường.

"Lâm trưởng lão, người nghĩ lần này những ai sẽ lọt vào thập cường"

Người nói là một thiếu niên, chỉ khoảng mười sáu mười bảy tuổi, tướng mạo anh tuấn, da trắng dị thường.

Vị lão giả được gọi là Lâm trưởng lão cười nói:

"Thiên Lâm, người trong đệ tử nội môn đã được coi là một trong những người nổi bật, vậy mà cũng có hứng với chỗ này sao.

Thiên Lâm nói:

"Đệ tử thiên phú không phải xuất chúng, năm đó cũng không được mọi người đánh giá cao, cho nên rất hiểu tâm trạng của những đệ tử ngoại môn muốn giành được thứ bậc này"

"Cũng đúng"

Lâm trưởng lão gật gật đầu

"Theo như ta thấy, lần này thập cường có hơn một nửa là thập cường của lần trước, nhưng cộng thêm một Trường Minh nữa"

"Trường Minh ? Đệ tử có nghe qua về hán, nghe nói là ngoại môn đệ nhất thiên tài"

"Hôm qua có tin tức truyền đến, Trường Minh đã tu luyện công pháp nhân cấp cao giai Lăng Thủy Thần Công đến cảnh giới cao nhất tầng thứ sáu, tư chất loại này đúng là hiếm gặp"

"Lăng Thủy Thần Công tầng thứ sáu, chẳng trách trưởng lão coi trọng hán như vậy"

Thiên Lâm lộ về chấn động, lúc hần còn là đệ tử ngoại môn, tu luyện cũng là Lăng Thủy Thần Công, nhưng cho đến sau này trở thành đệ tử nội môn, cũng chưa đột phá đến cảnh giới cao nhất.

Lâm trưởng lão quan sát Trường Minh, thích thú nói:

"Kiếm Tông thiên tài càng nhiều, chứng minh tiềm lực càng lớn, trưởng lão ngoại môn ta có chết cũng là cười mà chết"

Thiên Lâm bị một câu nói của Lâm trưởng lão làm cho nhiệt huyết sục sôi,

"Lâm trưởng lão yên tâm, đệ tử mặc dù không thể sánh bằng các sư tỷ, nhưng có một ngày, cam tâm tình nguyện làm trâu làm ngựa, toàn lực trợ giúp Kiếm Tông.

"Ha ha, người có tâm như thế là tốt"

Mộc Nhân Hợp Cảnh đã đến giờ mở cửa.

Rắc rắc rắc!

Dưới những ánh mắt nóng rực, bức tường lớn đối diện quảng trường đột nhiên vỡ ra, để lộ một con hẻm sâu hút, không biết thông đến đâu.

Đúng lúc này, Lâm trưởng lão đứng dậy, cao giọng nói với biển người bên dưới:

"Các vị, hôm nay là trận đấu Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh tổ chức nửa năm một lần, tất cả đệ tử ngoại môn đều có tư cách tham gia, về phần phần thưởng nhận được có lẽ các người cũng đã nhìn thấy trên bảng công cáo, ở đây ta không nói nhiều nữa, bây giờ vào vòng đầu tiên, đệ tử có năng lực đánh bại một mộc nhân thủ vệ mới được vào Mộc Nhân Hợp Cảnh"

Giọng nói của Lâm trưởng lão không lớn, nhưng có chân khí quán chú, truyền khắp mấy dặm vuông, ai cũng đều nghe rõ.

"Mẹ, lần trước suýt chút nữa thì ta đánh bại mộc nhân thủ vệ, lần này nhất định làm được.

"Ta cũng vậy, nhưng nghe nói trong Mộc Nhân Hợp Cảnh trừ mộc nhân thủ vệ ra, còn có mộc nhân đao khách, có chút nguy hiểm"

Mặc kệ mọi người nghĩ thế nào, trận đấu Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh đã chính thức bắt đầu.

Rắc rắc, rắc rắc. rắc rắc...

Một hàng hai mươi mộc nhân thủ vệ đi ra.

Những mộc nhân thủ vệ này cao hai mét, thân thể là dùng một loại gỗ kì dị cấu tạo thành, mắt là hai miếng tinh thể mỏng, tán phát hàn khí âm u, rõ ràng không phải phạm vật.

Tần Phong không quá ngạc nhiên về điều này, nghe nói mộc nhân là một loại rồi đặc thù, có từ năm ngàn năm trước, do ngũ phẩm siêu cấp tông môn Khôi Lỗi phát minh, mặc dù không có trí tuệ, nhưng có thể cảm nhận được có người đứng gần để tung ra các loại công kích, vô cùng kì diệu.

Kiếm Tông có được phương pháp chế tạo mộc nhân trong một tình huống ngẫu nhiên, đáng tiếc võ lực của những mộc nhân này không cao, chỉ tương đương võ giả Ngưng Khí, cho nên dùng để khảo nghiệm đệ tử ngoại môn là tốt nhất.

Vòng thứ nhất là hai mươi người cùng khảo thí, người qua được đứng sang bên phải, đợi chính thức xông vào Mộc Nhân Hợp Cảnh, người thất bại phải rời đi.

Lần trước Tần Phong chỉ giữ được hai hơi, là đã bị đánh thổ huyết.

Khảo thí bắt đầu!

Trong hai mươi người đầu tiên có Dương Cương, với Ngưng Khí tầng thứ bảy đỉnh phong tu vi, đánh bại mộc nhân thủ vệ có lẽ có hi vọng, chí ít cũng không bị giết chết, như vậy mới đáng si nhục.

Mộc nhân thủ vệ cảm nhận có người lại gần, thân thể nặng nề khởi động, một quyền hung hăng đánh về phía Dương Cương, kinh khí mãnh liệt thổi tung tóc hắn.

Dương Cương dùng sở trường tốc độ, vội vàng giao hai tay lại với nhau, ngang ngành chặn đứng quyền kích của mộc nhân thủ vệ, thân thể lùi lại ba bước.

"Khai bìa liệt thạch"

Bốn bước lùi xong, Dương Cương nhảy lên, tay phải dựng thẳng đứng bỏ nghiêng vào đầu mộc nhân, kinh phong soàn soạt.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Mở Đầu :: Tần Phong

Phang!

Cảm giác của mộc nhân quả thực nhạy cảm, giờ tay chặn đứng một đòn chí mạng của Dương Cương, tay trái nắm quyền tấn công, tốc độ nhanh đến nỗi khiến người ta khó lòng phản ứng.

"Hừ, mộc nhân thủ vệ hung hãn vậy sao"

Một số đệ tử ngoại môn mới bái nhập Kiểm Tông chưa lâu không khỏi giật mình sợ hãi, ngay cả Tần Phong cũng phải cảm thán sự thần kì của mộc nhân thủ vệ, rõ ràng không hề có sống sinh mệnh nhưng động tác chiêu thức lại rất ổn định, đâu ra đấy.

Trong nháy mắt, chân trái Dương Cương cong lên, dùng đầu gối đỡ đòn công kích thứ hai của mộc nhân thủ vệ, mượn lực đá chân, vững vàng hạ xuống cách đó năm bước.

Sau khi kéo dài khoảng cách với mộc nhân thủ vệ, Dương Cương nhận ra nếu như chỉ dùng lực thì không thể đánh bại đối phương, như vậy chỉ còn cách đánh bất ngờ.

"Song Long Xuất Hải"

Mộc nhân thủ vệ truy kích tới, Dương Cương vứt bỏ bìa quyền, tung ra Giao Long Phục Quyền sở trường, hai tay vịn xoắn, giống như hai con ác giao đang cuộn mình, làm mưa làm gió.

Két!

Nắm đấm Mộc nhân thủ vệ bị khóa chặt.

Dương Cương quát lạnh một tiếng, hai tay đỡ nắm đấm đối phương, bay lên tung một cước trên không.

"Luru Cương Tinh Thoái!"

Ầm!

Một cước thế đại lực trăm đá đổ mộc nhân thủ vệ, nhân viên khảo thí bên cạnh lập tức cao giọng nói:

"Qua cửa"

Không giống ở đây, những nơi khác kiên tục truyền ra hai chữ "Thất bại".

Rất nhanh, nhóm thứ nhất khảo thí xong, chỉ có bốn người qua cửa, những người khác đều bị đào thải hết, phải bắt đắc dĩ rời đi.

Mộc nhân thủ vệ không biết dùng loại gỗ gì, trên cơ bản không hề thương tổn, may mắn lắm chỉ có thể đánh ngã chúng mới tính qua cửa, nếu không thì sẽ mệt đến chết.

Một lúc sau, nhóm thứ hai khảo thí cũng kết thúc, vượt qua chỉ có một người.

Nhóm thứ ba, năm người qua.

Nhóm thứ tứ, ba người qua.

Nhóm thứ năm, không ai qua.

Nhóm thứ sáu, hai người qua.

Nhóm thứ một trăm mười tám, Ngô Hạo và Trường Minh bước ra cùng một lúc, hai người quay sang nhìn nhau, lạnh lùng đi lên.

Đối diện với mộc nhân thủ vệ, hai người gần như ra tay cùng một lúc.

Ngô Hạo thân hình lóe lên, tựa như quỷ mị xuất hiện trong lòng mộc nhân thủ vệ, bàn tay phải ngay lập tức dán lên, dùng lực rung mạnh, mộc nhân thủ vệ như quảng bay như một đồng rom, ngực hằn sâu vết bàn tay, đủ thấy một chương vừa rồi tinh thuần đến thế nào.

Còn Trường Minh cũng không hề tỏ ra sợ hãi, chỉ thấy thân hình hần giãn ra, trực tiếp bỏ qua khoảng cách mười mét, năm ngón tay giang rộng, nắm chặt lấy đầu mộc nhân thủ vệ, sau đó chột dứng bước chân, vùng tay phát lực.

Mộc nhân thủ vệ bị ném xa mười mấy mét.

"Móa, miêu sát mộc nhân thủ vệ"

Mọi người tròn xoe mắt, bộ dạng đầy vẻ khó tin, Ngô Hạo biểu hiện đã đủ lợi hại, một chương cận thân đánh bay mộc nhân thủ vệ, Trường Minh tựa hồ

còn lợi hại hơn, mộc nhân thủ vệ trước mặt hắn giống như một đứa trẻ còn đang tập đi.

Nhóm thứ một trăm hai mươi, Tần Phong ra sân.

Không có tốc độ của Ngô Hạo và Trường Minh, Tần Phong chỉ là chiêu thức tinh diệu, ba quyền hai cước hạ gục mộc nhân thủ vệ, thuận lợi qua cửa.

Vòng khảo thí đầu tiên kết thúc, Lâm trưởng lão đứng lên nói:

"Tổng cộng ba trăm sáu mươi lăm người qua cửa, bắt đầu tiến hành vòng thi thứ hai, bây giờ tất cả vào Mộc Nhân Hợp Cảnh"

Trường Minh, đệ nói giúp ta giành vị trí thứ ba, không vấn đề gì chứ"

Một thiếu niên cao lớn, tuổi độ mười tám đứng bên cạnh Trường Minh không kìm được lo lắng trong lòng, hỏi.

Trương Hạo Nhiên không thêm đề ý nói:

"Đường ca yên tâm, với thực lực của huynh xông qua Mộc Nhân Hợp Cảnh không khó, cái khó là phải giành được ngôi thứ, đệ sẽ tìm thời điểm thích hợp để chặn những người khác lại"

"Vây được"

Người thiếu niên này vốn dĩ là đường ca của Trường Minh, gia nhập Kiếm Tông sớm hơn một bước, trước đây hắn từng tham gia cuộc thi Mộc Nhân Hợp Cảnh, đáng tiếc chỉ xếp hạng ngoài ba mươi, cách thập cường một khoảng rất xa, đừng nói gì vị trí thứ ba. Nếu như lần này giành được vị trí thứ ba, một cuốn công pháp nhân cấp cao giai bí tịch là không thể thiếu, ngoài ra còn được một cuốn võ kỹ Nhân cấp cao giai bí tịch và ba trái thanh ngọc lộ hoàn, đủ để hắn tu luyện đến cấp độ Đường Khí.

Lúc này, Trường Minh đột nhiên chuyển ngữ âm,

"Nhưng đệ cũng không thể làm quá đáng quá, huynh biết quy định Kiếm Tông mà.

"Ta biết, yên tâm đi, cho dù không có đệ giúp đỡ, ta cũng có tự tin rằng mình sẽ lọt vào thập cường"

"Vây thì tốt, chúng ta vào thôi"

Mộc Nhân Hợp Cảnh giống như một trái hồ lô, lối vào tương đối chật hẹp, chỉ đủ cho năm người xếp hàng ngang, nhưng không gian bên trong thì khá rộng rãi, xuất hiện mười con hẻm lớn nhỏ khác nhau.

Ba trăm sáu mươi lăm người phân thành mười tốp, lựa chọn một hẻm bất kỳ để vào.

Ba! Ba! Ba!

Con hẻm mà Tần Phong lựa chọn, hai bên tường và mặt đất đột nhiên vỡ ra, từ trong nhảu ra một đám mộc nhân thủ vệ và mộc nhân đao khách tay cầm mộc đao, gió cuốn mây tan đánh ngã liền năm sáu người, nhất thời, những tiếng hú thê thảm vang lên liên tiếp.

Lách người tránh khỏi đòn tấn công của một mộc nhân đao khách, Tinh Cương Bảo Kiếm nơi hông lập tức chui ra khỏi vỏ, chém đứt mộc đao đối phương, thân hình nhanh nhẹn cúi xuống, xuyên qua trong nháy mắt.

"Nguy hiểm quá, người càng lúc càng ít, vốn dĩ ba bốn mươi người bây giờ chỉ còn hơn hai mươi, hơn nữa phía trước còn năm con hẻm nữa, cứ bốn năm người lại cùng lựa chọn một hẻm tiếp tục tiến vào"

Bên kia, Trường Minh bàn chân chớp động, tay áo bông bành, tất cả mộc nhân thủ vệ và mộc nhân đao khách đều không thể khóa được thân hình hắn, thình thoảng có ba bốn mộc nhân chặn sẵn phía trước, cũng đều bị hắn tùy ý một chưởng đánh bay, tựa như dễ như trở bàn tay.

Không gian từ khoảng đạt trở nên nhỏ hẹp, Trường Minh dừng bước chân, trầm nghĩ: Phía trước là nơi có nhiều mộc nhân nhất, đến lúc đó đội tất cả mọi người cùng qua, mình có thể âm thầm can thiệp, khiến họ vướng tay vướng chân, như vậy đường ca lấy được vị trí thứ ba dễ như trở bàn tay.

Đối với vị trí thứ nhất, Trường Minh tự nhận là dành cho mình, Ngô Hạo không có tư cách tranh giành với hắn, cho nên mới có ý giúp đỡ đường ca, hưởng hơ, ở đây chỉ có một lối vào duy nhất, cho dù có người có thể uy hiếp được hắn thì hắn cũng có biện pháp áp dụng.

Ba!

Người chạy đến đầu tiên là Ngô Hạo, hắn gần như chỉ chậm hơn Trường Minh một chút.

Nhìn Trường Minh có chút nghi hoặc, Ngô Hạo không biết đối phương định làm gì, hắn không phải nói muốn giành vị trí thứ nhất sao? Không lẽ hắn cố ý ở đây đội mình, nếu như có chuyện đó thật thì con người này đúng là quá cuồng ngạo rồi!

Mặc dù trong lòng vừa nghi hoặc vừa phẫn nộ, nhưng Ngô Hạo cũng không vì thế mà đi gây sự với đối phương, đang định từ đó đi qua.

"Guomda"

Trường Minh ngang người chặn đứng đối phương.

Ngô Hạo sắc mặt âm trầm nói:

"Người có ý gì"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Trường Minh lạnh nhạt nói:

"Không có ý gì, người không cảm thấy người nhiều thì thú vị hơn sao? Không cần phải vội như vậy"

"Thú vị hay không thú vị thì liên quan gì đến ta, tránh ra"

"Xin lỗi, yêu cầu này ta không thể đáp ứng"

"Muốn chết"

Ngô Hạo giận dữ, thân hình vốn đã có chút chậm lại đột nhiên tăng tốc, bề mặt tay phải đỏ ửng, mang theo sóng nhiệt mãnh liệt vô biên, tấn công về phía

đối phương.

Võ kĩ Nhân cấp cao giai Liệt Hỏa Cự Quyền!

Trường Minh mỉm cười, dùng một quyền đồng dạng nghênh đón.

Bùm!

Hai quyền va chạm, vách tường xung quanh và mặt đất tựa hồ như đang đung đưa, kinh phong mãnh liệt phóng xạ bốn phương tám hướng.

Ngô Hạo chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, có ba đường trọng kinh từ năm đấm đối phương truyền đến, thân hình lập tức bất ổn, lùi liền ba bước, kinh ngạc nói:

"Lưu Ngân Tam Diệp Kinh"

Lưu Ngân Diệp Kinh là võ học chiêu bài của Kiếm Tông, mặc dù chỉ là võ kĩ Nhân cấp cao giai, nhưng rất nhiều đệ tử nội môn đều đang luyện, không nổi từ bỏ, quan trọng nhất là môn võ kĩ này có đặc sắc, thực lực càng cao, ba đường trọng kinh càng lớn, gần như không bao giờ lạc hậu.

Trương Hạo Nhiên rung tay tắt hỏa tinh trên năm đấm, sắc mặt hơi có chút bất ngờ,

"Xem ra là ta đã quá xem nhẹ ngươi, Liệt Hỏa Cự Quyền mà sinh được hỏa kinh"

"Như nhau cả thôi"

Ngô Hạo không dám xem thường đối phương, toàn thân nội khí thúc động đến cực hạn, ẩn mà không phát, hàm mà không lộ, chỉ đợi đến thời khắc then chốt là đánh ra một đòn lôi đình.

Mặt hiện lên một tia ngỡ ngàng, Trường Minh ha ha cười nói:

"Cái gì mà như nhau cả thôi, người đừng hiểu lầm, lúc này ta chỉ mới dùng bảy phần thực lực thôi"

Trường Minh có tư cách cuồng ngạo, mười ba tuổi hắn đã tu luyện nội khí đến Ngưng Khí tầng thứ mười đỉnh phong, Lăng Thủy Thần Công đạt đến cảnh giới cao nhất tầng thứ sáu, Lưu Ngân Diệp Kinh võ kĩ cũng luyện đến cảnh giới đại thành, bản thân không có khiếm khuyết, hắn tự tin cho dù đụng phải Võ giả Dưỡng Khí vừa tấn cấp cũng có thể chống lại một hai, đừng nói một Ngô Hạo.

Ngô Hạo không lên tiếng phản bác, bởi vì hắn biết nói gì cũng là vô dụng, điều duy nhất khiến người ta coi trọng chỉ có thực lực.

Bồng!

Năm đấm đỏ rực bốc lên hỏa hoa, hỏa hoa càng nhiều, cuối cùng hình thành hỏa diễm nhàn nhạt, hỏa diễm quán lấy năm đấm bên trong một cục sắt nung, cứng rắn và nóng bỏng.

Ngô Hạo cười lạnh nói:

"Không phải chỉ có ngươi chưa phát huy toàn lực"

"Hay, hay"

Trường Minh từng người, mắt phát ra từng tia nộ ý, việc đối phương còn giấu ba phần thực lực khiến hắn cảm thấy như đang bị coi thường, những kẻ từng giao thủ với hắn, nếu không động dụng hết toàn bộ thực lực thì sớm đã bị hắn đánh cho tìm không ra rằng rơi nơi nào rồi.

Trận đấu càng trở nên căng thẳng hơn.

Đúng lúc này, một bóng người lao đến, nhìn thấy hai kẻ đang giằng co, cảnh giác giảm tốc độ, nép sang một bên.

Là Tần Phong!

Toàn lực ứng phó mặc dù chậm hơn Ngô Hạo và Trường Minh rất nhiều, nhưng cũng không phải là những người khác có thể so sánh với hắn, đối diện với đám mộc nhân có chút ngốc nghếch chậm chạp, chiêu thức tinh diệu luôn chiếm ưu thế, lấy cứng chọi cứng là tự tìm rắc rối.

"Không ngờ hai người này mặc kệ trận đấu, trực tiếp so tài ở Mộc Nhân Hợp Cảnh"

Quan sát vách tường xung quanh có tổn hại, Tần Phong không cần đoán cũng biết ở đây vừa phát sinh một trận đại chiến, kết quả có lẽ là khó phân thắng bại, hoặc là mới chỉ thăm dò lẫn nhau.

Họ không quan tâm đến thứ tự trận đấu, nhưng Tần Phong quan tâm!

Nếu như hai người vẫn không từ bỏ việc giao thủ, vị trí thứ nhất rất có thể là của hắn, như vậy có chút không đánh mà thắng, nhưng những cơ hội kiểu đó, ai nỡ từ chối.

Bước chân lóe lên, Tần Phong tiến vào thông đạo.

"Làm càn, lúc nào đến phiên ngươi"

Trường Minh vốn đã có chút khó chịu, thấy Tần Phong bỏ qua bọn chúng, muốn trực tiếp đi vào thông đạo, lập tức trút giận lên người hắn.

Tay phải Trường Minh vừa kéo vừa buông, khí kinh lạnh lẽo dâng lên, nó đi đến đâu, mặt đất kết băng đến đó.

Vô kỹ Nhân cấp cao giai Hàn Tâm Nã Chương!

Tần Phong lạnh ánh mắt, hắn và Trường Minh không thù không oán, đối phương vừa xuất thủ là Hàn Tâm Nã Chương đã thương phù tạng, với tu vi Ngưng Khí tầng thứ mười của hắn thì triển ra, tuyệt đối lợi hại hơn đệ tử ngoại môn tầm thường thì triển vô kỹ Nhân cấp đỉnh giai. Nếu như trúng một chương này, không phải chỉ đơn giản nằm mấy tháng rất có khả năng kinh mạch đông kết, trở thành phế nhân, mặc dù Tần gia gia đại nghiệp lớn, có thể mua rất nhiều linh dược quý hiếm, trị khỏi thương thế cho hắn, nhưng không có nghĩa hắn nguyện hứng nhận một chương đó, chịu tội không công.

"Son Thạch Băng Lưu"

Tinh Cương Bảo Kiếm xuất vỏ, Tần Phong mang theo khí thế trời long đất lở lao sang một bên, tốc độ nhanh như điện quang hỏa thạch, lóe lên rồi biến mất.

Chính là chiêu thức thiên về bộ pháp và tốc độ trong Ngân Phong Kiếm Pháp.

Rắc...!

Vị trí mà Tần Phong vừa đứng bị băng tuyết lạnh thấy xương bao trùm, có thể tưởng tượng ra nếu Tần Phong không tránh kịp thì sẽ có hậu quả gì.

Giữ khoảng cách với Trường Minh, Tần Phong mặt không cảm xúc, nói:

"Quá đáng quá rồi đây"

"Người chỉ là một Ngưng Khí tầng thứ sáu đệ tử, phúc đức lắm mới được xếp vị trí thứ ba, nói gì mơ mộng đến vị trí thứ nhất, đứng một bên cho ta"

Trường Minh căn bản không coi Tần Phong ra gì, cho dù hắn vừa tránh được một chương của mình.

Tượng đất cũng có ba phần tính khí, hướng hồ là một Tần Phong tuổi trẻ khí thịnh, trong mắt bắn ra một tia hàn khí, xương cốt trong bàn tay Tần Phong bạo khởi, nắm chặt chuỗi kiếm, hắn mặc dù không có một phần chắc chắn, nhưng cũng muốn liều chết đến cùng, không quan tâm có thể đã thương đối phương hay không.

"Sao, ngươi còn muốn động thủ, có tin ta phế luôn ngươi hay không, đến lúc đó bên trên tra xuống, cùng lắm thì trừng phạt qua loa, chẳng ai vì ngươi mà từ bỏ một thiên tài như ta đâu"

Trường Minh nhếch miệng cười nhạt, động một tia sát cơ.

Ngô Hạo bên cạnh không có lý do để Trường Minh tiếp tục huênh hoang, châm chọc nói:

"Uy phong quá, để ta xem ngươi định phế hắn kiểu gì trước mặt ta"

Trường Minh âm trầm nói:

"Ngô Hạo, ngươi quyết tâm đối đầu với ta đến cùng sao? Sau này đừng hối hận"

"Buồn cười, ta có gì phải hối hận"

"Hừ, vậy thì để xem ai trở thành Võ giả Dưỡng Khí trước! Nhưng tên tiểu tử này ta phế chắc, ngay trước mặt ngươi"

Thân hình đột nhiên kéo dài, tay trái Trường Minh đặt sau lưng, tay phải tràn ngập băng sương khí kinh, long hành hổ bộ vuron thẳng đến đầu Tần Phong, người thường dưới sự tấn công bất ngờ của đối phương làm gì có cơ hội phản ứng, trong mắt Trường Minh, Tần Phong tuyệt đối trốn không được.

Cảm nhận khí kinh thấu xương, Tần Phong trong lòng một lần nữa sản sinh nguy cơ, từ một tay cầm kiếm chuyển thành hai tay cầm kiếm, trước người bổ hạ một tầng kiếm ảnh rậm rạp.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Phốc!

Như hàn băng gặp phải nước sôi, kiếm ảnh dưới chưởng kinh của Trường Minh hoàn toàn tan rã, thấy bàn tay đối phương lại ấn lên ngực hắn, Tần Phong quát lên một tiếng giận dữ, tay trái nắm quyền sẵn sàng tiếp chiêu.

"Kim Cương Ngực Lượng"

Chiều này là chiều mạnh nhất trong Kim Cương Quyền, Tần Phong sớm đã luyện đến cương nhu nhất thể, lúc này phối hợp với tâm trạng bạo nộ, lập tức đẩy lên cảnh giới không thể tưởng tượng.

Quyền phong của hai người vẫn chưa tiếp xúc, đã phát ra những tiếng nổ lốp bốp, Trường Minh giật mình, hắn chưa bao giờ nhìn thấy Kim Cương Quyền mãnh liệt đến vậy, quả thực không hề thua kém nhân cấp cao giai, nhưng như vậy thì đã làm sao, tổng lượng và chất lượng nội khí hắn vẫn chiếm ưu thế áp đảo.

"Cút"

Hàn kinh phun lên, Trường Minh lực đạo lại tăng, một chương nhanh như chớp ập lên nắm đấm Tần Phong.

Phanh!

Băng sương vỡ vụn, Tần Phong bị đánh lùi ngay lúc ấy, khoe miệng chảy ra một tia máu tươi, cánh tay trái mà từ này đến giờ hàn khí không ngừng ứa ra đã không thể dùng lực.

Lúc này Tần Phong chẳng còn để tâm đến những thứ khác, cổ tay phải hơi rung, Tinh Cương kiếm hóa thành hàn mang sáng chói đâm thẳng ra, ác liệt mà phiêu dật, rõ ràng cự ly rất gần, nhưng lại mang đến cho người ta ảo giác rất xa, Trương Hạo Nhiên nhất thời có chút ngây người, tay trái đang chấp sau lưng cuống quýt thò ra, định bắt lấy mũi kiếm.

Ngô Hạo nhìn ngay ra cục diện, biết Tần Phong dù có đã thương được Trường Minh thì bản thân cũng bị phế, hơn nữa còn bị phế ngay trước mặt hắn, bảo hắn sao có thể chấp nhận được.

"Liệt Hỏa Ma Tinh"

Hỏa tinh văng khắp nơi, Ngô Hạo lao lên như tên bắn, quyền từ mặt bên đánh vào Trường Minh

Đối diện với đòn công kích của cả hai người, Trường Minh không thể tỏ ra ung dung được nữa, hai tay lập tức thu lại, ống tay áo rũ xuống, thân ảnh như thu lại chỉ còn một tắc, chớp mắt đã thoát khỏi vòng bao vây của hai người.

Võ kỹ Nhân cấp cao giai Thốn Du Lạc Bộ!

Ngô Hạo không có hi vọng có thể đánh trúng Trường Minh, nhưng thực lực đối phương thực sự khiến hắn phải kiêng nể, Lăng Thủy Thần Công tu luyện rơi tầng thứ sáu, Lưu Ngân Điện Kinh đại thành, Hàn Tầm Cự Chương đại thành, bây giờ lại thêm một môn bộ pháp võ kỹ "Thốn Du Lạc Bộ" nữa, đúng là không biết hắn còn ẩn giấu những võ kỹ lợi hại gì nữa.

"Vị huynh đệ này, ngươi tên là gì"

Ngô Hạo hít một hơi thật sâu, quay đầu nhìn Tần Phong hỏi.

Tần Phong đang thôi động nội khí giải trừ hàn khí trên cánh tay trái, nghe vậy nói:

"Tần Phong"

"Tên của ta chắc ngươi cũng biết, không cần phải nói nhiều nữa, quyền pháp và kiếm pháp của ngươi lợi hại đấy! Suyt chút nữa làm ta nhìn lầm"

Lúc này một quyền của Tần Phong hẳn cũng để ý thấy, mặc dù Trường Minh không bị thương nhưng trong đệ tử ngoại môn có mấy người đỡ được một chưởng của Trường Minh, huống hồ Tần Phong mới chỉ là Ngưng Khí tầng thứ sáu tu vi.

"Đề huynh đệ chê cười rồi"

Tần Phong ngữ khí bình thản, nhưng trong lòng có vẻ lo lắng, hàn khí Hàn Tầm Cự Chưởng như giời trong xương, làm thế nào cũng không giải trừ được hết, đến lúc này Tần Phong mới có chút hối hận. nếu như tu luyện một môn công pháp nhân cấp trung giai thì tốt, lúc đó chất lượng nội khí mặc dù không bằng Trường Minh, nhưng cũng không kém đến mức độ này, nhất định có thể giải trừ được hàn khí.

Đương nhiên, cũng không thể trách Tần Phong, công pháp nhân cấp trung giai giá trị tương đương võ kỹ Nhân cấp cao giai, với thân phận đệ tử ngoại môn như hắn không thể có được, mà một số công pháp nhân cấp trung giai lật vật, Kiếm Các cũng có, chỉ là công pháp không phải muốn tu luyện là tu luyện, rất hao phí tinh lực và thời gian, sau này chuyển sang tu luyện công pháp khác lại mất một khoảng thời gian nhất định luyện hóa về nội khí ban đầu, cho nên Tần Phong dự định dựa vào trận đấu thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh kiếm một môn công pháp tốt, ai ngờ gặp phải tình huống này.

"Ngô Tông Minh, ngươi muốn chết"

Bị hai người liên thủ ép lùi, Trường Minh mặt lúc đỏ lúc trắng, cuối cùng tím ngắt một màu, âm trầm đáng sợ.

Ngô Hạo lạnh giọng:

"Ngươi không có tư cách nói những lời đó"

"Tốt lắm, hôm nay hai người đừng hòng rời khỏi đây, Băng Tuyết Càn Khôn"

Mười tầng nội khí bốc lên, ánh sáng màu trắng lóe lên trên người Trường Minh rồi biến mất, đó là dấu hiệu Lăng Thủy Thần Công thôi động đến cực hạn. Có thể thấy hắn đã tức giận thực sự, bắt đầu trở nên liều lĩnh.

Chỉ thấy Trường Minh hai tay vẽ nửa vòng tròn, hàn phong thể lương hội tụ thành một khối, xoay chuyển không ngừng, gào rít lao về phía hai người.

Vù vù vù vù vù...

Hàn phong gào thét, xoáy tít như vòi rồng, mặt đất bị từng tầng hàn sương bao phủ, nhanh chóng lan tràn.

Ngô Hạo giật mình, từ uy thế một quyền không khó nhìn ra, Trường Minh chỉ còn cách Dưỡng Khí, chuyển nội khí thành chân khí một bước cuối cùng nữa thôi, nếu không căn bản không thể phát huy Hàn Tầm Cự Chưởng đến mức độ đó, đúng là chẳng khác gì bạo phong tuyết thực sự.

"Liệt Hảo Liệt Nguyên"

Ngô Hạo đã từ rất lâu rồi chưa được động dụng toàn bộ thực lực, lần này ngay cả năng lực tiềm ẩn cũng tung ra, nhất thời, sóng nhiệt như nước thủy triều, mặt hắn dần chuyển sang đỏ ửng, cuối cùng, biến thành một miếng hỏa ngọc, nhiệt khí cứ thế tràn ra, cuộn cuộn bay lên.

Hai nắm tay hắn còn nóng hơn nữa, gần như sắp dung hòa, mang theo khí thế đáng sợ chờ đón khối hàn phong thể lương.

Đại địa đang run rẩy, vách tường bị khí kinh rung cho giòn xốp, từng miếng từng miếng rơi ra.

Ầm một tiếng!

Trường Minh và Ngô Hạo cùng thối lui, nhưng Trường Minh chỉ lùi bốn nước còn Ngô Hạo lùi sáu bước.

Đúng lúc này, một luồng kiếm quang đáng sợ đột nhiên xuất hiện, đâm thẳng vào tay trái Trường Minh, như kinh hồng phiêu vũ, vô thanh vô tức.

"Muốn chết"

Trường Minh còn chưa kịp nâng khí, đã thấy Tần Phong xuất kiếm, trong lúc bạo nộ, bất chấp thân thể đang phải chịu đựng quá nhiều, cố nâng nội khí, một quyền lẳng không đánh ra.

Tinh Cương Bảo Kiếm dưới tác dụng của đại khí kinh, uốn lượn như cung, không thể tiến thêm, khiến cho Tần Phong càng hiểu rõ thêm về thực lực Trường Minh.

"Trường Minh, nhận một quyền của ta"

Ngô Hạo hình như quên mất sự thật lấy đông hiệp yếu, chân dậm mạnh, thân hình lao thẳng về phía Trường Minh.

Không có đủ nội khí, Trường Minh không thể thi triển Thốn Du Lạc Bộ, trong lòng hối hận vì đã cố ý một quyền một chiêu giao thủ với Ngô Hạo, khóe miệng rỉ máu.

"Là các người ép ta"

Mượn quyền kinh trong đòn tấn công của đối phương, Trường Minh khoa trương lùi liền mười bước, giờ tay quệt máu trên miệng nói.

Ngô Hạo nghe vậy, trầm nghĩ: Tên này không lẽ còn võ kỹ chưa sử dụng?

Tần Phong cũng nhũn mày, hẳn không thể không thừa nhận, Trường Minh là thiên tài duy nhất khiến hắn bội phục, mấy môn võ kỹ đều được hắn tu luyện đến lô hỏa thuần thanh.

Nghiêm nghị nhìn hai người, Trường Minh hai tay nắm quyền, lam quang mãnh liệt từ quyền phong thoát ra, cuối cùng hóa thành khí lưu màu xanh da trời tuyệt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Theo luồng khí lưu màu xanh da trời đó, một tiếng hồ gầm rất nhỏ lẳng không truyền ra, thanh thể kinh nhân.

"Hồ Bào Long Quyền"

Nhìn thấy cảnh này, Ngô Hạo sắc mặt vụt biến, buột miệng nói.

"Võ kỹ Nhân cấp đỉnh giai, Hồ Bào Long Quyền, lần này xong rồi, sao tên Trường Minh này lại có nhiều võ kỹ đến vậy"

Tần Phong từng nghe người khác nói về môn võ kỹ này, nghe nói, trong võ kỹ Nhân cấp đỉnh giai của Kiếm Tông, có thể chống lại Hồ Bào Long Quyền

chỉ có Phục Ma Thần Quyền và mấy loại võ kĩ ít ỏi khác, về lý mà nói chỉ có đệ tử nội môn mới tu luyện võ kĩ Nhân cấp đỉnh giai, nhưng Trường Minh rõ ràng đã phá vỡ quy luật này.

Trường Minh cười lạnh, thân hình giãn ra, lao đến chỗ hai người như một con du long. Người còn đang trên đường, nắm đấm được khí lưu lam sắc bao phủ đã toàn lực đánh ra, kéo theo một dải ánh sáng rực rỡ, nhìn lướt qua, giống như trên nắm đấm có một con rồng khí màu lam, hô khiếu rung trời.

Một quyền vẫn chưa đến mà Ngô Hạo và Tần Phong đã có cảm giác đứng không vững, chỉ cảm thấy phía trước có một con tuyệt thế hung long đang bay đến, đại thế áp nhân, không thể nảy ra ý niệm phản kháng.

Đương nhiên, không phản kháng chỉ có duy nhất một con đường chết.

Tần Phong đang định ra động tác thì phát hiện Ngô Hạo sớm đã chuẩn bị.

"Trường Minh, đừng tưởng dựa vào Hồ Bào Long Quyền là có thể đánh bại ta, Liệt Hỏa Xà Thân Bí Quyết"

Ngô Hạo hai tay hợp lại, tinh thần nhanh chóng nâng cao, cùng quyền thế của Trường Minh ngang vai ngang vế, thân thể bắt chợt lao về phía trước, một quyền chậm mà thực đánh ra.

Tần Phong nghe xong trong lòng thoáng giật mình, Liệt Hỏa Xà Thân Bí Quyết là một môn công pháp phụ trợ bá đạo, cái giá phải trả là đốt cháy toàn bộ nội khí, có thể nâng thực lực lên cảnh giới mới, nhưng một lúc sau, thân thể sẽ bị tổn thương nhất định, nhiều lần sử dụng thậm chí trở thành phế nhân.

Àm!

Hai quyền giao tiếp, tạp vật trên mặt đất bắn tung tóe khắp nơi.

Hai giây sau, hai người đều bị bắn ngược trở lại, lưng không thở ra một ngụm nhỏ máu tươi.

"Chẳng trách ngươi dám liều mạng đối phó với ta, thì ra học được Liệt Hỏa Xà Thân Bí Quyết"

Liệt Hỏa Xà Thân Bí Quyết cấp phẩm không cao, cũng chỉ là nhân cấp cao giai mà thôi, nhưng chỉ cần thi triển, có thể nâng thực lực lên ba phần, chỉ là tác dụng phụ quá lớn, nhẹ thì bị thương, nặng thì tàn phế, chẳng ai dám sử dụng nhiều lần, bị Kiểm Tông liệt vào một trong các cấm kĩ. Trường Minh lúc này nếu như để lại Ngô Hạo, bản thân cũng phải trả một cái giá cực lớn, nói không chừng sẽ ảnh hưởng hấn tấn cấp Dưỡng Khí.

Ngô Hạo đang định nói thì phát hiện sau lưng có người tới, hừ lạnh nói:

"Xin phép đi trước"

Ba!

Tranh thủ lúc tác dụng của Liệt Hỏa Xà Thân Bí Quyết vẫn chưa tiêu tán, Ngô Hạo phát huy tốc độ lên cực hạn, mang theo một luồng sóng nhiệt lao vào trong thông đạo, lóe lên rồi biến mất.

"Không thể không nói, vận khí của người quá tốt"

Trường Minh định dạy cho Tần Phong một bài học, nhưng lại sợ vị trí thứ nhất bị Ngô Hạo giành mất, huống hồ bây giờ không chỉ bị thương, Hồ Bào Long Quyền lại vừa hay tiêu hao hơn một nửa nội khí trong người, có thể làm được hay không vẫn chưa chắc chắn, đành phải bỏ lại một câu đầy ý tứ, sau đó lách mình đi vào thông đạo.

Tần Phong trong lòng cười lạnh, đứng tại chỗ tiếp tục giải trừ hàn khí.

Ba, ba, ba...

Một lúc sau, có hơn mười người tiến vào thông đạo.

Lại một lúc sau nữa, Tần Phong há miệng thổ ra một ngụm hàn khí, tay phải nắm chặt chuôi kiếm, chân điểm nhẹ xuống đất, như tiễn rời cung chui vào thông đạo.

Bên trong thâm đạo sâu hoắm.

Một nhân đạo khách nhảy ra, thấy người là chém, mười mấy người đi trước Tần Phong không khỏi thả chậm bước chân, tránh không bị đào thải ở cửa ải cuối cùng.

"Mẹ, người phía sau tốc độ nhanh quá"

Một người cuối cùng thấy Tần Phong bỏ qua đôn công kích của một nhân đạo khách, mỗi thời khắc then chốt đều thoát ly nguy hiểm, không khỏi kinh hô.

Ái da!

Hắn vừa nói xong, liền bị một nhân đạo khách xém ngã xuống đất, trong lòng không khỏi hối hận vì đã không tập trung.

Tần Phong từ bên trên xẹt qua, thuận thế một kiếm chém đứt một đạo, sau đó khéo léo xuyên qua khoảng cách giữa hai nhân đạo khách, nắm bắt chính xác thời cơ.

Tại sao Tần Phong thông dong được như vậy, tất cả là vì linh hồn lực cường đại, không cần dùng mắt vẫn có thể cảm nhận mọi thứ trong phạm vi năm mét quanh mình, qua tính toán chính xác, nhanh chóng lựa chọn một con đường tốt nhất, từ đó tiết kiệm không ít thời gian.

Vượt qua năm người!

Vượt qua mười người!

Vượt qua mười lăm người!

Tần Phong cuối cùng đã quay lại vị trí thứ ba, bỏ người thứ tư lại tí phía sau.

Lối ra Một Nhân Hợp Cảnh có cùng phương hướng với lối vào, cũng chính là nói, người tham gia này giờ đã đi một vòng lên trong đó, thật khó tưởng tượng cái gọi là Một Nhân Hợp Cảnh lớn thế nào.

Mặc dù đã nhìn thấy lối ra, nhưng vẫn chưa thể hiện vượt ải thành công.

Ở lối ra có một nhân đạo khách vô cùng nhỏ bé, toàn thân dùng hàng trăm miếng gỗ màu đỏ thẩm tạo thành, tay cầm một thanh trường đao mỏng, nhìn giống như không có sống sinh mệnh, nhưng lại tản phát ra một luồng mê lực đáng sợ.

Xoạch, xoạch!

Kiếm khách gỗ lao về phía Tần Phong, tốc độ càng lúc càng nhanh, đến khi chỉ còn cách năm bước, bắt ngờ vung đao chém xuống.

Keng!

Diệp Trần chỉ cảm thấy Tinh Cương Bảo Kiếm như muốn bay ra khỏi tay, thăm giạt mình với sức mạnh của một nhân đao khách.

Một đao bị chặn, đao thứ hai lập tức tung ta, không hề thay đổi, chỉ có nhanh và hiểm mà thôi.

"Tâm Khích"

Tần Phong ổn định tâm thần, Tinh Cương Bảo Kiếm hơi run, luôn như một con cá chạch, đâm vào khớp khuỷu tay đao khách bằng một góc độ quý dị.

Mặc dù không làm đứt cánh tay đối phương, nhưng khiến nó không thể thực hiện độc tác vung đao được nữa. Tần Phong đánh một quyền vào trũng ngực nó.

Phanh!

Một nhân đao khách ngã bay ra ngoài.

Vượt ải thành công!

Ra bên ngoài, Lâm trưởng lão có chút kinh ngạc nhìn Tần Phong, mỉm cười nói:

"Chúc mừng ngươi giành được vị trí thứ ba, đây là ba trái thanh phong ngọc lộ hoàn, còn võ kỹ Nhân cấp cao giai và công pháp thì ngươi phải tự đến Kiếm Các lựa chọn, đây là lệnh bài tầng hai Kiếm Các, chỉ có thể dùng một lần"

Nhận thanh phong ngọc lộ hoàn và lệnh bài, Tần Phong nhất thời thở phào nhẹ nhõm, giành được vị trí thứ ba đúng là không dễ dàng gì.

Ngô Hạo cười ha ha bước đến,

"Có công pháp nhân cấp cao giai và không có công pháp nhân cấp cao giai là hai tầng thứ hoàn toàn khác nhau, sau này thực lực của ngươi e rằng sẽ còn đuổi kịp ta"

Tần Phong dùng Ngưng Khí tầng thứ sáu tu vi chống lại một quyền của Trường Minh, bản thân tu luyện công pháp võ kỹ không phải quá cao, khiến Ngô Hạo cũng cảm thấy rất hiếu kỳ, có ý muốn kết giao với hắn. Dù sao thêm một người bạn cũng tốt hơn thêm một kẻ thù.

Tần Phong khiêm tốn nói:

"Đâu có, nếu như không có ngươi, lúc này ta có đứng được ngoài này hay không vẫn còn là vấn đề"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

"Đừng nhắc chuyện đó nữa, sau này có thời gian rảnh giao lưu nhiều hơn"

"Nhất định"

"Đúng rồi, người phải cẩn thận với Trường Minh, hấn mặc dù không làm gì được ta nhưng nói không chừng sẽ tìm người gây chuyện, cẩn thận vẫn hơn"

Tần Phong gật gù đầu, hướng ánh mắt về phía Trường Hạo Nhiên.

Trường Minh sắc mặt rất khó coi, lần này coi như một cú ngã lớn, không những không thể hiện tốt trước mặt Ngô Hạo mà ngay cả lời hứa với đường ca cũng không thực hiện được, may mà có Thốn Du Lạc Bộ nên may mắn giành vị trí thứ nhất, bằng không chắc chắn thổ huyết mà chết.

Tần Phong chẳng buồn quan tâm đến Trường Minh, có nhân cấp cao giai công pháp, hấn tin rằng trong một thời gian ngắn sẽ nâng thực lực lên một bậc, nếu như cho hấn thêm vài tháng nữa, đợi nội khí tu luyện đến tầng thứ bảy hoặc thứ tám, công pháp tu luyện đến cảnh giới cao nhất, chính diện đối kháng Trường cũng không phải không thể, đương nhiên, Hồ Bào Long Quyền của đối phương tương đối khó đối phó, nhưng Tần Phong cũng đâu thua kém, trên người có nhân cấp đỉnh giai kiếm pháp Ngân Phong Kiếm Pháp, dựa vào bộ kiếm pháp khác biệt này, Tần Phong không có gì phải sợ.

Nghỉ ngơi một tối, sáng sớm ngày thứ hai, Tần Phong một lần nữa đến Vũ Kỳ Các.

Trưởng lão thủ các trừ phần lớn đệ tử nội môn và tất cả đệ tử trọng điểm ra, đệ tử ngoại môn chỉ biết vài người, ví dụ Trường Minh và Ngô Hạo, nhưng nói ra thì lạ, Tần Phong vừa vào Kiếm Các ông đã nhận ra luôn, mỉm cười chào đón.

Tần Phong cảm thấy kì quái, nhưng vẫn lễ phép nói:

"Chào trưởng lão"

Thủ tọa trưởng lão gật gù đầu, dùng thân phận trưởng lão nói:

"Vũ kĩ quá nhiều cũng không phải việc tốt, có câu tham thì thâm chắc người hiểu ý ta chứ"

Sao Tần Phong không biết đối phương có ý gì, lộ ra một tia cười khổ:

"Trưởng lão, đệ tử lên tầng hai, đây là lệnh bài"

Nói xong đưa lệnh bài cho đối phương.

"Lệnh bài? Cái gì? Thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh, người giành vị trí thứ ba"

Trưởng lão thủ các mặt đầy kinh ngạc, không khỏi lên tiếng nói.

"Vâng"

Trưởng lão thủ các chần chừ nói:

"Người thực sự luyện thành Ngân Phong Kiếm Pháp rồi sao"

Tần Phong gật đầu thừa nhận, trưởng lão thủ các vẫn có chút không tin, nhưng không thể không tin, chỉ là dùng một môn Ngân Phong Kiếm Pháp không trọn vẹn, mà có thể giành được vị trí thứ ba, có phải đơn giản quá không, dù sao tu vi đối phương mới Ngưng Khí tầng thứ sáu trung kì.

Mặc dù thân là trưởng lão thủ các, nhưng ông cũng không tiện hỏi nhiều, nhắc nhở:

"Có thể lên tầng hai đều là đệ tử nội môn và đệ tử trọng điểm, đối diện với một đệ tử ngoại môn như ngươi hoặc ít hoặc nhiều sẽ biểu lộ ngạo khí, nhớ đừng có chọc giận họ, còn nữa, ngươi không phải đệ tử nội môn chính thức, trong vòng một khắc nhất định phải xuống, cho nên mau mau lựa chọn bí tịch"

"Đệ tử biết rồi"

Tần Phong hiểu đạo lý này, đệ tử nội môn và đệ tử ngoại môn mặc dù đều là đệ tử, nhưng địa vị thì không giống nhau, phát sinh xung đột với một đệ tử nội môn chịu thiệt chỉ là bản thân. Lựa chọn bí tịch trong vòng một khắc là để phòng trừ đệ tử ngoại môn lên học thuộc những bí tịch khác.

Lối lên nằm ở góc sâu bên trái, Tần Phong thần sắc tự nhiên đi qua.

Vừa lên lầu, Tần Phong liền cảm thấy vô số áp lực ập đến, ngược mắt nhìn, cả tầng hai có khoảng mười mấy người, có người đang chăm chú đọc bí tịch, có người thì thăm dò chuyện, có người cầm mấy quyển bí tịch đang cố so sánh, những người này tuổi tác đều không quá hai mươi, người nhỏ nhất xấp xỉ Tần Phong toàn bộ lưu lộ ra khí chất thâm bất khả trắc, họ là đệ tử nội môn!

Người ở gần Tần Phong nhất ngoái nhìn theo quán tính, mặt hiện ra một tia nghi hoặc nhàn nhạt, sau đó lập tức nghĩ ra điều gì, lâm bảm nói:

"Quên mất, hôm qua là cuộc thi thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh, người này có lẽ là thập cường"

Lâm bảm xong, hẩn lại hướng sự chú ý của mình lên quyển bí tịch, không để ý đến Tần Phong nữa.

Tiến lên trước mấy bước, Tần Phong quan sát bốn phía, phát hiện bố trí cũng không khác gì tầng một, nhưng cổ điển đại khí hơn, giá sách cũng không phải làm bằng vật liệu bình thường mà là gỗ đàn hương có giá ngàn lạng vàng, số gỗ đàn hương này tỏa ra một mùi thơm nồng đậm, rất có hiệu quả an tâm định hồn.

Giá sách phân thành năm tầng, ba tầng bên dưới để nhân cấp cao giao bí tịch, hai tầng bên trên là nhân cấp đỉnh giai bí tịch, mỗi tầng năm cuốn, nhiều nhất không quá bảy cuốn, bên hông mỗi giá sách đều có đề tên, ví dụ "Loại tu luyện công pháp", "Loại phụ trợ công pháp", "Loại võ kỹ thân pháp", "Loại võ kỹ công kích", "Loại võ kỹ phòng ngự", vân vân.

Việc không nên chậm trễ, Tần Phong chỉ có một khắc thời gian để lựa chọn.

Đầu tiên đến khu vực võ kỹ bí điển, Tần Phong tiện tay cầm một quyển, lật xem tên sách, sau đó bỏ xuống, cầm một cuốn khác lên, lại đặt xuống...

Mấy chục cuốn lên tay, chính thức chỉ có chín cuốn là vừa mắt, theo thứ tự là:

"Liệt Hỏa Cự Quyền, võ kỹ công kích"

"Thốn Du Lạc Bộ, võ kỹ thân pháp"

"Nguyên Khí Chi Kinh, võ kỹ phòng ngự"

"Bát Bộ Càn Thiên, thân pháp công kích"

"Nã Tướng Phản Kích, võ kỹ phòng ngự công kích!"

"Kim Nhạn Phách Công, võ kỹ thân pháp"

"Tứ Phân Liệt Quyền, võ kỹ công kích"

"Bạt Kiếm Cự Thuật, võ kỹ công kích"

"Khô Mộc Khai Phong, võ kỹ công kích"

Chín loại võ kỹ này có thể không phải là những võ kỹ Nhân cấp cao giai tốt nhất, nhưng tuyệt đối là võ kỹ thích hợp Tần Phong nhất, cho nên hẳn có chút động lòng.

Liệt Hóa Cự Quyền là võ kỹ mà Ngô Hạo chủ yếu tu luyện, uy lực đương nhiên không cần phải nói, lúc đại thành có thể tự sinh hóa kinh, cho đối phương một đòn chí mạng; Thốn Du Lạc Bộ là bộ pháp mà Trường Minh tu luyện, tiến lùi chỉ trong gang tấc, rất đáng sợ và thực dụng; Bát Bộ Căn Thiên chủ yếu là bạo phát lực trong vòng tám bước, đủ để nâng tốc độ lên năm phần thậm chí nhiều hơn, là lựa chọn hàng đầu trong lúc truy sát kẻ địch; Nguyên Khí Chi Kinh có chút huyền ảo, cần dùng nội khí phụ trợ, tu luyện ra một loại nguyên khí đặc thù, loại nguyên khí này giống như nội khí, thường ngày tồn trữ trong cơ thể, lúc đối diện với kẻ thù tự động hiện hóa, phòng hộ tự thân, nhưng dùng một phần bớt một phần, cần liên tục bổ sung.

Đối diện với bốn loại công pháp tuyệt luân, nếu như không có lựa chọn khác, Tần Phong khẳng định lựa chọn một trong bốn thứ, nhưng còn năm loại sau, Tần Phong không thể từ bỏ chúng.

Nã Tướng Phản Kích nói là võ kỹ phòng ngự, kì thực lại là võ kỹ công kích, chú trọng phát sau đến trước, liệu trước tiên cơ, lấy bị động khắc kỷ, dùng phòng ngự phản kích, địch cường ta cường, địch yếu ta yếu, địch bất động ta bất động, vô cùng khó nắm, tu luyện hữu thành chỉ dựa vào mình nó là có chỗ đứng.

Kim Nhạn Phách Công là một môn khinh công, bước chân người học thành không cần phải nói, đạt đến đại thành có thể lẳng không hư độ hơn trăm mét, thân nhẹ như yến thảo thượng phi.

Lúc nhìn thấy phần giới thiệu của Tứ Phân Liệt Chương, Tần Phong không khỏi kinh hô một tiếng, môn võ kỹ này cương mãnh bá đạo, căn bản không tồn tại trong cương có nhu, một quyền đánh đến, mục tiêu chắc chắn chia năm xẻ bảy, có thể nói đạt đến cương cực trí và cũng cực đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

"Cương không thể lâu, Thái Cực cũng phải chú ý một âm một dương, một cương một nhu, hướng hồ là võ kỹ, chỉ sợ vừa lên không đánh được kẻ thù lại bị kẻ thù đánh lại thì quá cực đoạn"

Tần Phong lắc lắc đầu, từ bỏ Tứ Phân Liệt Quyền võ kỹ.

Bạt Kiếm Cự Thuật chú trọng lực bạo phát sinh ra trong khoảnh khắc rút kiếm, lực đạo và tốc độ phải lớn hơn trực tiếp vung kiếm, cho nên từ chiều đầu tiên phải vượt lên đánh trúng kẻ thù, gắng đạt tới một chiêu chí mạng.

Tần Phong tu luyện Cô Phong Kiếm Pháp, nếu như có thể phối hợp với Bạt Kiếm Cự Thuật, như vậy từ lúc rút kiếm đến khi thu kiếm, cả quá trình không có sơ hở gì đáng kể, trừ phi thực lực đối phương hoặc võ kỹ vượt hẳn rất nhiều.

Nhưng rất nhiều sự tình không thể nhìn nhận như vậy, Bạt Kiếm Cự Thuật không tệ, chỉ là đối với một người tu luyện kiếm pháp mà nói không phải một sự lựa chọn cao minh, nó giống như Tứ Phân Liệt Chương, quá cực đoạn, vừa lên đã muốn đã thương người, nếu không đã thương, nhục khí chắc chắn tổn hao.

Cho nên Bạt Kiếm Cự Thuật không thích hợp kiếm khách mà thích hợp sát thủ.

Môn võ kỹ cuối cùng là Khô Mộc Khai Phong, môn võ kỹ này sở trường ẩn giấu khí tức, lúc công kích vô thanh vô tức, kẻ thù còn chưa phát hiện đã bị trực tiếp đánh chết, ngoài ra, cái tên Khô Mộc Khai Phong từ khí trầm lắng, kì thực ẩn hàm sinh cơ vô hạn, lúc công kích còn chưa đánh tới mục tiêu, tinh khí khóa chặt, chỉ có khoảnh khắc đánh trúng, mới như cây già gặp xuân, tỏa sáng sinh cơ và bạo phát lực đáng sợ.

Rốt cục nên lựa chọn môn nào?

Tần Phong trầm tư một lúc, rất nhanh có sự lựa chọn của mình, giờ tay cầm cuốn thân pháp bí tịch Kim Nhạn Phách Công lên.

Hắn lựa chọn như vậy cũng là có lý do. So với võ kỹ công kích và võ kỹ phòng ngự, võ kỹ thân pháp càng thích hợp sinh tồn, phải biết thiên hạ võ công, không có gì cứng là không thể phá nổi, chỉ có nhanh là không bị phá. Khi tốc độ nhanh đến một cảnh giới nhất định, kẻ thù còn chưa kịp đánh bạn, bạn đã đã thương đối phương, như vậy không phải lợi hại hơn bất kì võ kỹ công kích nào sao. Lùi một bước để tiến hai bước, cho dù bạn không đánh được đối phương cũng có thể lợi dụng tốc độ hơn người chạy trốn, còn võ kỹ phòng ngự chỉ có thể giữ được một lúc, chứ không thể giữ được cả đời.

Về phần Thốn Du Lạc Bộ, Bát Bộ Cẩn Thiên và Kim Nhạn Phách Công trong ba môn võ kỹ thân pháp, tại sao chỉ chọn mỗi Kim Nhạn Phách Công, Tần Phong không có nghĩ nhiều, chỉ là cảm giác mà thôi.

Võ kỹ đã chọn xong, tiếp theo là công pháp bí tịch.

"Người có ý gì? Cuốn Thiết Y Thần Công này là ta thấy trước"

Đúng lúc này, giá sách hàng thứ ba bên cạnh đột nhiên phát sinh tranh cãi.

Tần Phong chỉ cần nghe tiếng đã biết là ai, hiểu kì từ đi ra, ánh mắt hướng về phía thanh âm.

Cách đó mười bước đang có hai người, một người tướng mạo tuấn tú, tuổi chỉ khoảng mười ba, nhìn có vẻ non nớt, không phải Trương Minh thì còn là ai nữa, có lẽ vừa mới tới; người còn lại mười bảy mười tám tuổi, thân khoác kinh y màu vàng, thân hình cao lớn có lực, hai cánh tay to hơn cả Trương Minh, mặt chữ quốc, cằm vuông, mắt nhỏ và dài, toát lên quang mang âm lạnh, giống như mảnh hổ và độc xà tổng hợp thể.

Hai người đánh tranh giành với nhau một cuốn nhân cấp cao giai võ kỹ phòng ngự "Thiết Y Thần Công". Môn võ kỹ này phẩm cấp không cao, nhưng tương đối thực dụng và có hiệu quả, mức độ hoan nghênh không hề thua kém võ kỹ Nhân cấp đỉnh giai, Trương Minh vốn định mang về tu luyện, bù đắp khuyết điểm phòng ngự quá thấp, ai ngờ vừa chạm tay vào thì đã bị đối phương lấy mất, chưa hết còn trợn mắt nhìn hắn, ý là biết điều mau cút, Trương Minh đâu có chịu được điều đó, lập tức nổi giận đùng đùng.

Thiếu niên áo vàng hắc hắc cười nói:

"Một đệ tử ngoại môn mà dám huênh hoang như vậy, mau cút về nhà uống sữa đi"

Trương Minh sắc mặt âm trầm:

"Đừng tưởng ta không biết người là ai, Hoàng Bỉnh Văn, mười bảy tuổi, Dưỡng Khí sơ kì tu vi, nhị thiếu gia Thanh Phong Cư Thành thành chủ"

"Biết thì tốt"

Hoàng Bỉnh Văn ngạo nghễ.

"Phì, mười tám tuổi mới Dưỡng Khí sơ kì mà còn không biết xấu hổ, người có tư cách gì mà dám cuồng ngạo trước mặt ta"

Trường Minh ngừ khí kinh nhân.

Những lời này nói ra khiến những người xung quanh nhao nhao nghị luận.

"Người này là Trường Minh! Chẳng trách dám chống lại Hoàng Bính, nhưng ngừ khí sắc bén đấy, chỉ sợ đắc tội không ít người"

"Mười bốn tuổi Luyện Khí tầng thứ mười đỉnh phong, nếu như cuối năm nay có thể đột phá Dưỡng Khí, sẽ lọt vào top 10 thiên tài Kiếm Tông"

"Lần này Hoàng Bính đúng là đã nhằm thiết bản, nghe nói Trường Minh rất được trưởng lão nội môn coi trọng, ngay cả võ kĩ Nhân cấp đỉnh giai Hổ Bào Long Quyền cũng phá lệ để hắn tu luyện"

Hoàng Bính nghe những lời nghị luận xung quanh, sắc mặt càng trở nên khó coi, âm trầm nói:

"Tiểu tử, được lắm, không phải dựa vào quan hệ mới dám huênh hoang sao"

"Nực cười, Trường Minh ta cần gì quan hệ, có dám đánh cược không, hai tháng sau Võ Đạo quảng trường đối chiến, người thua nhận sai với đối phương"

Trường Minh lại ném ra một quả bom tấn mới.

Hoàng Bính và đám đệ tử nội môn xung quanh đều kinh ngạc, đùa gì chứ, một đệ tử ngoại môn mà dám khiêu chiến đệ tử nội môn.

"Được, được, sẽ làm theo ý ngươi, Hoàng Bính ta nhận lời là được chứ gì"

Mặc dù so mình với một đệ tử ngoại môn có chút mất thân phận, nhưng hắn chỉ cần nhẹ nhàng đánh bại đối phương là được, đến lúc đó người khác nhất định cảm thấy Trường Minh không biết trời cao đất dày mà không chỉ trích hắn.

Ba!

Giơ tay gạt cuốn Thiết Y Thần Công bí tịch trong tay Hoàng Bính, Trường Minh chẳng thèm quay đầu đi thẳng xuống nhà.

Hoàng Bính sắc mặt tái nhợt, đang giận mà không biết xả đi đâu thì phát hiện tầng hai còn một đệ tử ngoại môn nữa, quát khẽ:

"Nhìn cái gì mà nhìn"

Tần Phong ngậy người, không ngờ mình lại thành cái thùng xả giận cho đối phương, trong lòng ngấm bức, nhưng ngoài miệng vẫn lạnh như băng:

"Mất mọc trên mặt ta, nhìn đâu cũng phải được ngươi cho phép sao"

Lời này vừa xuất, đệ tử nội môn xung quanh lại kinh ngạc, là chuyện gì vậy, đệ tử ngoại môn năm nay kẻ nào kẻ nấy ngạo khí, tên vừa rồi không nói làm gì, chỉ ít ỏi đến Ngưng Khí tầng thứ mười đỉnh phong, sau lưng còn có một trưởng lão nội môn ủng hộ, tên này chỉ là Ngưng Khí tầng thứ sáu trung kì, danh khí không nổi, không ai quen biết, nhưng khẩu khí chẳng hề thua kém Trường Minh.

Hoàng Bính giận đến phát điên, y phục toàn thân không gió tự bay, quang mang nâu đen toát trào ra ngoài cơ thể, tản phát áp lực vô biên, tựa hồ muốn xuất thủ.

"Hoàng Bính, ngươi làm gì vậy, có biết đây là đâu không"

Một đệ tử nội môn áo đen tóc đen quát nói.

Hoàng Bính giật mình, hần suất chút nữa thì quên đây là Kiếm Các, động thủ là mệnh lệnh cấm chỉ, chỉ cần bị phát hiện, sẽ nhận hình phạt nghiêm khắc, nửa năm không được vào Kiếm Các.

Thu lại chân khí, Hoàng Bính hung ác nhìn Tần Phong, uy hiếp nói:

"Ra khỏi Kiếm Các, cho ngươi biết tay"

Tần Phong nhũn mày, người này chẳng khác gì một con chó điên, nhìn thấy ai là cắn người ấy, chỉ là hần thực lực tương đối thấp, khẳng định đánh không lại đối phương, nếu như không nghĩ cách, khẳng định chịu thiệt.

Hạ quyết tâm, Tần Phong ngẩng đầu:

"Ta cũng đánh cược với ngươi, hai tháng sau trên Võ Đạo quảng trường quyết chiến, ai thua người ấy nhận thua với đối phương, có dám hay không"

Như sấm sét giữa trời quang, bản thân Hoàng Bính cũng sùng sốt.

"Ha ha"

Giống như nghe được chuyện gì buồn cười lắm, Hoàng Bính chỉ ngón tay về phía Tần Phong, nói:

"Dựa vào ngươi, không lẽ ngươi tưởng hai tháng sau có thể đánh lại ta sao, đúng là hoang tưởng"

"Cái gì, ngươi không dám"

"Mẹ, ta biết ngươi đang khích tướng ta, có gì mà không dám, vừa hay hai tháng sau dạy cho thằng nhóc Trường Minh một bài học"

Hoàng Bính vẫn còn chút nhẫn nại, hần biết càng nhịn thì dục vọng càng cao, lúc được bạo phát càng thêm sảng khoái, dù sao hai tháng chớp mắt là qua.

"Nếu đã như vậy thì ta cũng không làm phiền nữa"

Thời gian một khắc qua rất nhanh, Tần Phong còn phải tìm một môn công pháp nữa, đâu có thời gian lãng phí.

Nhìn theo bóng dáng Tần Phong, đám đệ tử nội môn lộ vẻ hứng thú, thầm mong hai tháng qua mau, nói không chừng lại được chứng kiến một màn thú vị.

Bên cạnh giá sách thuộc loại tu luyện công pháp, Tần Phong chăm chú lựa chọn.

"Lục Dương Thần Công, chí cương chí dương"

"Khô Mộc Khí Quyết, khí tức nội liễm, cô quạnh im ắng"

"Lưu Ngân Nộc Kinh, nội khí vận chuyển cực nhanh, mang theo hỏa kinh"

"Phiên Thiên Tinh Công, lấy tiểu bác đại, nội khí tinh thuần"

Tu luyện công pháp không nhiều, nhưng cũng khiến Tần Phong hoa mắt chóng mặt, loại nào cũng có, thậm chí còn có một số công pháp tương đối chênh lệch.

Thời gian từ từ trôi qua trôi qua thời gian một khắc cũng không quá nhiều.

Tần Phong có chút lo lắng, nếu không nhanh lên, sẽ không có đủ thời gian.

Tiện tay cầm lấy một cuốn bí tịch, ánh mắt Tần Phong bất ngờ ổn định, dưới cuốn công pháp này còn có một cuốn bí tịch khác, hình như bị ai đó vô tình để xuống.

Bên trên bí tịch viết ba chữ đen "Thuần Nguyên Thần Công"

Giơ tay cầm cuốn Thuần Nguyên Thần Công bí tịch lên, Tần Phong mở trang đầu tiên.

"Thuần Nguyên Thần Công, nội khí nhất chuyển nạp Bách Xuyên, nội khí nhị chuyển bỏ hỗn tạp, nội khí tam chuyển rèn bản thân, nội khí tứ chuyển tâm hòa luyện, nội khí ngũ chuyển lục hợp nhất"

Tốt, chính là nó.

Chỉ mới liếc qua, Tần Phong đã biết mình phải chọn nó, Thuần Nguyên Thần Công này tu luyện đến đệ ngũ chuyển, sẽ có lục hợp nhất hiệu quả, thế nào là lục hợp nhất, lục hợp nhất chính là tinh khí thần, thủ nhãn thân, sáu thứ hợp làm một, đạt đến tinh và khí hợp, khí và thần hợp, thủ và nhãn hợp, nhãn và thân hợp.

Có thể công kích và phòng ngự của nó không bằng những công pháp khác, nhưng luận tinh thuần nội khí tuyệt đối có một không hai, phải biết trong nhân cấp công pháp có thể đạt đến tinh khí thần thủ nhãn thân lục hợp nhất là không nhiều.

Không biết từ lúc nào, bên cạnh Tần Phong đã xuất hiện một đệ tử nội môn, đang lật giở bí tịch, nhận thấy ánh mắt Tần Phong, hần lễ phép cười cười, đến lúc nhãn thần liếc đến công pháp bí tịch trong tay Tần Phong, kinh nghi nói:

"Thuần Nguyên Thần Công"

Tần Phong gật gật đầu nói:

"Đúng"

Đối phương thoáng do dự, nói:

"Thuần Nguyên Thần Công đúng là công pháp tu luyện hiếm có, chỉ là một trăm năm nay, Kiếm Tông không có ai đạt đến đệ lục chuyển, đạt đến đệ ngũ chuyển cũng lẻ tẻ vài người, ta khuyên ngươi nên chọn môn khác, nếu không sẽ tự lãng phí thời gian của mình"

Đã biết như vậy thì càng phải tu luyện, Tần Phong vui vì không ai tu cùng một công pháp với hắn, về việc đối phương nói một trăm năm qua không ai tu thành, đó cũng chỉ là Vô giả Ngưng Khí, một khi trở thành Vô giả Dưỡng Khí, là có tư cách nhận được một môn công pháp nhân cấp đỉnh giai, bởi vì phần lớn mọi người đều từ bỏ công pháp vốn có, nên dù công pháp nhân cấp cao giai đã luyện đến đệ ngũ chuyển cũng không bằng được công pháp nhân cấp đỉnh giai.

"Thời gian của ta đến rồi"

Chào một câu, Tần Phong cầm hai cuốn bí tịch vừa lựa chọn, đi xuống lầu.

Người kia lắc lắc đầu, hần tốt bụng nên mới khuyên nhủ Tần Phong, còn đối phương nghe hay không thì không liên quan đến hần, sau này có nhận được ra nhau hay không còn khó nói.

Trên giường, Tần Phong nhắm mắt khoanh chân ngồi, hai tay bắt quyết, một trên một dưới, đặt trên đan điền, theo những nhịp thở lên xuống, từng tia thiên địa nguyên khí từ bốn phía hội tụ, tạo thành hình xoáy tròn rót vào trong thân thể, không ngừng tuần hoàn trong kinh mạch.

Nếu như có người có thể nhìn thấu, sẽ phát hiện trong đan điền Tần Phong trừ trung tâm vòng khí xoáy ra, còn một vòng khí xoáy khác đang hình thành, chậm mà có lực.

"HôHô"

Từ từ thở ra một ngụm trọc khí, Tần Phong mở to hai mắt, tinh mang cực kì mờ mịt từ trong con ngươi lóe lên rồi biến mất.

"Hai canh giờ tu luyện đến đệ nhất chuyển, xem ra mình vẫn còn đánh giá thấp năng lực bản thân"

Tần Phong rất hài lòng với hiệu suất của mình, nhất thời có chút xuân phong đắc ý.

Nhưng đây mới chỉ là bắt đầu, Thuần Nguyên Thần Công tổng cộng có sáu chuyển, chuyển sau khó hơn chuyển trước, tiếp theo đạt đến đệ tam chuyển chỉ ít cần mấy ngày thời gian, đệ tứ chuyển phải gấp mấy lần, đệ ngũ chuyển gấp thêm mấy lần nữa, đệ lục chuyển không phải đơn giản chỉ là gấp bao nhiêu lần mà là cảm ngộ.

Cho dù Tần Phong đã sơ bộ nắm bắt tiềm lực bản thân, nhưng ngày thứ ba tu luyện đến Thuần Nguyên Thần Công đệ nhị trùng vẫn khiến hần có chút giật mình.

Bây giờ bên trong cơ thể hần vòng khí xoáy thứ hai đã bằng một phần mười khí xoáy Ngân Long Khí Quyết, hơn nữa còn thuần túy tinh luyện hơn, giống như khí lưu thủy tinh trong suốt, không hề tì vết.

Ngày thứ sáu, Tần Phong cả người bách mạch toàn thông, Thuần Nguyên Thần Công nội khí lưu chuyển tuần hoàn không hề gặp bất cứ trở ngại nào, rèn luyện thể chất từ chút từng chút một, dù mài thân thể, từ trong cốt cách huyết mạch hút ra một thuần nguyên khí cực kì tinh thuần hòa vào tự thân, khí xoáy tráng đại.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Ngày thứ sáu, Thuần Nguyên Thần Công đệ tam chuyển tu thành.

Bây giờ vòng khí xoáy thứ hai đã bằng một phần năm vòng khí xoáy thứ nhất, không chỉ tinh thuần khó tin mà tốc độ vận chuyển cũng cực nhanh, giống như một bánh răng đầy động lực, phun nuốt một lượng lớn nguyên khí và nội khí phát ra từ vòng khí thứ nhất, tham lam vô độ.

Tần Phong trầm nghĩ: Thuần Nguyên Thần Công nội khí so với Ngân Long Khí Quyết nội khí tinh thuần gấp đôi, có lẽ đã đến thời điểm luyện hóa đối phương, nếu không trong người có hai loại nội khí vừa bất tiện mà lại khó đạt đến Thuần Nguyên Cảnh đệ tứ chuyển thậm chí lục hợp nhất đệ ngũ chuyển.

Nghe là làm, Tàn Phong toàn lực vận chuyển Thuần Nguyên Thần Công, bắt đầu phát động làn sóng công kích đầu tiên vào Vân Khí Quyết nội khí.

Ngân Long Khí Quyết nội khí bị tập kích, ra sức phản kháng, dựa vào ưu thế số lượng bố trí tầng tầng phòng ngự, ngăn chặn Thuần Nguyên Thần Công nội khí xâm nhập.

Nhưng Thuần Nguyên Thần Công nội khí quá tinh thuần, giống như một lưỡi dao nhọn, từng tầng từng tầng đột phá, đi đến đâu nó đều luyện hóa tầng nội khí đó thành phòng ngự, tráng đại bản thân, sai đó giống như một quả cầu tuyết, càng công kích lại càng cường đại.

Cảm nhận Thuần Nguyên Thần Công nội khí bá đạo, trong lòng Tàn Phong cảm thán, chất lượng vĩnh viễn tốt hơn số lượng, tổng lượng Vân Khí Quyết nội khí nhiều hơn Thuần Nguyên Thần Công nội khí năm lần, nhưng vẫn không phải đối thủ để chứng minh vấn đề này.

Thời gian từ từ trôi qua.

Khi Ngân Long Khí Quyết nội khí chỉ còn lại một phần năm, vòng xoáy khí đột nhiên tan rã, tán loạn biến thành những tàn binh vô tổ chức, hoàn toàn không còn khả năng uy hiếp Thuần Nguyên Thần Công nội khí.

Ba!

Ngân Long Khí Quyết nội khí bị luyện hóa toàn bộ, đan điền Tàn Phong phòng lên, tu vi từ Luyện Khí Cảnh tầng thứ sáu trung kỳ đột phá đến Luyện Khí Cảnh tầng thứ sáu hậu kỳ.

Vui vẻ thả ra một ngụm sương mù hình mũi tên, Tàn Phong đuổi người, xương cốt toàn thân kêu lên răng rắc, liền thành một mảng.

"Chỉ mới mười ngày khổ luyện mà đã khiến mình đạt đến Ngưng Khí tầng thứ sáu hậu kỳ, không hổ là công pháp nhân cấp cao giai"

Tu luyện công pháp đối với võ giả thực sự rất quan trọng, trong điều kiện thiên phú tương đương, võ giả tu luyện công pháp cao cấp thành tựu lúc nào cũng cao hơn võ giả tu luyện công pháp cấp thấp, giống như đạo lý thiên cổ bất biến. Tàn Phong trong mười ngày tu luyện Thuần Nguyên Thần Công đến đệ tam chuyển, đã tích lũy không ít nội khí, bây giờ lại luyện hóa Ngân Long Khí Quyết nội khí, tu vi không nâng cao mới lạ.

Trong lúc Tàn Phong còn đang tràn ngập tự tin, dưới chân núi Kiếm Tông xuất hiện một đám khách nhân, chia thành hai nam bốn nữ.

Lão giả đứng đầu hơn sáu mươi tuổi, khuôn mặt tiêu tụy, thần sắc đậm mạc, thân khoác trường bào lục sắc, hông đeo một miếng ngọc bài phi thúy.

Thiếu nữ khôi ngô nói với thiếu nữ tuyệt mỹ:

"Bích Dung"

"Người hỏi thăm có thấy không"

Thiếu nữ tuyệt mỹ nhấn mạnh từng chữ, phối hợp với dung mạo khí chất càng thấy hấp dẫn.

Thiếu nữ khôi ngô Ngọc Nhan gật gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Lúc này, lão giả đậm mạc lên tiếng nói:

"Bích Dung"

"Là ai"

Dưới chân núi, bốn thủ sơn đệ tử ngăn đoàn người lại.

Thiếu niên lạnh lùng tiến lên trước một bước, cao giọng nói:

"Chúng ta đến từ Ngọc Thúy Kiếm Tông, vị này là trưởng lão nội môn Hàn Phong, còn không mau nhường đường"

"Ngọc Thúy Kiếm Tông, trưởng lão nội môn!"

Thủ sơn đệ tử thoáng giật mình, ở Ngọc Phong Đế Quốc, Ngọc Thúy Kiếm Tông đệ tử ra đường đều là đi ngang, hưởng hồ trưởng lão nội môn, thật chẳng khác gì nhân vật bá chủ cấp, hoàng đế cũng phải dùng lễ đối đãi.

"Mấy vị mời sang bên này"

Thủ sơn đệ tử đứng đầu mỉm cười, đưa mắt ra hiệu với người bên cạnh,

"Mau đi thông báo thủ sơn trưởng lão"

Một lúc sau, tin Ngọc Thúy Kiếm Tông cử người đến đã vang khắp Kiếm Tông.

Đại sảnh tiếp khách Kiếm Tông.

Trừ mấy vị trưởng lão nội môn ngồi bên trái, trên ghế chủ vị còn có một người đàn ông trung niên, hần tuổi độ bốn mươi, khung xương to và thô, một đôi hồ chương đặt trên tay ghế, ngồi ở đó mà cảm giác như hồ cứ long bàn, chính là Kiếm Tông đệ nhất cao thủ, tông chủ Lăng Khiếu

Vốn dĩ một vị trưởng lão nội môn bình thường đến, Lăng Khiếu không cần đích thân nghênh tiếp, giao cho nội môn đại trưởng lão hoặc nhị trưởng lão là được, nhưng lần này người đến là Hàn Phong, là một trong mười trưởng lão nội môn đứng đầu Ngọc Thúy Kiếm Tông, tu vi đạt đến Kiếm Mạch hậu kỳ, thực lực không hề thua kém Lăng

Khiếu. Đại trưởng lão nhị trưởng lão và tam trưởng lão thực lực chưa chắc đã thua đối phương, nhưng muốn áp chế cũng rất khó, vì thể diện, Lăng Khiếu không muốn xuất hiện hiện tượng khách cường chủ yếu, đành phải đích thân xuất mã, bởi vì Kiếm Tông chỉ có hần thực lực rõ ràng cao hơn đối phương.

Bên tay phải, Hàn Phong và năm người thanh niên đều đã vào chỗ ngồi.

"Hàn Phong trưởng lão, con gió nào đưa người đến đây, xin lỗi vì đã không đón tiếp từ xa"

Lăng Khiếu cười mở cười cười, ánh mắt dừng lại chỗ Hàn Phong.

Hàn Phong cười nhạt một tiếng, đặt chén trà trong tay xuống, nói:

Còn mong Lăng Khiếu Tông Chủ không trách chúng ta không mời mà đến.

Kiếm Tông đại trưởng lão thân thể hơi có vẻ mập mạp:

"Đâu có, tông chủ chúng ta nghe nói mọi người tới nên mới tự mình tiếp khách đây"

Lăng Khiếu gạt gạt đầu, chuyển chủ đề:

"Không biết Hàn Phong Trưởng Lão tới đây có việc gì, chắc không phải cố ý bái phỏng đâu nhỉ"

"Bái phỏng là đương nhiên, thuận tiện xử lý việc riêng cho tiểu bối"

"Việc riêng cho tiểu bối, là việc gì"

Lăng Khiếu có chút kinh ngạc.

Hàn Phong háng háng giọng, hỏi:

"Không biết quý phái có đệ tử ngoại môn nào tên Tần Phong không, vị này là biểu muội hần, Ngọc Nhan, còn vị này cũng có quan hệ mật thiết với hần."

Lời này vừa xuất, Lăng Khiếu và mấy vị trưởng lão Kiếm Tông lập tức nhìn về phía Ngọc Nhan và tuyệt mỹ thiếu nữ, không khỏi phát ra một tiếng tán thưởng.

Hai cô gái dung mạo đều đẹp nhưng tu vi mới chính là thứ mọi người đang nhìn.

Ngọc Nhan chưa đến mười bốn tuổi, tu vi đã đạt đến Dưỡng Khí sơ kì, chân khí ít nhiều có chút pha tạp, có lẽ là mới bước vào chưa được bao lâu, luận thiên phú, Kiếm Tông không thiếu thiên tài loại này, nhưng cũng không nhiều, huống hồ đối phương còn là một cô gái.

Thiếu nữ tuyệt mỹ thì có chút đáng sợ, tuổi xấp xỉ Ngọc Nhan một chút mà tu vi đã đạt đến Dưỡng Khí trung kì đỉnh phong, nếu cho nàng thêm mấy tháng thời gian nữa, đạt đến Dưỡng Khí hậu kì cũng không phải vấn đề, thiên phú thực sự quá xuất chúng, ở Kiếm Tông tuyệt đối lọt vào tam cường hoặc có thể cao hơn nữa.

Lăng Khiếu âm thầm cảm thán, Ngọc Thúy Kiếm Tông thiên tài mới là tầng tầng lớp lớp, nếu như kéo ra cũng đủ để tranh phong với những đệ tử xuất sắc nhất Kiếm Tông, chẳng trách họ luôn bá chiếm vị trí đệ nhất đại tông Ngọc Phong Đế Quốc, ngay cả Đạo Tông cũng phải chịu thua một bậc.

"Cô nương tên gì"

Đại trưởng lão không kìm được hỏi.

Tuyệt mỹ thiếu nữ thần sắc lạnh lùng

"Bích Dung"

"Bích Dung, có phải là đệ tử Bích gia không"

"Đúng vậy"

La Hành Liệt cười nói:

"Bích gia có một đệ tử như ngươi, vị trí trong bát đại gia tộc càng thêm vững chắc, đáng mừng đáng mừng"

"Đúng vậy"

Mấy vị trưởng lão nội môn gật đầu đồng ý.

"Người đâu, đi gọi Tần Phong đến đây"

Lăng Khiếu không biết Tần Phong, nhưng hắn là tông chủ, chỉ cần một câu nói là được.

Ngoài đại sảnh, Tần Phong cảm xúc bắt đầu khởi động.

Đây chính là Đường Khí hậu kì quyết đấu sao? Thật quá kịch liệt, so với cuộc chiến giữa các cao thủ võ hiệp hàng đầu trên ti vi ở thế kỉ 21 không hề thua kém, không biết mình lúc nào mới đạt đến cảnh giới này!

Ngoài đại sảnh, Tần Phong hồi lại thần, khom người nói với Lăng Khiếu:

"Tông chủ, các vị trưởng lão, đệ tử Tần Phong bái kiến"

Đại trưởng lão thân nhiên nói:

"Vào đi"

Bước vào đại sảnh, Tần Phong nhìn thấy Ngọc Nhan, Bích Dung. Đương nhiên Bích Dung cũng nhận ra Tần Phong trong lòng nàng liền trở nên mừng rỡ, nhưng một lát sau nàng đã buồn bã. Nàng biết hắn chưa bao giờ thích nàng. Nên hôm nay nàng muốn bày tỏ tình cảm của mình.

Lăng Khiếu ổn định lại cảm xúc, uy nghiêm nói:

"Tần Phong, hai người này ngươi quen chứ"

"Quen"

Tần Phong hít một hơi thật sâu.

"Nếu là việc riêng thì để các ngươi tự mình giải quyết! Ngươi thấy thế nào"

Lăng Khiếu không có tâm trạng quản việc riêng của tiểu bối, đối phương cũng đâu phải đệ tử hạch tâm.

"Vâng"

Bích Dung đứng dậy, nhìn Lăng Khiếu và Hàn Phong nói:

"Cho phép đệ tử và huynh ấy được nói riêng với nhau"

Lăng Khiếu và Hàn Phong gật đầu.

Đi đến trước mặt Tần Phong, Bích Dung thân nhiên nói:

"Chúng ta ra ngoài nói chuyện"

Tần Phong không nói gì, trực tiếp đi theo, Ngọc Nhan sau một thoáng do dự, quay sang chào mọi người rồi cũng chạy theo.

Ngoài đại sảnh là quảng trường đón khách lát đá cẩm thạch trắng, trên quảng trường dựng một tấm bình phong, cao bốn trượng tám, rộng hai trượng tư, cực kỳ rộng lớn.

Bên cạnh bình phong, Bích Dung chăm chú quan sát Diệp Trần, một lúc lâu sau mới nói:

"Muội đến đây là để nói"

Tần Phong ngắt lời nàng, lên tiếng nói:

"Ta biết"

"Huynh biết"

Bích Dung có chút bất ngờ, trong ấn tượng của nàng, đối phương mặc dù không ngốc, nhưng cũng không phải là người thông minh, chỉ là lần này gặp lại, tựa hồ có chút biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

"Tông chủ, đệ tử xin phép cáo từ"

Tần Phong nhìn Lăng Khiếu hành lễ.

Lăng Khiếu phát phát tay,

"Nếu như đã giải quyết xong thì cho người lui"

"Vâng"

Lúc quay người, Tần Phong chẳng nhìn Bích Dung, nhanh nhẹn rời đi.

Ngọc Nhan bên cạnh Bích Dung bĩu bĩu môi, cảm giác có chút mất mặt, đều là đệ tử Tần gia, sao lại khác nhau đến thế.

Bích Dung nói khẽ:

"Chúc huynh hạnh phúc"

"Bích Dung"

Ngọc Nhan nói khẽ.

Hai sự kiện giải trừ hôn ước cùng ngày đã qua được mười ngày.

Trong mười ngày đó, Tần Phong đã uống viên thanh phong ngọc lộ hoàn đầu tiên, loại đan hoàn này đúng như lời đồn, nuốt xong tạp niệm không sinh, tinh thần sáng khoái, đã thông toàn bộ kinh mạch trong người, khiến nội khí cũng trở nên dễ điều khiển, tâm động khí động, cũng chính là Thuần Nguyên Thần Công đệ tứ chuyển cảnh giới.

Ngoài ra, Tần Phong đã bắt đầu tu luyện Kim Nhận Phách Công, môn khinh công này đối với nội khí yêu cầu rất cao, nhất định phải thuần túy không tạp chất, nếu không rất khó luyện đến đại thành, lãng không hư độ hơn một trăm mét.

May mà Thuần Nguyên Thần Công nội khí tinh thuần đến khó tưởng, tạp chất sớm đã bị loại hết ở đệ nhị chuyển, đến đệ tứ chuyển, thông qua tâm hảo rèn luyện, nội khí có thêm một phần linh tính, tu luyện Kim Nhận Phách Công dễ như trở bàn tay.

"Mấy hôm nay nội khí cứ rục rịch, có lẽ là dấu hiệu sắp đột phá Ngưng Khí tầng thứ bảy, Thuần Nguyên Thần Công đệ tứ chuyển tốc độ tu luyện nhanh đến phi thường, chỉ có điều muốn đạt đến Dưỡng Khí khó càng thêm khó! Có cách nào khác không nhỉ? Nói chính xác, mình đến thế giới này mới được nửa năm, đâu có như người khác, tu luyện bốn năm thậm chí tám năm, căn bản không thể so sánh"

Từ sau khi biết Ngọc Nhan Tần Huyền đã tiến nhập Dưỡng Khí sơ kỳ, Tần Phong biết mình phải nỗ lực hơn, nếu không trên Tần gia tộc hội cuối năm, hẳn sẽ không phải là đối thủ của Tần Huyền, hơn nữa, ngoài Tần Huyền, con trai thứ hai của đại bá Tần Đường cũng là nhân vật lợi hại, dù sao hắn và Tần Huyền cũng được công nhận là Tần gia hai đại thiên tài.

Lấy từ trong ngực áo ra một chiếc bình ngọc, mở nút gỗ, một viên đan được màu lam lã ra, rơi vào lòng bàn tay Tần Phong.

Tăng khí đan, Võ giả Ngưng Khí thường dùng đan dược này để vượt ải, giá trị hơn hai ngàn lạng bạc.

Bây giờ Tần Phong chỉ còn cách Ngưng Khí tầng thứ bảy đúng một bước chân, cũng có thể một tuần sau là có thể đột phá, nhưng hắn không đợi được lâu như vậy, chuẩn bị trực tiếp dùng tăng khí đơn nâng cao tu vi, đột phá lên tầng thứ bảy, như vậy, có thể bớt bảy ngày khổ công.

Sáu ngày khổ công đối với người thường mà nói không là gì, đối với Tần Phong mà nói ý nghĩa trọng đại, với năng lực lĩnh ngộ của hắn, bảy ngày có thể tham ngộ một môn nhân cấp cao giai võ kỹ, ngay cả nhân cấp đỉnh giai võ kỹ Ngân Phong Kiếm Pháp cũng chỉ dùng hai tháng mà thôi, đây còn vì Ngân Phong Kiếm Pháp không trọn vẹn, nếu không mười bốn ngày là đủ.

Cho nên sáu ngày chắc chắn tiết kiệm được, không thể lãng phí.

Khoanh chân ngồi trên giường, Tần Phong búng ngón tay, tăng khí đan lam sắc bay lên rồi rơi vào miệng hắn, thuận thế trôi xuống họng vào trong cơ thể.

Ực!

Tăng nguyên đan vừa gặp nước liền tan ra, biến thành nguyên khí tinh thuần.

Trong nháy mắt, Thuần Nguyên Thần Công nội khí giống như một con ác lang ngửi thấy mùi máu tanh, từ đan điền hung mãnh chồm ra, gần như quán lấy tinh thuần nguyên khí hóa tác từ tăng khí đan trong nháy mắt, hung hăng luyện hóa.

"Năng lực luyện hóa cường đại quá, nếu như đổi thành Ngân Long Khí Quyết nội khí, hiệu suất chắc chỉ còn một nửa"

Chất lượng nội khí càng cao, tốc độ luyện hóa nguyên khí càng nhanh, đây là kiến thức mà cả Huyền Thiên Đại Lục đều biết, đương nhiên, tổng lượng nội khí nếu như nhiều, đối với nguyên khí luyện hóa cũng có không ít giúp đỡ, phải biết dưới điều kiện thông thường, số lượng đánh bại chất lượng không phải điều gì hiếm thấy.

Hai canh giờ trôi qua.

Từ bên trong cơ thể Tần Phong phát ra một tiếng ba nhẹ.

Đan điền vốn đã mở rộng không ít bây giờ lại căng lên, giống như một quả bóng khí, còn trong trung tâm đan điền, xoáy khí trong suốt thần bí tốc độ đột ngột gia tăng, giống như mộ khối tinh vân có linh tính, không ngừng phun nuốt biến hóa, hấp thu nội khí mới.

Một lúc lâu sau, Tần Phong mở mắt, từ từ thở ra một ngụm tróc khí, mặt mày hớn hở, cuối cùng cũng bước vào Ngưng Khí tầng thứ bảy.

Ngưng Khí tầng thứ sáu đỉnh phong và Ngưng Luyện Khí tầng thứ bảy kì thực không khác nhau là mấy, chỉ có điều đó là đối với người bình thường, đổi thành Tần Phong, bất cứ một chút tiến bộ nào đều khiến chiến đấu lực của hắn đại tăng, càng có thể phát huy võ kĩ uy lực.

"Hôm nay không nên tiếp tục lĩnh ngộ Thuần Nguyên Thần Công, tốt nhất nên cùng cố tu vi trước"

Tần Phong biết nền móng vẫn là quan trọng nhất, nền móng vững chắc mới có thể tiếp tục xây dựng, nền móng không vững thì có khác gì một tòa lầu trên không, lúc nào cũng có thể sụp đổ, thậm chí sau này vượt ải tẩu hỏa nhập ma, trở thành phế nhân.

Hai canh giờ trôi qua, Tần Phong triệt để củng cố tu vi, hơn nữa còn có một tiến bộ nhỏ, tầng khí đan có thể tiết kiệm một tháng khổ công, giảm bớt sáu ngày thời gian đột phá, còn hơn hai mươi ngày nữa, vừa đủ để hắn tiến thêm một bước.

Những ngày tiếp theo, Tần Phong dùng miếng thanh phong ngọc lộ hoàn thứ hai, một hơi trùng kích Thuần Nguyên Thần Công đệ lục trùng, lục hợp nhất.

Đương nhiên, cuộc sống không phải một đầm nước chết.

Lần trước gặp gỡ ngoại môn đệ nhất đệ tử Ngô Hạo, hai người trở thành bạn, những lúc rảnh rỗi vẫn tìm nhau nói chuyện, trao đổi võ kĩ.

Vốn dĩ Ngô Hạo tự cho mình rất giỏi, nghĩ Tần Phong thành tựu trên phương diện võ kĩ mặc dù cũng cao nhưng vẫn còn thua hắn một chút. Nếu biết sau khi nâng giới hạn tu vi lên Ngưng Khí tầng thứ bảy, động thủ thực sự, Ngô Hạo chắc chắn rơi xuống hạ phong. Nhân cấp cao giai võ kĩ Liệt Hỏa Cự Quyền trước Kim Cương Quyền của đối phương không thể làm ăn được gì, điều này khiến hắn không sao tin nổi.

Hắn đâu biết Kim Cương Quyền trong tay Tần Phong đã đạt đến cảnh giới cao nhất cương nhu nhất thể, dưới điều kiện hạn chế tu vi, Liệt Hỏa Cự Quyền của hắn làm ăn được gì mới lạ.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Trong núi không ngày tháng, nửa tháng nữa đã lại trôi qua.

Trong đêm tối, Tần Phong thoả liên người Luyện Thể Cao, dự định chính thức trùng kích Thuần Nguyên Thần Công đệ lục chuyển, hợp nhất tinh khí thần, thủ nhập thần lại làm một.

Về phần thoả Luyện Thể Cao, không phải không có tác dụng, trong lục hợp nhất có cả thân thể, thân thể cường đại, tràn ngập sức sống mới có thể gia tăng một phần hiệu suất thành công.

Thuần Nguyên Thần Công nội lực thôi động đến cực hạn, Tần Phong lười chống lên môi, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, nhanh chóng tiến nhập vào trạng thái nghỉ mà không nghỉ.

Rầm rầm, bên ngoài vô thanh vô tức, nhưng bên trong cơ thể Tần Phong thì gió nổi mây phun, âm thanh nội khí lưu chuyển chẳng khác gì một con sông nhỏ, liên miên bất tận.

Đối với võ giả mà nói, trong lục hợp tam hợp gần như đã hợp làm một, ví dụ tinh và khí, võ giả tu luyện bước đầu tiên là luyện tinh hóa khí, tinh và khí vốn đã không phân biệt, lúc nào cũng có thể chuyển hóa, còn tinh và thần ở cùng nhau là tinh thần, chỉ cần tập trung cao độ, hai bên có thể hợp làm một, khó là khó ở chỗ làm thế nào hợp khí và thần với nhau, và cũng chính là cái gọi là khí thần hợp.

Trải qua nhiều ngày tham ngộ, Tần Phong đã có chút manh mối.

Tâm khê động, nội hí thuận theo kinh mạch lưu chuyển đến mi tâm, ở đó nhân thể linh hồn cư ngụ, mà linh hồn chính là thần.

Sau khi đi hết ba mươi sáu vòng, nhiễm thêm linh hồn chi lực, nội khí lui trở lại đan điền, Tần Phong biết mình đã thành công, thành công hợp nhất tinh khí thần.

Tiếp theo là ngoại hợp.

Ngoại hợp nhìn thì rất đơn giản, ví dụ muốn mắt đến tay đến, thân thể phối hợp, kì thực kiểu này hơi thô, người thường thông qua huấn luyện gian khổ đều có thể làm được, còn ngoại tam hợp mà Thuần Nguyên Thần Công nói là thu tứ chi, mắt và ba ngoại loại nguyên khí trong trung tâm, ba loại nguyên khí này với ba thứ kể trên gắn bó chặt chẽ, cảm ứng lẫn nhau, đó mới là ngoại hợp chân chính.

Đầu tiên rút nguyên khí ẩn tàng trong trung tâm, Tần Phong không dám chậm trễ, cẩn thận nhẹ nhàng, phải biết trung tâm là bộ vị quan trọng nhất của cơ thể, chỉ cần có chút sai lầm, con người sẽ trở nên tê liệt, rất khó cứu chữa, cho nên không thể qua loa.

Nội khí từ từ thấm thấu vào trung tâm, lòi ra một tia nguyên khí mờ mờ, từ từ dung hợp cùng nội khí.

Đợi cả hai triệt để hợp nhất, Tần Phong lại bỏ tia dung hợp nội khí nguyên khí quay lại trong trung tâm.

Làm như thế, đợi Tần Phong đem ngoại tam hợp và nội tam hợp dung hợp làm một, trên trán lấm tấm từng giọt mồ hôi lớn, toàn thân hoàn toàn ướt đẫm.

Nhưng tất cả đều đáng giá, bây giờ trong nội khí đã ẩn chứa tứ chi, mắt và nguyên khí trong trung tâm, lại bao hàm tinh thần, tốc độ phản ứng, tốc độ ý thức, tốc độ xuất thủ, độ nhạy bén của mắt đều có chất biến hóa.

Ngoài ra, Thuần Nguyên Thần Công sau khi tiến nhập đệ ngũ chuyển, tốc độ phun nuốt nguyên khí luyện hóa đạt đến tình trạng phi thường, một ngày khổ tu trên cơ bản bằng ba bốn ngày trước kia.

Bên ngoài sơn mạch vô biên vô hạn, là hoàn cảnh hết sức phức tạp, có rừng rậm, có đầm lầy, có hoang sơn dã lĩnh, cũng có tầng tầng lớp lớp thủy vực.

Mấy hôm nay, thường xuyên có thể nhìn thấy một thân ảnh đi qua đi lại, kích sát hết con yêu thú này đến con yêu thú khác.

"Vận khí thực sự không tốt, mười ba con yêu thú cấp hai mà chẳng có lấy một ngưng kết nội đan, trong đó còn có một con yêu thú cấp hai đỉnh phong"

Tinh Cương Bảo Kiếm mở phanh xác yêu thú, phát hiện bên trong chẳng có gì, Tần Phong có chút bực bội.

Vốn dĩ từ sau khi Thuần Nguyên Công đạt đến cảnh giới cao nhất đệ lục chuyển, trong lòng Tần Phong hiểu, sau này muốn nhanh chóng tiến bộ, chỉ có mượn nhờ ngoại vật, ví dụ như nội đan yêu thú.

Nội đan yêu thú là tinh hoa ngưng kết từ nguyên khí thiên địa mà yêu thú hấp thu, trên lý thuyết, một miếng nội đan một năm tuổi có thể giảm một năm võ giả khổ công, nội đan năm năm tuổi có thể giảm năm năm khổ công, nhưng đó cũng chỉ là lý thuyết mà thôi, nội đan không phải chỉ có nguyên khí tinh hoa, nhiều hơn là yêu khí, võ giả bình thường nhiễm một chút yêu khí là phát cuồng nguy hiểm, nhiễm nhiều chỉ muốn tự nổ mà chết.

Đương nhiên, nếu như tu vi đạt đến Kiếm Mạch, thì có thể dùng chân khí hút yêu khí ra, lợi dụng nội đan hoàn mỹ, chỉ là phẩm cấp miếng nội đan nhất định phải dưới Kiếm Mạch, cũng chính là nói, Kiếm Mạch vô giả không thể làm gì với nội đan tứ cấp trở lên.

Mùi huyết tanh mãnh liệt hấp dẫn không ít yêu thú đến xem xét, Tần Phong nhắm hai mắt, vận dụng linh hồn lực cường đại cảm nhận trong vòng ba mươi mét có một luồng yêu khí tương đối mạnh, hẳn là một con yêu thú cấp hai đỉnh phong.

Vào!

Thân thể nhẹ lướt, Tần Phong bay người lên cao, như một con chim lớn, lướt đi hơn hai mươi mét, hung mãnh lao xuống phía sau một cây đại thụ.

Phốc phốc!

Cây đại thụ bị chém hai đoạn, lộ ra một con yêu thú như lang như hổ.

Yêu thú cấp hai đỉnh phong, yêu thú hổ lang!

Tần Phong rung cổ tay, Tinh Cương Bảo Kiếm hóa thành kiếm mang sáng chói đâm ra, kinh diễm vô cùng, kiếm mạnh nhất chính là Ngân Phong Kiếm Pháp : đăng phong tạo cực.

Yêu thú hổ lang đâu ngờ Tần Phong lại ra tay nhanh như vậy, vừa mới di động thân thể, ngực đã bị đâm trúng, con thú bị thương hung hãn dị thường, một trào chụp vào cánh tay Tần Phong.

"Muốn chết, phong hồn lộ chuyển"

Tần Phong bỏ qua đòn công kích của đối phương, nội khí bơm vào Tinh Cương Bảo Kiếm, nhảy ngược về phía sau, làm vỡ lồng ngực con yêu thú hổ lang, đồng thời thuận thế chém đứt móng vuốt đang vươn ra của đối phương.

Con yêu thú cấp hai đỉnh phong cường hãn dưới hai chiêu liên tiếp của Tần Phong, thân thể mềm nhũn, vô lực nằm co quắp trên mặt đất, rõ ràng không thể sống được.

Ngó vào vết thương của yêu thú hổ lang, Tần Phong sáng mắt, cuồng hỉ nói:

"Đúng là đồ vận, trong người con yêu thú hổ lang này có nội đan"

Một kiếm bổ phanh thi thể yêu thú hổ lang, Tần Phong giơ tay tìm, lấy ra một miếng nội đan lớn bằng quả trứng màu vàng sữa, thỉnh thoảng còn ánh lên màu hồng phấn.

Theo như tài liệu ghi chép về yêu thú, cơ thể yêu thú cấp hai sản sinh nội đan, tỷ lệ tiến giai yêu thú cấp ba đại tăng, nếu như màu sắc nội đan có chút chuyển biến, chứng minh thời điểm tiến giai không còn xa nữa. Miếng nội đan này vàng nhũ lại hơi có ánh hồng, chứng tỏ là dấu hiệu sắp tiến giai, so với nội đan cấp hai bình thường mạnh hơn không ít, hơn nữa nhìn kích thước lớn nhỏ, có lẽ phải hơn hai năm tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Nội đan hai năm tuổi cho dù bị được thủy tịch tà bỏ đi chín phần mười yêu khí và nguyên khí chỉ ít vẫn tiết kiệm được một tháng khổ công, huống hồ miếng nội đan này sắp tiến giai, nói không chừng hiệu quả tăng gấp đôi, có thể tiết kiệm hai tháng khổ công.

Nhìn miếng nội đan trong tay, mặc dù tâm tính Tần Phong ổn định cũng có chút không khống chế được cảm xúc, hai tháng khổ công! Chỉ ít có thể giúp hắn đạt tới Ngưng Khí tầng thứ bảy hậu kỳ, nếu như vận khí tốt một chút, sau khi sử dụng được thủy tịch tà, nguyên khí còn lại trong nội đan là năm phần mười, sẽ là bốn tháng khổ công, tuyệt đối có thể đột phá đến Ngưng Khí tầng thứ tám.

Lấy từ trong ngực áo ra một chiếc hộp ngọc, Tần Phong cẩn thận bỏ miếng đan dược vào, sau đó đóng nắp hộp, để phòng yêu khí và nguyên khí tiết lộ ra ngoài.

Hít một hơi thật sâu, Tần Phong tỉnh lại từ trong cuồng hỉ, ánh mắt dừng lại chỗ thi thể con yêu thú hổ lang.

"Nguyên liệu trên người yêu thú cấp hai đỉnh phong chắc cũng phải bán được một hai ngàn lượng bạc, không được lãng phí, dù sao mình vẫn phải gom tiền mua được thủy tịch tà, cái đó những năm ngàn lượng một bình"

Tần Phong vừa lăm bắm, vừa ngồi xổm xuống, thu thập nguyên liệu trên xác yêu thú, không để sót một chút nào.

Đội nguyên liệu thu thập xong, Tần Phong nhũn mảy, cái túi da lớn mang theo gần như đã đầy, giá như có một cái Linh Giới Trữ Vật thì tốt.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là nghĩ, Đệ tử hạch tâm Kiếm Tông cũng chỉ có đại sư tỷ Chu Mai và Lăng Dương công tử là có Linh Giới Trữ Vật, ở đâu đến phiên hắn, nhưng từ phương diện này có thể nhìn ra sự cường đại của Ngọc Thúy Kiếm Tông. Ngay cả một Dương Khí trung kỳ đỉnh phong như Bích Dung cũng xứng có một chiếc Linh Giới Trữ Vật, phải biết trong Ngọc Thúy Kiếm Tông thiên tài vô số, so với Bích Dung đệ tử hạch tâm cường đại khẳng định không ít.

"Haizz, tài đại khí thô, bảo bối gì cũng có, Tần gia ta được liệt vào một trong bát đại gia tộc, tài lực hùng hậu, cũng chỉ có phụ thân và một số trưởng lão gia tộc là có Linh Giới Trữ Vật, mẫu thân thân là một trong những trưởng lão nội môn chủ chốt của Minh Nguyệt Kiếm Tông, có cũng là chuyện bình thường, những người khác muốn có một chiếc Linh Giới Trữ Vật trên cơ bản chỉ là vọng tưởng.

Lắc lắc đầu, Tần Phong đóng kín túi da, chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên.

Khu rừng nổi một trận gió lớn, cát bay đá chạy, những cây cỏ mềm bị bật cả gốc, nương theo cuồng phong bay lên giữa không trung.

Tần Phong chấn động,

"Đây là quái phong gì vậy, đột ngột quá"

Graooo!

Một tiếng rống khủng khiếp xông thẳng lên trời, nghe như chỉ cách đó khoảng hơn trăm mét.

Không hay rồi, là yêu thú cấp ba, chỉ có yêu thú cấp ba mới có thể phóng thích được yêu khí, điều khiển khí lưu hình thành yêu phong, mê hoặc tầm nhìn và cảm giác của con người.

Trước đây khi linh hồn còn chưa xuyên việt, xem đoạn Võ Tòng đánh hổ trong Thủy Hử Truyện, mãnh hổ còn chưa xuất hiện, đã nổi một trận gió lớn, con yêu thú cấp ba mạnh hơn mãnh hổ không biết bao nhiêu lần, trận gió mà nó tạo ra chẳng khác gì gió bão.

Việc không nên chậm trễ, Tần Phong toàn lực vận chuyển Thuần Nguyên Thần Công, chân tung lên, lao đi như một con chim lớn, muốn tránh khỏi tập kích của con yêu thú cấp ba.

Tiếng cành cây gãy vang lên, chỉ vài hơi thở, một con yêu lang lớn như con trâu nước xuất hiện ở nơi Tần Phong vừa đứng, thân hình nó thon dài cường tráng, trên người không có một cọng lông, mà là một lớp vẩy đen xì, đuôi là một cái đuôi bọ cạp dài, móc câu phía cuối chóp đuôi ánh lên quang mang màu tro xám, rõ ràng có tầm kích độc, ai trúng phải chắc chắn sẽ chết.

Tần Phong quay đầu, lập tức ra sức thôi động nội khí như thấy quý, Thân pháp Kim Nhận Phách Công phát huy đến cực hạn, nhanh như điện chớp.

Con yêu thú quái dị này là Hạt Ma Độc Lang, ngay cả trong hàng ngũ yêu thú cấp ba cũng là bá chủ, Võ giả Dương Khí trung kì bình thường gặp phải nó cũng tránh xa ba thước.

Chạy! Dốc hết sức bú tí mẹ để chạy!

Tần Phong biết dù mình có đạt đến Ngưng Khí tầng thứ mười đĩnh phong thì cũng không phải đối thủ của con Hạt Ma Độc Lang, chênh lệch một cảnh giới không dễ gì bù đắp, về phần nhị đệ tử Đạo Tông Lâm Kỳ có thể đánh bại khoái đao Ngôn Sơn, nguyên nhân chủ yếu là công pháp và võ kĩ chiếm ưu thế, phải biết Bắc Tuyết Sơn Trang là thất phẩm tông môn, thế nào là thất phẩm tông môn, là những thế lực đã phát triển hàng trăm hàng ngàn năm nay, bí tịch trân bảo vô số, nội tình thâm hậu không cách nào phỏng đoán, mà khoái đao Ngôn Sơn chẳng qua là một độc hành khách, ngay cả đao pháp lợi hại nhất cũng là tự nghĩ ra, dù thấy chẳng có nội tình gì.

Kim Nhận Phách Công sớm đã được Tần Phong tu luyện lộ hóa thuần thanh, toàn lực thi triển, cả người chân không chạm đất, nương theo thảo mộc, một nháy mắt là có thể đi hơn mười mét, so với đại nhân thực sự không hề thua kém.

Graoooo!

Tần Phong chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, một khối yêu khí mãnh liệt đã từ sau lưng phóng tới.

Tần Phong không cần nhìn cũng biết là đạn yêu khí do Hạt Ma Độc Lang phun ra, Võ giả Dương Khí trở xuống bị chạm vào một chút là huyết dịch khô héo, tử chi tề diệt.

Dựa vào linh khí lực cường đại, thân hình Tần Phong lập lòe thoát ảm thoát hiện, dễ dàng né tránh.

Phanh!

Khoảnh đất ngay trước mặt bị đào thành một cái hố lớn, thảo mộc quanh đó lập tức héo rũ.

"Đạn yêu khí lợi hại quá, con Hạt Ma Độc Lang này khẳng định rất cường đại, nếu như có thể giết được, chỉ ít cũng tiết kiệm cho mình hơn nửa năm khổ công. Ách, không đúng, mình đang nghĩ gì vậy"

Tần Phong tự cảm thấy buồn cười vì suy nghĩ của mình, bây giờ có thể chạy thoát hay không vẫn là vấn đề, vậy mà hắn còn nghĩ đến nội đan trong người Hạt Ma Độc Lang, thật đúng là không biết sống chết.

Rầm rầm rầm...

Từng khối yêu khí từ sau lưng bắn đến nhưng Tần Phong vẫn có thể tìm ra lộ tuyến tốt nhất để tránh né, mang lại cho người ta ý cảnh như đang dạo chơi trong mưa thương bão đạn.

Hạt Ma Độc Lang cực nộ, không phun đạn yêu khí nữa mà toàn lực đuổi theo con người phía trước, dần dần kéo gần khoảng cách.

Năm mươi bước!

Bốn mươi lăm bước!

Bốn mươi bước!

Da đầu Tần Phong tê rần, vội vàng giơ cao cái tu da căng phồng sau lưng, chuẩn bị ném lên một ngọn cây cao, ở bên dưới không thể nhìn thấy được, để sau này còn quay lại lấy.

Ba!

Ném đi gần trăm cân nguyên liệu yêu thú, tốc độ Tần Phong bạo tăng, so với Võ giả Dưỡng Khí sơ kì không hề thua kém, cộng thêm linh hồn lực cường đại cho nên thân pháp của hắn trở nên quỷ dị khó đoán.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Mở Đầu :: Tần Phong

Nhưng cho dù như vậy, Hạt Ma Độc Lang vẫn từ từ áp sát, chỉ là biên độ nhỏ hơn một chút.

Hai người một đuổi một chạy, không hay không biết tiến sâu vào sơn mạch yên tĩnh, bốn phía im ắng, tĩnh mịch.

Con Hạt Ma Độc Lang đuổi sau lưng hình như có chút sợ hãi, tốc độ truy đuổi chậm đi không ít, cái đầu lớn thỉnh thoảng lại ngó nghiêng quan sát.

Đột nhiên, một khối hắc ảnh khổng lồ từ bụi cỏ bên cạnh chui ra, chỉ một cái chớp mắt đã ngoạm trúng cổ con Hạt Ma Độc Lang, bởi vì tốc độ quá nhanh, thân thể ngã lộn xuống đất, văng xa hơn mười mét mới dừng lại.

Hạt Ma Độc Lang ra sức giãy dụa, đồng thời phát ra những tiếng gào thét sợ hãi.

Nhưng có thể làm được gì, hắc ảnh cường đại hơn Hạt Ma Độc Lang rất nhiều, chỉ cần một trào, đã đủ đập vỡ đầu đối phương, huyết dịch văng khắp nơi.

Tần Phong quay đầu vừa hay chạm đúng ánh mắt hắc ảnh, hai con mắt huyết hồng còn sắc hơn dao, tà ác vạn phần.

"Yêu thú cấp bốn: Xích Huyết Tà Thú"

Tần Phong kêu khổ vạn phần, không ngờ vừa loại bỏ được một con Hạt Ma Độc Lang, lại đụng phải một con Xích Huyết Tà Thú cường đại hơn, nghiêm trọng hơn là hắn đã lạc đường, cũng không biết có phải đã vào sâu trong sơn mạch yên tĩnh hay không.

Mặc dù mang theo một tia hi vọng, nhưng theo lý tính Tần Phong cho rằng nơi này chính là sâu trong sơn mạch yên tĩnh, nếu không sao lại xuất hiện yêu thú cấp bốn.

Nhìn Xích Huyết Tà Thú đuổi theo, Tần Phong cố ép mình phải bình tĩnh, ánh mắt sắc bén dò xét khắp nơi, cuối cùng dừng lại trên một khe núi bên trái.

Khe nứt nằm ngang giống như bị ai dùng đao chém xuống, sâu một cách khó đoán.

Chẳng quan tâm nếu lao vào trong mình sẽ gặp phải tình huống gì, chân phải Tần Phong đạp mạnh lên mặt đất, thân thể hơi nghiêng, luồn vào trong khe núi có hình dạng giống như một cái tổ yến.

Phanh!

Nham son rung động, thể hình Xích Huyết Tà Thú quá lớn, không thể nào vào được bên trong, nhưng vẫn lao đến với sức mạnh cự đại của mình, khiến vụn đá bắn ra tung tóe.

Tần Phong không nghĩ cái cửa bên ngoài có thể ngăn được Xích Huyết Tà Thú, giờ tay lấy từ trong ngực áo một viên dạ minh châu, mượn ánh sáng mờ mờ của dạ minh châu quan sát tình hình xung quanh, sau đó đi sâu vào trong.

Không biết đã đi hết bao nhiêu thời gian, cuối cùng Tần Phong không còn nghe thấy động tĩnh bên ngoài nữa.

Tỉ tách!

Một giọt nước rơi xuống, Tần Phong vô thức né tránh.

"Trước kia mình không biết phản ứng của mình nhanh cỡ nào, không ngờ ngay cả một giọt nước rơi xuống cũng có thể cảm ứng được, né tránh một cách dễ dàng"

Nếu như là trước đây, Tần Phong cho dù cảm ứng được giọt nước, thân thể cũng không phản ứng kịp, bây giờ tu luyện Thuần Nguyên Thần Công, gần như đạt đến thân tâm tương ứng.

Lại đi thêm một lúc nữa, trên mặt Tần Phong có khí lưu thổi qua, tâm tình phấn chấn, bước chân càng thêm nhanh hơn, tay phải rút Tinh Cương Bảo Kiếm, nội khí trong người vận sức chờ phát động.

Hồ!

Một trận gió lạnh thổi qua, trước mắt Tần Phong đột nhiên mở ra một không gian rộng lớn.

Không gian không lồ ấy cao bốn năm trượng, dài rộng không biết bao nhiêu, là một thế giới dưới lòng đất.

Thế giới dưới lòng đất có sông, có cây, cũng có thạch thất, bên ngoài thạch thất là thạch đình, bên trong bày một bàn đá và bốn chiếc ghế đá.

"Không lẽ có người sống ở đây"

Tần Phong kinh nghi bất định, vốn tưởng tìm được lối ra, ai ngờ lại xuống lòng đất.

Rầm rầm!

Dòng sông bọt nước văng khắp nơi, giống như hồ nuôi cá, thỉnh thoảng lại có tiếng nước vỗ bờ, cây cối thì cỏ quái, không giống như cây cối trên mặt đất, cành cây màu xám trông như nham thạch, chỉ trơ trọi mười mấy phiến lá xám ngắt, sinh cơ nội liễm.

Không dám khinh thường, Tần Phong đi tới chỗ thạch thất.

"Có ai không"

Đứng ngoài cửa thạch thất, Tần Phong cao giọng nói.

Gọi liên mấy lần, cũng không có ai trả lời.

Tần Phong hít một hơi thật sâu, đẩy cửa bước vào.

Thạch thất không lớn, dài rộng chỉ khoảng một trượng, bốn phía bức tường khảm đầy những miếng quang thạch lớn bằng trái long nhãn, dùng để chiếu sáng không gian bên trong.

Thứ đầu tiên đập là một bức họa nhân vật khổng lồ treo trên bức tường đối diện, bức họa vẽ một thiên tiên mỹ nữ, tóc mềm như thác, mắt sáng như sao, như linh hồn trong gió, như vua của các loài hoa, mang theo khí chất bề ngễ kì ảo, có một không hai.

Góc dưới bên phải bức họa đều hai chữ: Huyền Hậu.

Nhìn thấy cái tên này, Tần Phong giật mình thảng thốt, là Huyền Hậu.

Huyền Thiên Đại Lục cường giả vô số, nhưng quân lâm thiên hạ chân chính chỉ được mấy người, như Hư Hoàng, Tà Hoàng, Long Thần, và Huyền Hậu.

Thân là người phụ nữ duy nhất trong số các nhân vật tuyệt đỉnh, cuộc đời Huyền Hậu có thể nói là truyền kì.

Mười hai tuổi trở thành Vô giả Dưỡng Khí, mười bốn tuổi đạt tới Kiếm Mạch, mười tám tuổi Kiếm Cương, hai mươi sáu tuổi Phá Toái ba mươi bốn tuổi vượt qua sinh tử huyền quan, trở thành Cường giả Phá Không trẻ nhất trong một ngàn năm qua, thực lực thông thiên triệt địa, được tôn xưng là "Huyền Hậu".

Huyền Hậu mạnh thế nào? Không ai biết.

Có người nói nằm trong danh sách ngũ cường, có người nói yếu hơn Tà Hoàng, Long Thần, có người nói chỉ thua Hư Hoàng, còn có người nói thiên hạ đệ nhất, thần quý khó đoán, đã chạm đến biên giới thiên đạo.

Đương nhiên, tất cả đều là suy đoán, nhưng không thể phủ nhận, Huyền Hậu đúng là đã đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng, từng cách một trăm dặm đánh chết tam đại tà phái tông sư, một chiêu đánh thủng địa mạch, làm cho hỏa sơn bạo phát, cải biến môi trường địa lý, chuyển sơn môn của mình ra ngoài vạn dặm, chuyện này một tiểu tử vô danh như Tần Phong cũng được nghe qua.

Cẩn thận quan sát bức họa, Tần Phong phát hiện nhìn thế nào cũng không rõ mặt Huyền Hậu, giống như người vẽ không thể miêu tả dung mạo Huyền Hậu, chỉ còn cách mơ hồ hóa nó, tạo ra một vẻ đẹp mờ lung xa vời.

Một lúc lâu sau, Tần Phong mới thu ánh mắt, trong lòng sản sinh nghi vấn.

Người sống ở đây là ai? Sao lại có bức họa Huyền Hậu, phải biết Huyền Hậu quân lâm thiên hạ đã mười mấy năm, người có tư cách gấp nằng không nhiều, từ vết mực trên bức họa, có thể thấy thời gian vẽ không quá mười năm. Ngoài ra, chủ nhân thạch thất đang ở đâu, bảo tồn bức họa một cách hoàn mỹ rồi treo trên tường, chứng tỏ phải rất coi trọng nó, đi xa nên mang theo mới đúng.

Ồ, đây là cái gì?

Tần Phong dừng ánh mắt ở giữa phòng, nơi đó có một vết cháy xém, cẩn thận quan sát, có thể phát hiện bên trong đồng tro trắng đã tàn là một chiếc linh giới không hề bắt mắt.

Giơ tay nhặt nó lên, Tần Phong dùng tay áo lau lau, trong lòng nhẩn thanh u có khắc hai chữ cổ: trung phẩm.

Tần Phong đầu tiên ngạc nhiên, sau đó chuyển sang cuồng hỉ, chiếc nhẫn không bắt mắt này chính là Linh Giới Trữ Vật.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Nếu như nói một chiếc Linh Giới Trữ Vật hạ phẩm khiến một gia tộc trung đẳng bình thường phá sản thì Linh Giới Trữ Vật trung phẩm đủ để khiến một đại gia tộc như Tần gia xuất huyết, có lẽ chỉ có những đại tông môn mới có một hai chiếc, hơn nữa là chủng môn chuyên hữu, người bình thường nghĩ cũng đừng nghĩ.

Hít một hơi thật sâu, Tần Phong vận chuyển nội khí, chậm rãi quán chú vào trong Linh Giới Trữ Vật.

Ong!

Linh Giới Trữ Vật hơi rung nhẹ, một tia chấn động như có như không khuếch tán, bị linh hồn lực của Tần Phong bắt được.

Một khắc sau, Tần Phong nhìn thấy không gian bên trong Linh Giới Trữ Vật.

Là một hình lập phương tiêu chuẩn, dài rộng cao mỗi thứ hai trượng, toàn thân quang mang mịt mờ trong suốt, tựa như từ hư không cất ra, còn lớn hơn cả phòng khách của một gia đình bình thường.

Bên trong đặt hai cuốn bí tịch, một thanh trường đao liên vò, và một đồng ngọc thạch phát ra bạch quang nhàn nhạt, lớn bằng quả trứng gà, có cạnh có góc.

"Không lẽ, đây là linh thạch"

Dồn sự chú ý lên đồng ngọc thạch, tâm trạng vốn đã ổn định của Tần Phong một lần nữa gợn sóng.

Ý niệm khẽ động, Tần Phong trực tiếp lấy ra một miếng ngọc thạch, nhắm mắt, thôi động nội khí tiến nhập vào trong.

Àm!

Giống như một dòng nước lũ, nguyên khí bàng bạc bên trong linh thạch hung mãnh trào ra, thuận theo kinh mạch Tần Phong xông tới, thế không thể đỡ.

"Không hay rồi, võ giả dưới Ngưng Chân Cảnh căn bản không có tư cách dùng linh thạch tu luyện"

Tần Phong sắc mặt trắng bệch, miệng thổ huyết, vội vàng vận chuyển Thuần Nguyên Thần Công, cường hành cắt đứt mối liên hệ với linh thạch.

Vù vù vù vù...

Hơi thở nặng nề, trong lòng Tần Phong vô cùng sợ hãi, không ngờ chưa kịp vì quá vui mừng mà quên mất cấm kị của võ giả, suýt chút nữa kinh mạch tận phế, nội thương nghiêm trọng.

May mà Nội khí Thuần Nguyên Thần Công tinh thuần vô cùng, lại tu luyện đến cảnh giới lục hợp nhất, miễn cưỡng có thể cắt đứt liên hệ, nếu không đổi thành người khác, e rằng kinh mạch không phể cũng sẽ bị nguyên khí làm cho ngất đi.

Mặc dù kinh mạch trên cánh tay vẫn ngâm ngấm đầu, nhưng Tần Phong đã có thể ha ha cười lớn.

Linh thạch cũng giống như Linh Giới Trữ Vật, đều là vật phẩm thiết yếu của võ giả cao cấp, Linh Giới Trữ Vật dùng để tồn trữ vật thể, còn linh thạch để cung cấp nguyên khí tu luyện, chỉ có thiên địa linh mạch mới có thể sản sinh, dựa vào phẩm chất và lượng bao hàm có thể phân thành bốn loại hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm.

Phải biết người thường từ Ngưng Khí tầng thứ nhất tu luyện đến Ngưng Khí tầng thứ mười cần năm năm trở lên, từ Dưỡng Khí sơ kì tu luyện đến Dưỡng Khí hậu kì cần mười mấy năm, và từ Kiếm Mạch sơ kì tu luyện đến hậu kì chỉ ít cần hai ba mươi năm, cộng lại cũng phải đến bốn năm mươi năm.

Đối với rất nhiều người, bốn năm mươi năm là một khoảng thời gian quá dài, dài đến đáng sợ.

Nhưng có linh thạch thì không còn như vậy nữa, trừ Ngưng Khí nhất định phải tu luyện thực sự, đến Dưỡng Khí, là có thể hấp thu nguyên khí trong linh thạch, theo những người có ý chí tính toán, chất lượng nguyên khí trong linh thạch bằng năm lần nguyên khí thiên địa, cũng chính là nói, trừ vấn đề đột phá cảnh giới, so với tốc độ tu luyện bình thường nhanh hơn bốn lần, lùi một bước, cho dù cân nhắc cảnh giới khó tăng, cũng có thể cung cấp tốc độ tu luyện nhanh gấp đôi.

Có thể nói, có linh thạch mới có thể thể hiện giá trị thiên tài.

Dù sao thiên tài ngộ tính cực cao, đột phá cảnh giới nhanh đến khó tin, phát huy giá trị linh thạch đến cực hạn, còn người tư chất kém, cho dù có linh thạch phụ trợ đến lúc vượt ải vẫn phải chậm chạp tham ngộ, nếu không cả đời sẽ bị kẹt ở đó.

Tần Phong tính toán một lúc, bên trong Linh Giới Trữ Vật ít nhất phải có hơn vạn linh thạch, mỗi miếng linh thạch đáng giá một ngàn lạng bạc trở lên, tổng cộng mười triệu lạng bạc.

Mười triệu lạng bạc là khái niệm gì, thực sự có thể duy trì một gia tộc trung đẳng một hai năm, tuyệt đối là một món tiền không nhỏ.

"Tài bất ngoại lộ, nhất định phải giấu kín bí mật này, trước khi có đủ thực lực, có chết cũng không được nói"

Tần Phong tự khuyên bảo mình.

Khó khăn rời mắt khỏi đồng linh thạch, Tần Phong cầm lấy hai cuốn bí tịch.

Một cuốn là bí tịch tu luyện quyền pháp Bá Quyền.

Bá Quyền, võ kĩ địa cấp sơ giai, người tu luyện nhất định phải có niềm tin tuyệt cường, không nhụt chí, không từ bỏ, nếu không khó có thể phát huy hết tinh túy của Bá Quyền.

Bá Quyền tổng cộng bốn chiêu.

Chiêu thứ nhất, Bá đạo hoành hành!

Chiêu thứ hai, Độc bá vương phương!

Chiêu thứ ba, Xung vương xung bá!

Chiêu thứ tư, Khí phách thiên thu!

Phải tránh, Bá Quyền uy lực cực đại, trước khi luyện thành chân khí, thân thể tổ chất nhất định phải cường hãn dị thường, nếu không tổn thương chính mình, không thể bù đắp.

Chiêu thứ tư Khí phách thiên thu ảo diệu vô cùng, tổ chất thân thể và chân khí cực giai mới có thể thôi động đến cực hạn.

Là quyền pháp địa cấp sơ giai, Tần Phong nói không kích động là giả, thông thường, võ học địa cấp sơ giai chỉ có đệ tử hạch tâm mới có tư cách tu luyện, đệ tử nội môn có thể học đến võ học địa cấp sơ giai lẽo tèo mấy người, đừng nói đệ tử ngoại môn, tiếp theo là quyền thứ hai.

Quyền thứ hai là bí tịch cường thân.

Tôi Ngọc Cường Thân Bí Quyết, địa cấp sơ cấp, là bí tịch lưu truyền từ mấy trăm năm trước, người tu luyện đại thành nguyên khí dung nạp đại tăng, nếu Võ giả Ngưng Khí tu luyện, có thể dùng thân thể cường hoành trực tiếp hấp thu nguyên khí trong linh thạch, không cần phải lo lắng vấn đề an toàn.

Tôi Ngọc Cường Thân Quyết tổng cộng có năm quyết.

Quyết thứ nhất, Dưỡng thân luyện lực!

Quyết thứ hai, Cương nhu thân lực!

Quyết thứ ba, Tôi ngọc cường thân!

Quyết thứ tư, Tôi ngọc trọng sinh!

Quyết thứ năm, Kim cương ngọc thể!

Chú ý, quyết thứ nhất và quyết thứ hai chú trọng dưỡng thân, người có thiên phú dị bẩm có thể trực tiếp tu luyện quyết thứ ba, nếu đạt được đến cảnh giới cao nhất quyết thứ năm, so với võ giả cùng cấp gần như vô địch.

Lại là một cuốn bí tịch địa cấp sơ giai!

Bị Linh Giới Trữ Vật và linh thạch làm cho chấn động, bây giờ nhìn thấy bí tịch địa cấp sơ giai, Tần Phong chẳng còn kích động như trước nữa, đương nhiên mừng là chắc chắn.

Tạm thời thu hồi bí tịch, Tần Phong lấy ra vật phẩm cuối cùng.

Là một thanh trường đao liên vô.

Vô đao trong suốt, bên trên có khắc sơn thủy chim cá, chuôi đao to dài, phần bảo vệ tay giống như một cái đầu hổ đúc, há miệng nuốt chửng thân đao.

Boang...!

Dao rút ra, một luồng đao khí sáng loáng bắn ra, để lại trên bức tường thạch thất một vết chém dài ba thước, sắc bén dị thường.

Một thanh bảo đao tốt, có thể tự phát đao khí.

Mất Tần Phong sáng rực, vũ khí có thể tự phát khí kinh đã vượt qua phạm trù phạm binh, thượng thăng lên đẳng cấp thần binh lợi khí, trong kí ức của

hắn, Diệp gia cũng có một thanh bảo kiếm gia truyền, tên là Tuyệt Ảnh, một kiếm đâm ra, có thể đột phá không khí trở ngại, giết người vô ảnh.

Nếu không có gì bất ngờ, thanh bảo đao này trị giá trăm vạn lượng bạc.

Chỉ duy nhất đáng tiếc một điều, Tần Phong không dùng đao, mà dùng kiếm, hắn cho rằng, kiếm là bách binh vương giả, tổng hợp đánh giá cao nhất, nhưng người luyện được rất ít, so với những binh khí khác ít hơn rất nhiều.

Thanh đao lạnh buốt được vô đao giấu đi, Tần Phong dùng ánh mắt ở vết cháy đen trên mặt đất, nếu như hắn đoán không sai, chủ nhân thạch thất đã chết, là lúc luyện công tẩu hỏa nhập ma, bị chân khí chi hỏa thiêu cháy thành tro, thuận theo tự nhiên, Linh Giới Trừ Vật cũng bị rơi vào tro cốt.

Lạ ba lần trước đóng tro cốt, Tần Phong tự nói một mình:

"Tiền bối, mặc dù những thứ người để lại không nhiều, nhưng với ta mà nói rất hữu dụng, đệ tử ngoại môn Kiếm Tông Tần Phong ở đây cúi đầu trước người, hi vọng người đừng trách ta đã lấy đi di vật"

Lạ liền ba cái, Tần Phong ít nhiều có chút cảm khái, từ di vật có thể thấy vị tiền bối đã chết này tu vi không thấp, đáng tiếc cuối cùng vẫn không thoát khỏi kết cục tẩu hỏa nhập ma, cho nên mới nói tu luyện tàn khốc, vừa phải đối phó với kiếp số bên ngoài, vừa phải khắc chế bản thân.

Thế giới trong lòng đất không biết ngày đêm, không tìm được lối ra, Tần Phong dứt khoát ở trong tu luyện Tội Ngọc Cường Thân Bí Quyết.

Tội Ngọc Cường Thân Bí Quyết quyết thứ nhất hắn sớm đã luyện thành, quyết thứ hai luyện đến cương nhu nhất thể cảnh giới, chắc giống như Cổ Tĩnh sư tử, thân thể sinh ra thần lực.

Thần lực là gì?

Thứ ngựa tốt thường gặp nhất ở Huyền Thiên Đại Lục có tên hắc tống mã, chạy như bay, thân thể cường tráng, trong điều kiện không gia tốc, chạm nhẹ một cái đã có hai ngàn cân lực đạo, cái đó gọi là thần lực.

Bây giờ lực khí Tần Phong đang ở khoảng một ngàn năm trăm cân, cách hai ngàn cân không còn xa nữa, nhưng hắn biết, càng về sau, lực khí tăng trưởng càng chậm, năm trăm cân lực khí này cần thời gian tuyệt đối nhiều hơn trước.

Từ trong lòng lấy ra mấy bình Luyện Thể Cao, Tần Phong cỡi y phục, cẩn thận tỉ mỉ thoa lên người.

Cho đến khi da dẻ sáng bóng, cơ bắp nổi lên từng cục, từng khối, Tần Phong mới bắt đầu kéo thể, dốc lòng dốc sức luyện quyền.

Quyền pháp vẫn là Kim Cương Quyền.

Càng là quyền pháp bá đạo, thân thể rèn luyện càng phát triển dễ, Kim Cương Quyền cũng không ngoại lệ, đương nhiên, lúc này Kim Cương Quyền không còn giống như trước, mà phối hợp với Tội Ngọc Cường Thân Bí Quyết quyết thứ hai vừa đọc khẩu quyết vừa luyện, một nội một ngoại, hiệu quả càng thêm rõ ràng.

"Kim Cương Quá Giang"

"Kim Cương Đào Xử"

"Kim Cương Nhập Hải"

"Kim Cương Vô Lượng"

Đem Kim Cương Quyền từng chiêu từng thức biến hóa, Tần Phong dần dần tiến nhập trạng thái, vật ngã lưỡng vong.

Mơ hồ, từ trong cơ thể Tần Phong truyền ra âm thanh huyết dịch lưu chuyển kịch liệt, tựa như trường giang đại hải, trái ngược là trái tim lại đập chậm lại, nhưng rất có lực, thạch thạch như tiếng trống đánh, làm chấn động cả xương cốt trên người.

Không biết qua bao nhiêu thời gian, Tần Phong đột nhiên mở mắt, thân hình tung lên, một quyền đánh vào cành cây xám ngắt.

Phanh!

Cành cây cực kì cứng rắn, nứt thành mấy đường.

"Cái cây cứng quá, nhưng lực khí của mình gia tăng không ít, có lẽ có một ngàn sáu trăm cân! Không ngờ Tội Ngọc Cường Thân Bí Quyết lại hữu dụng như vậy"

Hai canh giờ ngắn ngủi, lực khí gia tăng gần trăm cân, đây là điều mà Kim Cương Quyền không thể làm được.

Nghi ngại một lúc, Tần Phong cảm thấy bụng hơi đói, lúc này vận động nên thân thể đã tiêu hao hết toàn bộ năng lượng còn lại, bắt buộc phải bổ sung năng lượng mới.

Đi đến bên sông, Tần Phong thầm nghĩ: Ở đây chắc phải có cá ăn được chứ!

Nước sông rất sâu và thanh tịnh, xuyên qua mặt nước có thể nhìn thấy từng sỏi âm ảnh dài, nhỏ có một thước, lớn hơn nửa trượng, bơi tương đối nhanh, đuôi hơi vẩy, thân thể đã xuyên được bảy tám mét, thoáng cái thoát khỏi tầm nhìn.

Nhặt một viên đá trên mặt đất, Tần Phong quát khẽ một tiếng:

"Trúng cho ta"

Dưới một ngàn cân cự lực, viên đá còn sắc hơn ám khí, vẽ một đường thẳng tắp trong không trung, sau đó chui vào đáy nước.

Vốn dĩ Tần Phong chỉ thử tính khoảng cách giữa cá và mặt nước, ai ngờ chỉ mới tùy tiện ra tay đã đánh trúng một đòn chí mạng vào hắc ảnh dài hơn nửa trượng.

Rầm rầm rầm!

Lập tức, hắc ảnh cuộn người, phá nước chui lên.

Bọt nước văng khắp nơi, đập vào mắt người ta là một cái đầu quái ngư nâu đen, bên má có gai, thân thể trắng kiện có lực, bề mặt lồi lõm gập ghềnh.

Há cái miệng đầy răng nhọn, quái ngư định một miếng đớp trúng đầu Tần Phong.

Tần Phong cười nhạt, xoay người đánh một quyền vào bụng quái ngư.

Leng keng!

Da quái ngư còn cứng hơn gang thép, khiến Tần Phong rất kinh ngạc, phải biết một quyền của hắn bây giờ đủ đánh tan một tảng thanh thạch lớn, vậy mà không phá được phòng ngự của đối phương.

Ba!

Quái ngư dưới tác dụng của kinh quyền lùi lại sau nửa mét, cái đuôi dài mỏng như đuôi bò quét ngang, kinh phong vù vù rung động, cho dù là Tần Phong cũng không muốn trúng phải một đập.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tần Phong không lựa chọn rút lui mà lấy ra thanh bảo đao từ trong Linh Giới Trữ Vật, một đao chém ra.

Phụt một tiếng, đuôi quái ngư bị chém đứt rời.

Quái ngư rơi lại xuống nước, ra sức lặn xuống sâu hơn, không dám tấn công Tần Phong.

Cười khở một tiếng, Tần Phong biết không có bảo đao, đối phương không từ bỏ dễ dàng như vậy, có thể phá phòng ngư hay không vẫn là vấn đề, nhưng xem ra, trên người quái ngư không có yêu khí tán phát, không thể là yêu thú, có lẽ là vật chủng cổ đại thiên phú dị bẩm!

Đuôi cá dài bốn thước, to như miệng bát, đủ để Tần Phong ăn no một bữa.

Diêm lửa lúc nào cũng mang theo bên người, Tần Phong nhanh nhẹn nổi lửa, đặt đuôi cá lên giá nướng chín.

Một khắc sau, một mùi thơm dịu dịu lan ra, khiến ngón tay Tần Phong không khỏi động đậy.

Cầm lấy đuôi cá, Tần Phong cắn thử một miếng, thịt cá mềm đến nỗi suýt cắn vào lưỡi.

"Ngạc nhiên quá, thịt cá này vừa giống thịt bò lại vừa giống thịt gà, còn có một mùi thơm nồng đậm khó nói, không đúng, sao thân thể lại nóng thế này"

Nuốt thịt cá vào bụng, thân thể Tần Phong đột nhiên nóng như có lửa, một luồng nhiệt lưu từ trung tâm dạ dày lan ra toàn bộ thân thể, thẩm thấu vào trong cơ bắp, trong huyết dịch, thậm chí cả trong xương tủy, từng đợt từng đợt, âm áp vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

Nửa canh giờ sau, nhiệt lưu cuối cùng tiêu tán, Tần Phong cảm thấy thân thể từ trong đến ngoài tràn ngập lực khí, tinh lực dồi dào, giống như một quyền có thể đánh chết mãnh hổ.

"Không lẽ thịt quái ngư có hiệu quả cường thân kiện thể"

Tần Phong lộ vẻ mừng rỡ, nuốt từng miếng lớn, mỗi một miếng chỉ nhai đúng ba lần là nuốt.

Xuy xuy!

Thân thể nhanh chóng nóng ran, tạp chất dính dính màu đen từ lỗ chân lông chảy ra, tanh tươi, hôi đến nỗi Tần Phong suýt chút nữa lặn ra ngất.

"Không được, phải đi tắm"

Tần Phong mặt kệ trong sông có quái ngư, đứng dậy nhẹ nhàng nhảy một cái, người đã rơi xuống nước.

Rào rào rào!

Nước sông mát lạnh chạm vào da thịt, vô cùng thoải mái, bán vụn tám ngàn lỗ chân lông trên người như đang mở ra, tham lam hô hấp.

Nhưng chủ nhân con sông không muốn vậy.

Con quái ngư gần đó nghe thấy âm thanh, điên cuồng công kích tới.

Tần Phong cười lạnh một tiếng, lấy thanh bảo đao quét ngang, tạo thành một vòng đao khí tròn trong nước.

Một con, hai con, ba con, bốn con

Tổng cộng có mười con quái ngư bị chém thành hai đoạn, không hề có lực hoàn thù.

Tần Phong lần lượt vớt hết xác của chúng lên bờ, chuẩn bị làm thực phẩm sau này.

Những con quái ngư khác thấy Tần Phong quá hung hãn, bỏ chạy tán loạn, có vẻ gan của chúng không được cường đại như vẻ bề ngoài.

Tắm mát xong, Tần Phong từ dưới nước nhảy lên, giờ chân một cách vô thức, cả người nhẹ bẫng như bay, ngoài ra, thịt cá trong dạ dày đã tiêu hóa hết, trông rỗng, lại phải bổ sung thực phẩm lần nữa.

Mười con quái ngư lớn nhất không quá bốn thước, Tần Phong nhặt bốn con, mổ bụng lấy ruột rửa sạch sẽ lấy cành cây xuyên qua, gác lên lửa nướng.

Mùi thơm tràn ngập!

Chỉ một lát, thịt cá đã lại chín.

"Bây giờ lực khí của mình gia tăng không ít, không biết có thể dựa vào thịt cá để đạt tới cảnh giới thần lực không nhỉ"

Lực khí hai ngàn cân trở lên đều thuộc thần lực, có người tám chín tuổi đã có thiên phú thần lực, có người hai ba mươi tuổi cũng không có, đây chính là sự khác nhau về tư chất, vốn dĩ Tần Phong muốn đạt đến mức độ đó, chỉ ít phải mất một tuần, đây là vẫn phải dựa vào Tội Ngọc Cường Thân Bí Quyết, bây giờ chỉ cần ăn thịt cá là đạt được mục tiêu, tiết kiệm một lượng lớn thời gian, tội gì không thử.

Con cá thứ tư vào bụng, tạp chất màu đen lại tiết ra bên ngoài, nhưng so với lần thứ nhất ít hơn rất nhiều, có chút hơi trong.

Đồng thời, bụng Tần Phong cuộn lên từng hồi, đau đớn vô cùng, vội vàng chạy vào nhà vệ sinh dưới lòng đất, không cả kịp ngồi xuống.

Chỉ thấy bực bực mấy tiếng liên tục, xung quanh bốc lên một mùi tanh nồng, đợi bài tiết xong, Tần Phong thấy như được hư thoát, nhưng tạp chất lúc này không thể thoát ra được qua đường chân lông, đen xì một mảng, căn bản không muốn nhìn thêm lần nữa.

Thân thể trần trụi, Tần Phong đổ một ít bột hương thảo quanh đó, che đi mùi tanh, sau đó đi về phía sông.

Rửa sạch tạp chất trên người, da Tần Phong trở nên sáng bóng như gương, cứng rắn dày đặc, đao kiếm cắt lên cũng không có vết, còn cả thân thể có

chút non nớt của hân giống như được rèn luyện vô số lần, cơ bắp nổi lên thấy rõ, vai mở rộng có lực.

Tần Phong bình tĩnh cảm nhận, thân thể đang không ngừng hấp thu nguyên khí, nước sông cũng không ngăn được, hơn nữa nguyên khí đang trở nên rất nhỏ, lượng nuốt vào so với trước đây nâng lên ba phần, giống như tự động đổ vào, nhanh chóng dung hợp cùng nội khí dung hợp làm một.

Xoáy khí trong đan điền dần dần thu lại, áp lực ở trung tâm đại tăng, giống như chuyển hóa nội khí thành chân khí, cường đại tự thân.

"Xem ra không chỉ là tổ chất thân thể đại tăng, ngay cả tốc độ hấp thu nguyên khí cũng tăng lên, đây không đơn giản chỉ là thần lực"

Không sai, lực khí Tần Phong đã vượt qua hai ngàn cân, đang bước vào ba ngàn cân, đơn thuần so sánh sức mạnh, đệ tử hạch tâm Cổ Tịnh cũng không cường đại hơn được bao nhiêu, cùng lắm ba bốn ngàn cân mà thôi.

Ăn thịt cá, luyện quyền, tu luyện nội khí, thời gian không nhanh không chậm trôi qua.

Hôm đó, Tần Phong đứng trước cái cây xám ngắt.

"Nếu như có thể một quyền đánh gãy thân cây, chứng tỏ lực khí của mình đạt đến ba ngàn cân, lúc đó tu luyện Tội Ngọc Cường Thân Bí Quyết quyết thứ ba có lẽ dễ hơn nhiều, đại quyết thứ ba đại thành, có thể dùng nguyên khí linh thạch thay thế nguyên khí thiên địa tu luyện, tu vi một ngày ngàn dặm"

Tần Phong tâm sáng như gương, trình tự tương lai vạch ra tương đối hoàn chỉnh.

Ha!

Thô khí phát lực, Tần Phong một quyền đánh trúng đại thụ.

Rắc!

Cây đại thụ gãy đôi, nửa trên nghiêng sang một bên, rơi xuống đất cái rầm.

"Thành công"

Tần Phong thâm hít một hơi thật sâu

"Còn cường đại hơn so với tưởng tượng, có lẽ là ba ngàn năm trăm cân"

Mặc dù không biết bên ngoài đã qua bao nhiêu thời gian, nhưng với trực giác của mình, hân nghĩ không quá ba ngày, có khả năng còn ít hơn.

Chỉ hai ngày ngắn ngủi mà tu luyện quyết thứ ba đại thành, tốc độ đáng sợ này đến bản thân Tần Phong cũng cảm thấy kinh ngạc, hân đang nghĩ, nếu chỉ ăn thịt cá, sức mạnh bản thân sẽ đạt đến trình độ nào, có vượt qua năm ngàn cân, một vạn cân hay không.

Lắc lắc đầu, Tần Phong không dám tưởng tượng thêm nữa.

Thời gian dần dần trôi qua, Tần Phong trong lòng sản sinh phiền muộn, ở đây quá bí bách, cách biệt với thế giới bên ngoài, hai ba ngày còn đỡ, ngày ngày sống ở đây, Tần Phong nghĩ ngờ mình sẽ phát điên mất.

Hạ quyết tâm, Tần Phong chuẩn bị rời đi.

Liếc xuống sông, Tần Phong dự định trước khi tìm đường về, bắt thêm một số quái ngư bỏ vào trong Linh Giới Trữ Vật, phải biết số cá đó trị giá hơn

một vụn lạng bạc, nhất là con quái ngư dài nửa trượng, một cái đuôi đã hơn một con cá bé, có thể thấy hiệu quả rõ ràng thế nào.

Nghĩ làm là làm, Tần Phong rút bảo đao, nhanh nhẹn lặn xuống sông.

Nước sông rất sâu, bên trong tối đen như mực, giờ tay nhìn không rõ năm ngón, Tần Phong sớm đã liệt được kết cục này, cầm mấy viên dạ quang thạch ném xuống.

Dạ quang thạch đắt giá từ chìm xuống, tán phát ra huỳnh quang dịu mắt, chiếu rọi hơn mười mét vuông xung quanh.

Ong!

Lòng sông nổi sóng, một cái bóng đen khổng lồ nhanh chóng bơi ra xa.

"Chạy đi đâu"

Tần Phong nâng nội khí, một đao chém ra.

Đao khí sáng loáng ngay cả nước sông cũng không thể ngăn được, rào rào rẽ đôi, nhanh chóng đuổi theo bóng đen, chỉ nghe phù một tiếng, bóng đen đột nhiên dừng lại.

Tần Phong sợ có mưu, lại một đường đao khí bỏ ra.

Quả nhiên, bóng đen giãy dụa một hồi, quậy cho nước sông đục ngầu, mắt thường không thể nhìn rõ.

Đương nhiên, điều đó không thể làm khó Tần Phong, dựa vào linh hồn lực cường đại, Tần Phong dễ dàng bắt được bóng đen, hai chân đạp mạnh, cả người phóng lên.

Thân thể phá nước nhô lên, Tần Phong ném con quái ngư trong tay lên bờ, tiếp tục lặn.

Một con, hai con,... sáu con,...

Cho đến khi trong nước không còn quái ngư, Tần Phong mới dừng tay.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Mở Đầu :: Tần Phong

"Đến lúc về rồi, con Xích Huyết Tà Thú kia có lẽ đã đến nơi khác săn mồi"

Tần Phong còn có chút lo lắng, linh thú cấp bốn cường đại thế nào căn bản không thể tưởng tượng, cho dù hắn có vận cân linh khí cũng không dám đối kháng, trừ phi tu vi tấn cấp Dưỡng Khí.

Men theo đường đến, Tần Phong cẩn thận trở về.

Xa xa có hào quang phóng tới, chính là khe nứt son nhám, Tần Phong nín thở, tay nắm chặt chuôi kiếm, nhẹ nhàng đi ra.

Lối ra ngồn ngang bừa bãi, vụn đá rải khắp nơi, nhìn vách đá, bên trên đầy những vết móng cào, sâu mấy thước, giống như một miếng đậu phụ.

Tần Phong thâm cảm thấy may mắn, không dám tiếp tục dừng lại, đi theo lộ tuyến cũ.

Bài học lần trước đã được Tần Phong khắc cốt ghi tâm, cho nên ở khu vực nguy hiểm này, Tần Phong không đi trên mặt đất mà từ cành cây này nhảy sang cành cây khác, trên đường linh hồn lực phóng thích đến cực hạn, có một chút động tĩnh là lập tức thu hồi khí tức, co đầu rụt cổ bất động.

Đến trưa, Tần Phong cuối cùng đã đến được chỗ đặt túi da.

"Hử, có người"

Nép mình sau một thân cây lớn, nhãn thần Tần Phong sắc bén.

Trên ngọn cây đại thụ.

Có ba thiếu niên đang đứng, một người trong đó tay cầm một chiếc túi da lớn, chính là thu hoạch mấy ngày trước của Tần Phong.

"Ha ha, vận khí của chúng ta tốt quá, đi đường mà cũng nhặt được nguyên liệu yêu thú, bên trong có một miếng nội đan, cộng vào ít nhất cũng bán được hai ba vạn lượng bạc"

Thiếu niên tuổi lớn hơn một chút trào phúng nói:

"Cũng không biết là tên ngốc nào giấu nguyên liệu ma thú lên cây, tưởng không ai phát hiện, đúng là cười chết mất"

Tên còn lại nịnh nọt nói;

"Vẫn là Trường Côn nguoi lợi hại, mới nhìn đã biết trên cây có cái gì, bọn ta chẳng biết gì cả"

Trường Côn ngao nghể nói:

"Cho nên nói đi theo ta là phúc khí của các nguoi, sau này đợi đường đệ Trường Minh tấn thăng thành đệ tử nội môn, chúng ta có thể đi ngang ngoài ngoại môn rồi"

"Đúng vậy, đúng vậy"

Hai người gật đầu lấy lòng.

Tần Phong không thể xem thêm được nữa, trực tiếp đi ra,

"Bỏ nguyên liệu yêu thú xuống"

Trường Côn quay đầu nhìn.

"Là người"

Ngày thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh, Trường Côn có Trường Minh giúp đỡ, tưởng sẽ giành được vị trí thứ ba, ai ngờ kế hoạch không theo kịp biến hóa, xuất hiện một Tần Phong, vị trí thứ ba bị hắn giành mất, khiến Trường Côn căm tức vô cùng.

"Trường Côn, tên tiểu tạp chủng này là ai, hay là để bọn ta dạy cho hắn một bài học, bắt hắn quỳ xuống dập đầu nhận sai"

Thiếu niên mặt chữ quốc bên cạnh nhìn mặt nói chuyện, biết Tần Phong đã đắc tội Trường Côn.

"Không sai, đối phó với loại đệ tử ngoại môn tu vi thấp này, ta có kinh nghiệm nhất, có thể khiến chúng phải khóc xin tha thứ, ờ, tiểu tạp chủng, tự mình trèo lên đây"

Cây cảnh giới mình là Ngưng Khí tầng thứ chín, thiếu niên căn bản không coi Tần Phong ra gì, mặt đầy vẻ khinh bỉ.

Trường Côn nghe rồi cười nói:

"Hắn đắc tội đường đệ ta, khẳng định không có kết cục tốt đẹp, nhưng bây giờ có thể làm nhục hắn một phen, cho hắn biết thế nào là trời cao đất dày"

Diệp Trần lạnh nhạt nói:

"Mấy người các ngươi nói xong chưa, bỏ nguyên liệu yêu thú xuống, mỗi người tự tát mình mười cái, nếu không đừng hòng rời khỏi đây"

"Cái gì"

Nghe Tần Phong nói, sắc mặt ba người Trường Côn vụt biến, bọn chúng không phải chưa từng gặp người càn quấy, nhưng người càn quấy có tu vi thấp hơn thì chưa từng gặp, tên Tần Phong này đúng là muốn chết, trong lúc phần nộ trùng gan, cả ba người đột nhiên nảy sinh ý muốn giết người diệt khẩu.

"Người nói lại lần nữa"

Trường Côn không hề che giấu sát cơ trong mắt, điềm nhiên nói:

"Bây giờ dập đầu nhận sai cũng không kịp nữa rồi"

"Phí lời với hắn làm gì, tiểu tạp chủng, chết đi"

Thiếu niên mặt chữ quốc tiến lên trước một bước, xòe tay, định đánh vào mặt Tần Phong.

Một chương này nếu như trúng mục tiêu, Tần Phong dù không chết thì cũng bị hủy dung nhan, thủ đoạn quá tàn độc.

"Không biết sống chết"

Tu vi đối phương mặc dù cao hơn hắn hai tầng, nhưng Tần Phong hoàn toàn không để tâm, tùy ý tiến một bước, thân thể ngay lập tức xuất hiện trước mắt hắn, tay phải giờ ra, trực tiếp kẹp cổ đối phương, dùng lực ấn xuống.

Ầm ầm.

Mặt đất bị nện thành một cái hố nông, thiếu niên mặt chữ quốc đầu lún sâu nửa thước, sống chết không biết thế nào.

"Tập chúng, người dám xuất thủ, cho người chết"

Trường Côn và một thiếu niên khác giật mình, vội vàng phát động công kích, thi triển ra rất nhiều võ kỹ đặc ý.

"Vô Cực Tán Thủ"

"Băng Ngân Chưởng"

Tần Phong đối diện với công kích mãnh liệt của hai người, chân hơi động, lớp đất cứng lập tức bị dẫm nát, nâng khí thế trên người lên vô hạn, thân hình bất động, hai đấm nghênh đón.

Bình, bình!

"Chuyện gì vậy, hẳn rõ ràng là Ngung Khí tăng thứ bảy mà"

Hai người Trường Côn như bị sét đánh, một ngụm máu tươi phun ra, hai chân rời đất bay lên, tựa như cười mà vượt gió.

Người còn lơ lửng giữa không trung, mặt Trường Côn đã ánh lên một tia độc ác, vung tay phóng ra một đường hắc mang.

"Đi chết đi! Xuống địa ngục đừng quên là Trường Côn ta giết người"

Xiu!

Hắc mang là một cây Độc Liễu Diệp Tiêu, tốc độ cực nhanh, giống như vừa mới bắn ra đã đến trước mặt Tần Phong, tử quang nơi đầu tiêu lập lòe.

Trong lúc Trường Côn còn đang cười lạnh đặc ý, sắc mặt đột nhiên đông cứng, Tần Phong chỉ dùng đúng hai ngón tay kẹp mạnh, liễu diệp tiêu không thể nhúc nhích dù chỉ một tấc.

"Không thể nào, ám khí thủ pháp của ta ngay cả Võ giả Ngung Khí tăng thứ mười cũng không đỡ được"

Chân lão đạo đập đất, Trường Côn mặt nửa phần nộ, nửa hoảng sợ.

Tần Phong chẳng buồn giải thích, rung tay ném liễu diệp tiêu ngược trở lại,

"Hi vọng trên người người có thuốc giải"

Phụt một tiếng, liễu diệp tiêu cắm sâu vào cánh tay Trường Côn, độc tố xâm nhập nhanh chóng.

"Đồ khốn, ta muốn cả nhà người chết hết, đường đệ ta sẽ không bỏ qua cho người đâu"

Độc tố trên liễu diệp tiêu là ngũ bộ xà độc, Võ giả Ngung Khí trúng phải tất chết, Võ giả Dương Khí cũng chưa chắc giải được, uy lực thế nào Trường Côn đương nhiên biết. Thấy mình trúng độc, Trường Côn mặt như đất chết, sợ không kịp giải độc, độc phát công tâm, đầu dám chậm trễ, hoảng hốt lôi từ ngực áo ra một bình thuốc giải, rút nắp, dốc ngược cả bình vào vết thương.

Tần Phong hận nhất kẻ nào sỉ nhục cả nhà hắn, nổi giận, Kim Nhạn Phách Công thi triển đến cực hạn, hóa thành một làn khói xanh lướt đi, thuận thế kích sát Trường Côn.

Đúng lúc này, một tiếng quá lạnh truyền ra.

"Cút về"

Một đường thân ảnh đột nhiên xuất hiện, chặn đứng trước người Trường Côn.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Mở Đầu :: Tần Phong

Tần Phong thu thế không được, một quyền đánh ra.

Kinh khí cuồng mãnh phóng ra khắp nơi, cây cỏ đổ rạp, Tần Phong nhẹ nhàng lùi lại chỗ cũ, ánh mắt dừng ở chỗ người thanh niên trước mặt Trương Côn.

Người thanh niên tuổi độ mười sáu, mặt che kín, trên mặt treo một nụ cười trào phúng.

"Lý Bố"

Trường Côn kinh hãi, Lý Bố là một trong những đệ tử ngoại môn hàng đầu, tu vi không thua gì Trường Minh, là Ngưng Khí tầng thứ mười đỉnh phong, chỉ có điều một thời gian dài rồi mà vẫn chưa đột phá cửa ải, trở thành đệ tử nội môn, cho nên trực tiếp bế quan bất xuất, tranh thủ đột phá trước cuối năm, hơn nữa lần thí luyện Mộc Nhân Hợp Cảnh này, hắn không tham gia, nếu không Ngô Hạo đâu có thể giành được vị trí thứ hai.

Có hắn ở đây, Tần Phong dù có bản lĩnh thế nào cũng vô dụng, chắc chắn bị nghiền nát.

"Lý Bố, đường đệ bảo ngươi bảo vệ ta, bây giờ, ngươi giết hắn cho ta"

Trường Côn bị thương khá nặng, nói chuyện mà khóe miệng không ngừng rỉ máu, nhìn rất thê thảm.

Lý Bố lạnh nhạt nói:

"Một Võ giả Ngưng Khí tầng thứ bảy mà cũng không đánh được, ngươi làm mất mặt đường đệ ngươi quá, về phần hắn, yên tâm, ta sẽ khiến hắn biết thế nào là mùi vị phải quấy"

Trường Minh được xưng thiên tài, sau này đối phương trở thành đệ tử nội môn, chắc chắn sẽ phải quay lại chăm sóc hắn.

Quay người, Lý Bố đùa giỡn nói:

"Tiểu tử, cho ngươi một cơ hội, quỳ xuống nhận sai thì sẽ tha cho ngươi, nếu không ngươi sẽ biết thế nào là thủ đoạn Lý Bố"

"Ta cũng cho ngươi một cơ hội, lập tức rời đi"

Lúc này Tần Phong mới chỉ dùng năm phần thực lực, hắn vẫn chưa sử dụng năng lực thực sự của mình.

Lý Bố như nghe thấy chuyện gì buồn cười lắm, ha ha cười lớn, giọng cười không giấu nổi sát khí bên trong, rõ ràng Tần Phong khiến hắn động chân hỏa.

"Xem ra người chưa đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định, quỳ xuống cho ta"

Tiếng cười còn quanh quẩn, Lý Bố đã lao đến, trên đường, kiếm quang lóe lên, không khí bị cắt mở, mang theo khí thế gấp thần giết thần gấp quỷ giết quỷ chém xuống, thế phải nhìn thấy huyết mới thôi.

Tần Phong vẫn đứng im không nhúc nhích. Nhìn giống như bị đao quang sắc bén làm cho ngây người.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lý Bố khẽ cười, trong lòng đang nghĩ nên chém vào đứt một cánh tay trước hay một bên tai, hay là cả hai cùng làm?

Hử, vẫn muốn phản kháng?

Lý Bố thấy Tần Phong tay phải đặt lên chuôi kiếm, nhãn thần như có như không.

Boang...

Một khắc sau, một đường kiếm quang lẫm liệt không xuất thế, đâm ra với tốc độ không thể tưởng tượng, rồi lại thu hồi, nhập vỏ.

Lý Bố ngờ ngác đứng đó, cúi đầu nhìn, bụng trái không biết từ lúc nào xuất hiện một lỗ kiếm, đâm xuyên qua lưng, máu tươi nhuộm đỏ quần áo.

"Không thể! Không thể! Ta một năm trước đã là Ngưng Khí tầng thứ mười đỉnh phong, sao có thể bị giết chỉ trong tích tắc"

Lý Bố thần sắc dữ dằn, nhưng lại mang đến cho người ta cảm giác ngoài mạnh trong yếu.

Tần Phong thản nhiên nói:

"Hôm nay ta không giết các ngươi, nhưng nếu như còn đến gây chuyện, sau này sẽ không đơn giản như vậy đâu"

Nhấc chiếc túi da của mình lên, Tần Phong quay lưng bỏ đi.

Thanh Phong Cư Trấn

Dược Hiên.

Chương quây kinh ngạc nhìn đồng nguyên liệu yêu thú trên quầy, không phải vì nguyên liệu có vấn đề, mà là người bán nguyên liệu thực sự quá kinh nhân, nếu như là một Võ giả Ngưng Khí tầng thứ mười, kiếm được từng ấy nguyên liệu yêu thú, không có gì đáng ngạc nhiên, mấu chốt là đối phương chỉ là Ngưng Khí tầng thứ bảy sơ kì tu vi.

"Nguyên liệu Chu Hồng Giáp, chín trăm lạng, nguyên liệu Rết Liệt Địa, một ngàn hai trăm lạng, nguyên liệu Xích Luyện Điều một ngàn ba trăm lạng, nguyên liệu Địa Khôi Xà, tám trăm lạng,... nguyên liệu Yêu thú hổ lạng, một ngàn một trăm lạng, tổng cộng hai vạn tám ngàn tám trăm lạng bạc"

"Lão chương quầy, toàn bộ đổi thành kim phiếu, ngoài ra cho ta hai lọ dược thủy tịch tà"

Nội đan yêu thú hiệu quả hơn cả linh thạch, cho nên Tần Phong không muốn lãng phí.

"Người có nội đan yêu thú"

Chương quỳ sáng mắt.

"Có vấn đề gì không"

Chương quỳ nói:

"Có thể bán lại miếng nội đan đó cho Dược Hiên không"

Diệp Trần lắc lắc đầu

"Ta không thiếu tiền, chỉ thiếu thời gian"

[Nếu như dùng một miếng nguyên khí đan đổi thì sao? Không giấu gì người, hiện chủ Dược Hiên chúng ta đang thí nghiệm một loại đan dược mới, cần một lượng lớn nội đan yêu thú, một miếng nguyên khí đan hiệu quả tuyệt đối không thua nội đan ba tháng tuổi, còn giúp người tiết kiệm không ít tiền mua được thủy tịch tà"

Nguyên khí đan, Tàn Phong nghĩ người, loại đan dược này có thể tiết kiệm ba tháng khổ công cho Võ giả Ngưng Khí, mặc dù nội đan yêu thú Hồ Lang tốt, chỉ là dùng được thủy tịch tà trực xuất yêu khí xong, cùng lắm chỉ có thể tiết kiệm hai ba tháng, ngược lại có chút không kịp, huống hồ còn tiết kiệm được hai vạn lượng mua được thủy tịch tà.

"Được, ta đồng ý đổi"

Tàn Phong gật gật đầu.

Từ Dược Hiên đi ra, Tàn Phong đến thẳng tử lâu.

"Thiếu gia, đồng ý đi mà! Cho đứa con gái đáng thương của ta một miếng cơm, kiếp sau có phải làm trâu làm ngựa ta cũng cam lòng"

Bên ngoài tử lâu, một người phụ nữ trung niên dắt theo một bé gái nhỏ, quần áo hai người đều rách tả tơi, mặt lấm lem bùn đất, bé gái hình như đói lắm, dùng miệng mút ngón tay, nhìn những người khách qua lại chờ đợi.

Đáng tiếc không ai để ý đến họ, chê họ bẩn, đến liếc cũng chẳng buồn liếc.

Tàn Phong thấy họ đáng thương, lấy từ trong túi ra hai đồng bạc ném cho họ.

Đối với hắn mà nói, căn bản không thiếu tiền lẻ, chỉ thiếu tiền lớn, thường ngày ăn một bữa cơm ít nhất cũng cần hai mươi lượng bạc, cuộc sống có thể nói là tương đối phú quý.

"Cảm ơn, cảm ơn"

Người phụ nữ trung niên kích động đến không nói nổi nên lời, mang theo con gái tội nghiệp đến Thanh Phong Cư Trần đã mấy ngày nay, người cho bà tiền trên cơ bản đều là bình dân, hoặc là mấy lão ăn mày, những gia đình phú quý cho một xu cũng tiếc.

Tàn Phong phẩy phẩy tay, nhắc chân đi vào trong tử lâu.

Bé gái bên cạnh người phụ nữ trung niên ngơ ngác nhìn theo bóng dáng Tần Phong, ánh mắt bao hàm rất nhiều ý tứ, không thể nào đọc hết được.

Tầng hai.

Ngồi vào vị trí gần cửa sổ, Tần Phong vẫn còn nghĩ đến chuyện lúc này.

"So với võ giả và người phú quý, cuộc sống của bình dân và người nghèo quá khổ, bản thân mình chỉ cần giết một con yêu thú là có mấy trăm mấy ngàn lạng bạc, còn họ phải đầu kiếm ngày ba bữa, số người chết đói không biết bao nhiêu, không lẽ trên đời này có vận mệnh thật sao"

Cho đến lúc này, Tần Phong mới cảm thấy mình đã dung nhập vào thế giới này, cảm nhận thế giới bị hoan ly hợp, chứng sinh khó khăn.

Trước đây hắn luôn coi mình như người ngoài cuộc, là khách qua đường.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Bất Bại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.